

BURMISTRZ RAJGRODU

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

ustaleń zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród – Uchwała Nr X/67/11 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 21 października 2011 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród w odniesieniu do działki nr ew. 139/24, położonej w Czarnej Wsi wraz z przyległym fragmentem drogi gminnej oraz działki nr ew. 340/2 położonej we wsi Woźnawieś wraz z przyległymi fragmentami dróg powiatowych

Zespół autorski

„EM-MAS” GRUPA PROJEKTOWO – REALIZACYJNA Sp. cywilna,
16-400 SUWAŁKI, UL GORZOWSKA 5A

mgr Justyna Justyna-Grygo	projektant
mgr Wiesława Jurewicz	projektant

SPIS TREŚCI

L.p.	Nazwa	Str.
I.	INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	3
	1. Podstawa formalno – prawna	3
	1.1. Wprowadzenie	3
	1.2. Zakres i cel prognozy	3
2.	Informacje o zawartości i głównych celach i kierunkach polityki przestrzennej przyjętych w projekcie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	6
II.	POWIĄZANIA PROJEKTU ZMIANY PLANU MIEJSCOWEGO Z INNYMI DOKUMENTAMI ORAZ CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	20
III.	INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY	34
IV.	PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA	35
V.	INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO	36
VI.	ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	37
	1. Istniejący stan środowiska	37
	1.1. Położenie geograficzne	37
	1.2. Geomorfologia, ukształtowanie terenu i budowa geologiczna	37
	1.3. Gleby	38
	1.4. Warunki klimatyczne	38
	1.5. Warunki wodne	39
	1.6. Lasy	40
	2. Istniejące formy przyrody i krajobrazu	41
3. Charakterystyka potencjalnych zmian istniejącego stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu	48	
VII.	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA OBIEKTÓW I TERENÓW CHRONIONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODREBNYCH	50
VIII.	ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŃNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY	51
	1. Położenie terenów objętych zmianą planu w systemie obszarów chronionego krajobrazu	51
	2. Wpływ realizacji projektowanego dokumentu na obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody	51
IX.	CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU	58

X.	<p>PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W KTÓRYCH ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO, A W SZCZEGÓLNOŚCI NA:</p> <ul style="list-style-type: none"> - RÓŻNORODNOŚĆ BIOLOGICZNĄ, - LUDZI, - ZWIERZĘTA, - ROŚLINY, - WODĘ, - POWIETRZE, - POWIERZCHNIĘ ZIEMI, - KRAJOBRAZ, - KLIMAT, - ZASOBY NATURALNE, - ZABYTKI, - DOBRA MATERIALNE, <p>Z UWZGLĘDNIENIEM ZALEŻNOŚCI MIĘDZY TYMI ELEMENTAMI ŚRODOWISKA I MIĘDZY ODDZIAŁYWANIAM NA TE ELEMENTY</p>	60	
XI.	<p>ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU</p>	65	
	1.	Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru	65
	2.	Możliwości kompensacji przyrodniczej	67
XII.	<p>ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONYWANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY</p>	67	
	1.	Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru	67
	2.	Opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych	68
	3.	Wskazanie napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy	68
XIII.	STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	68	
	LITERATURA	72	
	ZAŁĄCZNIKI NR 1÷NR 4		
	ZAŁĄCZNIKI NR1, NR 2 DO ZMIANY PLANU		

I. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

1. Podstawa formalno – prawna

1.1. Wprowadzenie

Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne we wszystkich sferach rozwojowych – społecznej, ekonomicznej i ekologicznej – dążą do zapewnienia długookresowego ładu i porządku oraz pozwalają na kontrolę realizacji inwestycji. Za podstawę swych działań przyjmują one strategię zrównoważonego rozwój – czyli równoległego rozwoju w trzech głównych sektorach: społeczeństwa, gospodarki oraz ekologii. Racjonalna gospodarka pozwala na gwarancje bytu społeczeństwa oraz poszanowanie środowiska naturalnego. Dzięki działalności planistyczno-urbanistycznej możliwe jest kształtowanie ładu przestrzennego czyli takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno - gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno - estetyczne.

Obowiązek przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko dla projektowanego dokumentu – zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika z art. 46 pkt 1 oraz art. 50 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 z późniejszymi zmianami).

1.2. Zakres i cel prognozy

Przedmiotem opracowania jest Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród – Uchwała Nr X/67/11 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 21 października 2011 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród w odniesieniu do działki nr ew. 139/24, położonej w Czarnej Wsi wraz z przyległym fragmentem drogi gminnej oraz działki nr ew. 340/2 położonej we wsi Woźnawieś wraz z przyległymi fragmentami dróg powiatowych w granicach określonych na załącznikach graficznych nr 1 i 2 do Uchwały nr XLVI/310/14 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 29 października 2014 roku.

W niniejszej Prognozie analizie poddano potencjalne skutki środowiskowe realizacji zmiany planu oraz zawarto informację, czy zostały określone założenia w sposób optymalny dla środowiska. Prognoza określa również, czy korzyści społeczno-gospodarcze, wynikające z realizacji zamierzeń, rekompensują straty w środowisku oraz czy można zminimalizować ewentualne negatywne oddziaływanie. Dokument uwzględnia uzgodnienie zakresu i stopnia szczególności informacji wymaganych w prognozie z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Białymstoku (pismo znak: WOOŚ-I.411.1.1.2015.EC z dnia 12 stycznia 2015 roku) oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Grajewie (uzgodnienie Nr 1/U/UZ/2-015 z dnia 14 stycznia 2015 roku).

Prognoza wykonana została zgodnie z zakresem określonym w art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

Prognoza oddziaływania na środowisko:

- 1) zawiera:
 - a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,

- b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
 - c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
 - d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
 - e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym;
- 2) określa, analizuje i ocenia:
- a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
 - b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
 - c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
 - d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
 - e) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru NATURA 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na:
 - różnorodność biologiczną,
 - ludzi,
 - zwierzęta,
 - rośliny,
 - wodę,
 - powietrze,
 - powierzchnię ziemi,
 - krajobraz,
 - klimat,
 - zasoby naturalne,
 - zabytki,
 - dobra materialne
- 3) przedstawia:
- a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
 - b) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy. Informacje zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko, o których mowa w art. 51 ust. 2, powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z tym dokumentem.
- W prognozie oddziaływania na środowisko, o której mowa w art. 51 ust. 1, uwzględnia się informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już, dokumentów powiązanych z projektem dokumentu będącego przedmiotem postępowania. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia może określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe wymagania, jakim powinna odpowiadać prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, kierując się szczególnymi potrzebami planowania przestrzennego na szczeblu gminy oraz uwzględniając:
- 1) formę sporządzenia prognozy;

- 2) zakres zagadnień, które powinny zostać określone i ocenione w prognozie;
- 3) zakres terytorialny prognozy;
- 4) rodzaje dokumentów zawierających informacje, które powinny być uwzględnione w prognozie.

Organ opracowujący projekt dokumentu, o którym mowa w art. 46 lub 47, uzgadnia z właściwymi organami, o których mowa w art. 57 i 58, zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko. Uzgodnienia dokonuje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o uzgodnienie.

Integralną częścią niniejszej prognozy są załączniki graficzne Nr 1, 2, 3, 4.

Celem prognozy jest określenie i ocena skutków ustaleń planu dla środowiska przyrodniczego, które mogą wynikać z realizacji projektowanej funkcji terenu oraz przedstawienie rozwiązań eliminujących lub ograniczających potencjalne negatywne wpływy na środowisko.

Prognoza wykonana została w oparciu o następujące przepisy:

- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r., poz. 1235 z późniejszymi zmianami);
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220 z późniejszymi zmianami);
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r. poz. 199);
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, z późniejszymi zmianami);
- Ustawa z dnia 18 lipca 2001 roku Prawo wodne (Dz. U. z 2002 roku, poz. 145, z póź. zm.);
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 roku „Prawo ochrony środowiska” (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902 z późniejszymi zmianami).
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 listopada 2002 r. w sprawie szczegółowych warunków, jakim powinna odpowiadać prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2002 r. Nr 197, poz. 1667), oraz Projekt nowelizacji z dnia 17 marca 2008 r. (Dz. U. z 2002 r. Nr 197, poz. 1667);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 sierpnia 2001 r. w sprawie określenia rodzajów siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie (Dz. U. z 3.09.2001, poz. 1029);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 28 września 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną (Dz. U. Nr 220, poz. 2237);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004 r. w sprawie określenia gatunków dziko występujących roślin objętych ochroną (Dz. U. Nr 168, poz. 1764);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004 r. w sprawie określenia gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną (Dz. U. Nr 168, poz. 1765);
- Uchwałę Nr XII/91/15 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 22 czerwca 2015 roku w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Rajgrodzkie” (opublikowanej w Dz. Urz. Woj. Podlaskiego z dnia 26 czerwca 2015 roku, poz. 2119); Obszar powstał z połączenia Obszaru Chronionego Krajobrazu „Jeziora Rajgrodzkie” utworzonego w dniu 2 maja 1991 roku rozporządzeniem Wojewody Suwalskiego oraz Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Rajgrodzkiego utworzonego w dniu 27 kwietnia 1982 roku uchwałą Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łomży.

2. Informacje o zawartości i głównych celach i kierunkach polityki przestrzennej przyjętych w projekcie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Konieczność sporządzenia projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego została wywołana Uchwałą nr XLVI/310/14 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 29 października 2014 roku w sprawie przystąpienia do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród – Uchwałą Nr X/67/11 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 21 października 2011 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród w odniesieniu do działki nr ew. 139/24, położonej w Czarnej Wsi wraz z przyległym fragmentem drogi gminnej oraz działki nr ew. 340/2 położonej we wsi Woźnawieś wraz z przyległymi fragmentami dróg powiatowych.

Celem sporządzenia zmiany planu jest wyznaczenie terenów pod budownictwo mieszkaniowe jednorodzinne. Zakłada się utworzenie ok. 10 nowych działek przeznaczonych pod budownictwo jednorodzinne.

Zmiana planu obejmuje działkę nr ew. 139/24 położoną we wsi Czarna Wieś o powierzchni – 1,0047 ha (LsVI) i działkę nr ew. 340/2 położoną we wsi Woźnawieś o powierzchni 0,1200 ha (RVI- 0,0566 ha, N – 0,0634 ha) wraz z fragmentami przyległych dróg.

Działka nr ew. 139/24 położona w Czarnej Wsi.

W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Rajgród uchwalonym uchwałą nr XXIX/164/94 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 16 maja 1994 roku (opublikowanym w Dz. Urz. woj. łomżyńskiego Nr 5, poz. 53 z dnia 08.06.1994 roku), który obowiązywał do końca 2003 roku działka nr ew. 139/24 (objęta niniejszym zmianą planu) znajdowała się na terenie oznaczonym symbolem 7UT,U o następujących ustaleniach:

7UT,U	Teren usług z zakresu turystyki i wczasów oraz obsługi ludności. W stanie istniejącym część terenu zainwestowana – ośrodek wypoczynkowy i punktu skupu mleka. Należy opracować plan szczegółowy zagospodarowania łącznie z terenami: 3MN,MP; 4ZP; 5UTL; 8RL,ZX. Obowiązują ustalenia tekstu planu cz. II. p. 5.
-------	---

W obowiązującym zaś planie zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród - Uchwała Nr X/67/11 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 21 października 2011 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród przedmiotowa działka przeznaczona jest pod zabudowę zagrodową i las. Działka na całej długości przylega do drogi gminnej. Działka jest niezabudowana. Przeznaczenie działki pod zabudowę zagrodową jest w kolizji z istniejącym w bezpośrednim sąsiedztwie zainwestowaniem.

Ze względu na fakt, że działka na całej długości bezpośrednio styka się z drogą, teren ten jest nieprzydatny dla rolnictwa, bowiem znajduje się w strefie oddziaływań drogi gminnej, obciążonej bardzo dużym ruchem samochodowym, w szczególności w celach turystycznych. Przez środek działki przebiega gminna sieć wodociągowa oraz linia energetyczna średniego napięcia oraz telekomunikacyjna. W sąsiedztwie zlokalizowana jest stacja trafo (obiekt kubaturowy).

Wcześniej działka była przeznaczona pod usługi z zakresu turystyki i wczasów oraz obsługi ludności. Na skutek ustawowej utraty mocy obowiązującej planów zagospodarowania przestrzennego w Polsce działka została pozbawiona prawa zabudowy zgodnie z wcześniejszym przeznaczeniem w planie. Obecnie działka jest objęta obowiązującym planem miejscowym, co też uniemożliwia zagospodarowanie jej zgodnie z przeznaczeniem określonym w chwili zakupu działki oraz wolą i zamierzeniami inwestycyjnymi właściciela nieruchomości. Prowadzenie efektywnej działalności rolniczej jest niemożliwe, aczkolwiek jest możliwość zrealizowania obiektów służących racjonalnej gospodarce rolnej – założenie siedliska, ale bez zaplecza, ponieważ brak gruntów ornych dla zapewnienia obsługi produkcji rolniczej i zwierzęcej. Ponadto wprowadzenie działalności rolniczej w sąsiedztwie ośrodka wypoczynkowego może powodować konflikty społeczne i środowiskowe.

Przedmiotem zmiany planu jest wyznaczenie terenów pod zabudowę jednorodziną (przeznaczenie podstawowe) oraz określenie zasad zagospodarowania terenu minimalizujących skutki wpływu ustaleń zmiany planu na środowisko.

Przeznaczenie terenu pod ustaloną funkcję będzie zgodne z tzw. „zasadą dobrego sąsiedztwa” tej jednostki urbanistycznej, nie zostanie naruszony ład przestrzenny. Najbliższe sąsiedztwo to tereny istniejącej zabudowy jednorodzinnej, usług nieuciążliwych, usług turystycznych i zabudowy rekreacji indywidualnej.

Planowane przeznaczenie działki nr ew. 139/24 – oznaczenie symbolem MN-1:

1.	Przeznaczenie terenów	– podstawowe: zabudowa mieszkalna jednorodzinna; – dopuszczalne: usługi turystyczne, infrastruktura techniczna, wewnętrzna obsługa komunikacyjna, zieleń
2.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu dla MN-1:	– nieprzekraczalne linie zabudowy od drogi publicznej oznaczonej symbolem KDD ustala się zgodnie z rysunkiem zmiany planu; – minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 80% w obrębie działki;

		<ul style="list-style-type: none"> - intensywność zabudowy – 0,1÷0,5; - powierzchnia zabudowy – 10 % ÷ 15%; - szczególne wymagania dotyczące ogrodzenia działek: ogrodzenia działek od strony dróg i ulic o max. wysokości do 1,80 m, wykonane z materiałów tradycyjnych takich jak: kamień, drewno, cegła, itp.; - zakazuje się wykonywania ogrodzeń pełnych oraz z elementów prefabrykowanych; - zaleca się wyznaczyć większe działki (w szczególności skrajne) ze względu na specyfikę terenu i jego ukształtowanie, położenie bezpośrednio przy drodze, istniejący drzewostan oraz przebieg sieci uzbrojenia terenu;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu dla usług turystycznych:	<ul style="list-style-type: none"> - nieprzekraczalne linie zabudowy od drogi publicznej oznaczonej symbolem KDD ustala się zgodnie z rysunkiem zmiany planu; - do wykończenia elewacji stosować materiały elewacyjne o wysokiej trwałości i jakości, takie jak: tynk, cegła, drewno, kamień; - minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 80% w obrębie działki; - intensywność zabudowy – 0,2÷1,00; - powierzchnia zabudowy – 10 % ÷ 18%; - szczególne wymagania dotyczące ogrodzenia działek: ogrodzenia działek od strony dróg i ulic o max. wysokości do 1,80 m, wykonane z materiałów tradycyjnych takich jak: kamień, drewno, cegła, itp.; - zakazuje się wykonywania ogrodzeń pełnych oraz z elementów prefabrykowanych; - w pozostałym zakresie obowiązują ustalenia planu.
4.	Szczególne warunki zagospodarowania oraz ograniczenia w użytkowaniu:	<ul style="list-style-type: none"> - teren położony jest na Obszarze Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Rajgrodzkie” oraz Natura 2000 – obowiązują ustalenia planu zawarte w §6 pkt 1, 2 planu; - obowiązują ustalenia planu §6 pkt 3- 8 planu; - podział terenu na działki – zgodnie z ustaleniami §22 planu; przy podziałach geodezyjnych uwzględnić: istniejący drzewostan, ukształtowanie terenu oraz istniejącą infrastrukturę techniczną.

Porównanie ustaleń obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rajgród z przewidywanymi rozwiązaniami zamierzonymi do wprowadzenia zmian w planie zagospodarowania przestrzennego potwierdza ich wzajemną zgodność i wykazuje, że ustalenia zmiany planu będą realizować kierunki rozwoju i kształtować obszar w zakresie struktury przestrzennej – zgodnie z polityką zawartą w Studium. Sporządzenie zmiany planu spowoduje realizację oczekiwań właściciela nieruchomości, co do kierunków i zasad zagospodarowania terenu. Na etapie sporządzania zmiany planu prowadzone jest postępowanie w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko ustaleń zmiany planu, w ramach której sporządzana jest niniejsza Prognoza oddziaływania na środowisko.

Grunty leśne, dla których proponuje się zmianę przeznaczenia na nieleśne są to grunty klasy LsVI, o powierzchni 1,0047 ha, stanowią własność osób fizycznych.

Marszałek Województwa Podlaskiego decyzją znak: DMG.III.7151.6.2015 z dnia 27 marca 2015 roku wyraził zgodę na przeznaczenie na cele nieleśne 1,047 ha gruntów leśnych klasy LsVI w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego części obszaru obrębu ewidencyjnego Czarna Wieś, gm. Rajgród na cele przewidziane pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinna z dopuszczeniem usług turystycznych.

Las nie posiada dużej wartości użytkowych. Działka tylko w części jest porośnięta drzewami – sosny. Nie stanowią one wartościowego kompleksu leśnego, są mało zadrzewione. Wyłączenie części gruntu leśnego z dotychczasowego użytkowania nie spowoduje spadku dochodów ze sprzedaży drewna. Są to w większości rzadko rosnące sosny. Projekt planu przewiduje

pozostawienie na każdej wydzielonej działce min. 80% jej całkowitej powierzchni jako teren biologicznie czynny. Zatem tylko niewielka jej część może być zabudowana. Projekt planu określa również gabaryty planowanych w przyszłości obiektów. Nie przewiduje się realizacji obiektów o gabarytach większych niż przewidziane jest to w obowiązującym plan zagospodarowania przestrzennego.

Natomiast powierzchnia zabudowy wynosić będzie max. 15% powierzchni całkowitej działki, co przy powierzchni działki 1200 m² daje możliwość zabudowy – 180 m².

Działka objęta wnioskiem przylega do drogi, na której odbywa się duży ruch samochodowy o charakterze turystycznym i dojazdu do nieruchomości oraz rozłogów pól.

Działka nr ew. 139/24 wraz z przyległym fragmentem drogi gminnej w Czarnej Wsi położona jest poza Obszarem Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 (OSO) „Ostoja Biebrzańska (PLB 200006). Przedmiotowa działka położona jest na Obszarze Chronionego Krajobrazu „Pojezierza Rajgrodzkiego”. Działka nie jest objęta ochroną konserwatorską.

Lokalizacja zabudowy jednorodzinnej na działce nr ew. 139/24 w miejscowości Czarna Wieś jest zgodna z polityką przestrzenną gminy zawartą w obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Rajgród.

Szkody gospodarcze z tytułu wyłączenia niewielkiej powierzchni leśnej spowodowane przeznaczeniem gruntów leśnych na cele nieleśne związane z rozwojem inwestycji służących zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych i wypoczynkowych mieszkańców będą nieznaczące.

Inwestycje nie będą miały ujemnego oddziaływania na środowisko leśne, a poprawa warunków mieszkaniowych i wypoczynku po pracy jest określona ustawowo.

Aby realizacja ustaleń zmiany planu nie przyczyniła się do pogorszenia stanu środowiska, należy przestrzegać zapisów ustaleń zmiany planu oraz ustalonych sposobów minimalizacji negatywnego w prognozie oddziaływania realizacji projektu planu na środowisko przyrodnicze. Na każdej z działek przewiduje się pozostawienie min. 80% powierzchni biologicznie czynnej.

Generalnie środowisko przyrodnicze obszaru opracowania zmiany planu jest odporne na obciążenia antropogeniczne przy uwzględnieniu działań na rzecz jego ochrony.

Realizacja inwestycji, a później użytkowanie terenów nie powiększy potencjalnego źródła zanieczyszczeń atmosfery w postaci emisji pyłów.

W wyniku niezbędnej wycinki drzew i krzewów, stratą będzie nieznaczące pomniejszenie zasobów leśnych.

Działka nr ew. 340/2 położona we wsi Woźnawieś

W odniesieniu do działki nr ew. 340/2 położonej we wsi Woźnawieś zmiana planu wynika z konieczności dostosowania planu do ustaleń Uchwały Nr VIII/78/11 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 23 maja 2011 roku w zakresie przeznaczenia terenu. W rozporządzeniu Nr 12/05 Wojewody Podlaskiego z dnia 25 lutego 2005 roku wprowadzono zmianę polegającą na wyłączeniu działki 340/2 z zakazu lokalizacji zabudowy w strefie ochronnej jeziora. Rozporządzenie dopuszcza lokalizację budownictwa mieszkaniowego.

Działka posiada powierzchnię 0,1200 ha i stanowi grunty sklasyfikowane jako: RVI, N. Jest niezagospodarowana i nieuzbrojona. Część działki od strony rzeki Jegrni (południowo – zachodnia część działki) położona jest w granicach obszaru szczególnego zagrożenia powodzią.

W obowiązującym planie zagospodarowania przestrzennego działka stanowi teren rolniczy. Ze względu na położenie oraz niewielką powierzchnię nie pełni ustalonej rolniczej funkcji.

Przedmiotem zmiany planu będzie przeznaczenie działki pod zabudowę mieszkalną jednorodzinną, z dopuszczeniem infrastruktury technicznej, obsługi komunikacyjnej, zieleni oraz określenie zasad zagospodarowania terenu minimalizujących skutki wpływu ustaleń zmiany planu na środowisko.

Przeznaczenie terenu pod ustaloną funkcję będzie zgodne z tzw. „zasadą dobrego sąsiedztwa” tej jednostki urbanistycznej, nie zostanie naruszony ład przestrzenny. Najbliższe sąsiedztwo to tereny istniejącej zabudowy jednorodzinnej i zagrodowej.

Planowane przeznaczenie działki nr ew. 340/2 – oznaczenie symbolem MN zgodnie z planem obowiązującym:

Przeznaczenie terenów:	<ul style="list-style-type: none"> – podstawowe: zabudowa mieszkana jednorodzinna; – dopuszczalne: zabudowa letniskowa (rekreacji indywidualnej) realizowana na warunkach jak w §29, usługi podstawowe – stanowiące nie więcej niż 35% powierzchni użytkowej całego budynku; – dla zabudowy jednorodzinnej dopuszcza się realizację: budynków gospodarczych i garażowych, infrastruktury technicznej, realizację dróg wewnętrznych, parkingów, w tym: parkingów zielonych i innych urządzeń niezbędnych dla zapewnienia funkcjonowania terenu
Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	<ul style="list-style-type: none"> – obowiązujące i nieprzekraczalne linie zabudowy – zgodnie z rysunkiem planu; dla zabudowy gdzie nie zostały wrysowane, linię zabudowy należy przyjąć zgodnie z obowiązującymi warunkami technicznymi; – minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 70% w obrębie działki; – maksymalna intensywność zabudowy – 0,2; – maksymalna powierzchnia zabudowy – do 30%;
Szczególne warunki zagospodarowania oraz ograniczenia w użytkowaniu:	<ul style="list-style-type: none"> – tereny położone są na Obszarze Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Rajgrodzkie” – obowiązują ustalenia zawarte w §6 pkt 1, 2 Rozdziału 3;

Porównanie ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rajgród z przewidywanymi rozwiązaniami zamierzonymi do wprowadzenia zmian w planie zagospodarowania przestrzennego potwierdza ich wzajemną zgodność i wykazuje, że plan będzie realizował kierunki rozwoju i kształtował obszar w zakresie struktury przestrzennej – zgodnie z polityką zawartą w Studium.

Działka nr ew. 340/2 wraz z przyległymi fragmentami dróg we wsi Woźnawieś położona jest poza Obszarem Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 (OSO) „Ostoja Biebrzańska (PLB 200006). Przedmiotowa działka położona jest na Obszarze Chronionego Krajobrazu „Pojezierza Rajgrodzkiego” oraz w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) Nr 217 „Pradolina rzeki Biebrzy”. Działka nie jest objęta ochroną konserwatorską.

Droga gminna i drogi powiatowe

Droga gminna – oznaczona symbolem KDD (przyległa do działki nr ew. 139/24 we wsi Czarna Wieś) – zachowuje ustalenia obowiązującego planu miejscowego.

Drogi powiatowe – oznaczona symbolem KDLp (przyległa do działki nr ew. 340/2 we wsi Woźnawieś) – zachowują ustalenia obowiązującego planu miejscowego.

Zawartość projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Projekt zmiany planu obejmuje niewielki fragment terenów gminy Rajgród położonych we wsi Czarna Wieś. Dotyczy działki nr ew. 139/24 we wsi Czarna Wieś i działki nr ew. 340/2 we wsi Woźnawieś.

Podstawą prawną sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród - Uchwała Nr X/67/11 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 21 października 2011 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród w odniesieniu do działki nr ew. 139/24, położonej w Czarnej Wsi wraz z przyległym fragmentem drogi gminnej oraz działki nr 340/2 położonej we wsi Woźnawieś wraz z przyległymi fragmentami dróg powiatowych jest:

- art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, poz. 645, poz. 1318, z 2014 r. poz. 379), art. 14 ust. 1, 2, 4 i art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647, poz. 951, poz. 1445, z 2013 r. poz. 21, poz. 405, poz. 1238, poz. 1446, z 2014 r. poz. 379, poz. 768);
- wniosek właściciela nieruchomości oznaczonej nr ew. 139/24 położonej w miejscowości Czarna Wieś, w gminie Rajgród i nr ew. 340/2 położonej we wsi Woźnawieś.
- wypełnienie dyspozycji wynikającej z Uchwały Nr VIII/78/11 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 23 maja 2011 roku w sprawie zmiany Rozporządzenia Wojewody Podlaskiego w sprawie

Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierza Rajgrodzkiego” w odniesieniu do działki nr ew. 340/2 położonej we wsi Woźnawieś, gm. Rajgród; aktualnie uchwały Nr XII/91/15 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 22 czerwca 2015 roku w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Rajgrodzkie” (opublikowanej w Dz. Urz. Woj. Podlaskiego z dnia 26 czerwca 2015 roku, poz. 2119);

- Uchwała nr XLVI/310/14 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 29 października 2014 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród – Uchwała Nr X/67/11 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 21 października 2011 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród w odniesieniu do działki nr ew. 139/24, położonej w Czarnej Wsi wraz z przyległym fragmentem drogi gminnej oraz działki nr ew. 340/2 położonej we wsi Woźnawieś wraz z przyległymi fragmentami dróg powiatowych;
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Rajgród, uchwalone uchwałą Nr XXV/184/01 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 26 października 2001 roku, zmienione uchwałą Nr XXVII/176/09 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 31 sierpnia 2009 roku.

W projekcie zmiany planu stwierdzono, że ustalenia niniejszej zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród, o której mowa w ust. 2 nie naruszają ustaleń obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Rajgród uchwalonego Uchwałą nr XXV/184/01 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 26 października 2001 roku, z jego zmianą uchwaloną Uchwałą nr XXVII/176/09 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 31 sierpnia 2009 roku.

Integralną częścią zmiany planu jest część tekstowa, stanowiąca treść niniejszej uchwały oraz następujące załączniki:

- 1) Załącznik graficzny nr 1 – rysunek zmiany planu w skali 1:1000 dotyczący wsi Czarna Wieś;
- 2) Załącznik graficzny nr 2 – rysunek zmiany planu w skali 1:1000 dotyczący wsi Woźnawieś;
- 3) Załącznik nr 3 – Rozstrzygnięcie w sprawie zgłoszonych uwag do projektu zmiany planu miejscowego do publicznego wglądu;
- 4) Załącznik nr 4 – Rozstrzygnięcie o sposobie realizacji oraz zasadach finansowania inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy.

W treści uchwały zmiany planu w celach porządkowych zdefiniowano następujące pojęcia:

- 1) Plan – oznacza ustalenia (tekstowe i rysunkowe) miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród przyjętego Uchwałą nr X/67/11 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 21 października 2011 roku (opublikowaną w Dz. Urz. Województwa Podlaskiego z 18.11.2011 roku nr 278 poz. 3369);
- 2) Zmiana planu – oznacza ustalenia (tekstowe i rysunkowe) określone w treści i załącznikach graficznych nr 1 i 2 do niniejszej uchwały;
- 3) Obszary szczególnego zagrożenia powodzią – oznaczają obszary zalewu bezpośrednio wody o prawdopodobieństwie 1% ustalone w planie o którym mowa w pkt 1) - Uchwała nr X/67/11 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 21 października 2011 roku.

W Uchwale nr X/67/11 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 21 października 2011 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród (opublikowanej w Dz. Urz. Woj. Podl. z 2007 r. nr 37, poz. 306), wprowadzono zmiany dotyczące przeznaczenia działek nr ew. 139/24 w Czarnej Wsi oraz działki nr ew. 340/2 we wsi Woźnawieś.

Na rysunku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród stanowiącego załącznik graficzny nr 2 do Uchwały nr X/67/11 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 21 października 2011 roku wprowadzono zmianę zgodnie z załącznikiem graficznym nr 1 do niniejszej uchwały.

Na rysunku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród stanowiącego załącznik graficzny nr 3 do Uchwały nr X/67/11 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 21 października 2011 roku wprowadzono zmianę zgodnie z załącznikiem graficznym nr 2 do niniejszej uchwały.

Dla terenów objętych zmianą planu – załącznik nr 2 (teren MN, KDLj) obowiązują ustalenia planu – Uchwała nr X/67/11 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 21 października 2011 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród oraz ustalenia zawarte w uchwale zmiany planu.

Rysunek zmiany planu w skali 1:1000 – załącznik nr 1 stanowiący integralną część uchwały zmiany planu zastępuje w granicach w nim określonych odpowiednią część załącznika nr 2 do Uchwały nr X/67/11 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 21 października 2011 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród.

Rysunek zmiany planu w skali 1:1000 – załącznik nr 2 stanowiący integralną część uchwały zmiany planu zastępuje w granicach w nim określonych odpowiednią część załącznika nr 3 do Uchwały nr X/67/11 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 21 października 2011 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród.

Ustalenia §2 pkt 1-6 zmiany planu zastępują ustalenia Uchwały nr X/67/11 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 21 października 2011 roku i współgrają z pozostającymi w mocy ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród.

Ustalenia zmiany planu

Celem regulacji prawnych zawartych w ustaleniach zmiany planu jest:

- Ustalenie przeznaczenia terenów, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego, a szczególności wynikających z potrzeb uzbrojenia terenów i komunikacji publicznej oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu i form ochrony z zachowaniem wymagań określonych w ustawach i przepisach odrębnych;
- Stworzenie warunków dla rozwoju zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, niezbędnej infrastruktury i obsługi komunikacyjnej;
- Kształtowanie harmonijnego krajobrazu przyrodniczego i kulturowego, ochrona dziedzictwa kulturowego;
- Ograniczenie konfliktów przestrzennych, w tym: ochrona przed powodzią oraz suszą.

Przeznaczenie terenów pod zabudowę inną niż rolnicza odbywa się na podstawie ustalonych funkcji terenów i ich przeznaczenia pod różnego rodzaju zabudowę, w przypadku kiedy nie wymagają uzyskiwania zgody organów, o których mowa w art. 7, ust. 2 ustawy z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2004 roku Nr 121, poz. 1266, z późn. zm.), a których powierzchnię wyszczególnia się w §1 ust. 3 i 4 niniejszej uchwały oraz na podstawie zgody Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej pismo znak: GZU.ot.0602/Z-45613/84/17 z dnia 13 marca 1984 roku i na podstawie zgody Urzędu Wojewódzkiego w Łomży pismo Nr.G-OR-4410/28/85 z dnia 28 maja 1985 roku oraz zgód uzyskanych przy sporządzaniu planów miejscowych, o których jest mowa w § 52 .

Przedmiotem ustaleń zmiany planu są:

- 1) Tereny zabudowy mieszkalnej jednorodzinnej, oznaczone na rysunku zmiany planu symbolem – **MN**;
- 2) Tereny zabudowy mieszkalnej jednorodzinnej, oznaczone na rysunku zmiany planu symbolem – **MN-1**;
- 3) Teren drogi powiatowej Nr 1216B publicznej lokalnej, oznaczony na rysunku planu symbolem – **KDLp**;
- 4) Tereny dróg gminnych klasy technicznej D oznaczone na rysunku planu symbolem – **KDD**.

Ponadto na rysunku zmiany planu wskazano granice Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 217 „Pradolina rzeki Biebrzy” oraz przebieg międzynarodowego szlaku rowerowego – są to ustalenia planu informacyjne.

Następujące oznaczenia graficzne są obowiązującymi ustaleniami zmiany planu:

- 1) Załącznik graficzny nr 1- rysunek zmiany planu – wieś Czarna Wieś:
 - a) granice opracowania zmiany planu;
 - b) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania;
 - c) nieprzekraczalna linia zabudowy;
 - d) przeznaczenie terenu określone symbolami przeznaczenia terenu,
- 2) Załącznik graficzny nr 2 – rysunek zmiany planu – wieś Woźnawieś:
 - a) granice opracowania zmiany planu;
 - b) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania;
 - c) nieprzekraczalna linia zabudowy;
 - d) granica strefy zakazu zabudowy od wód;
 - e) obszar szczególnego zagrożenia powodzią;

- f) międzynarodowy szlak turystyki rowerowej;
- g) przeznaczenie terenu określone symbolami przeznaczenia terenu.

Pozostałe oznaczenia mają charakter informacyjny. Zapisy graficzne na rysunku zmiany planu w skali 1:1000 w granicach opracowania, obowiązują w zakresie ustalonym w treści uchwały zmiany planu.

Ustalono na rysunku zmiany planu obszary wymagające szczególnych warunków zagospodarowania oraz ograniczenia w użytkowaniu terenów, wyznaczone na podstawie przepisów odrębnych: strefy techniczne linii elektroenergetycznych SN, obszary szczególnego zagrożenia powodzią.

Obszar opracowania zmiany planu położony jest na Obszarze Chronionego Krajobrazu „Pojezierza Rajgrodzkiego”.

Ilekoć w przepisach niniejszej uchwały jest mowa bez bliższego określania o:

Dodatkowo zdefiniowano pojęcie: planu, zmiany planu oraz obszaru szczególnego zagrożenia powodzią. Pozostałe definicje pozostają tak jak w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród - Uchwała nr X/67/11 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 21 października 2011 roku.

Podtrzymano z planu obowiązującego zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego.

Zagospodarowanie terenów pod względem funkcjonalno – przestrzennym powinno uwzględniać wymagania ładu przestrzennego oraz walory przyrodnicze i kulturowe, w związku, z tym przyjęto:

- wdrożenie „Europejskiej sieci ekologicznej Natura 2000” – obszar ochrony ptaków PLB 200006 „Ostoja Biebrzańska”.
- zasadę ochrony elementów systemu przyrodniczego wynikającą z uchwały Nr XII/91/15 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 22 czerwca 2015 roku w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Rajgrodzkie” (opublikowanej w Dz. Urz. Woj. Podlaskiego z dnia 26 czerwca 2015 roku, poz. 2119); Obszar powstał z połączenia Obszaru Chronionego Krajobrazu „Jeziora Rajgrodzkie” utworzonego w dniu 2 maja 1991 roku rozporządzeniem Wojewody Suwalskiego oraz Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Rajgrodzkiego utworzonego w dniu 27 kwietnia 1982 roku uchwałą Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łomży oraz innych aktach prawnych dotyczących obszarów chronionego krajobrazu;
- zasadę ochrony i zachowania naturalnego krajobrazu przyrodniczo – kulturowego.
- zasadę ochrony powierzchni ziemi, w tym likwidację źródeł zanieczyszczeń, ograniczenie niekorzystnych skutków eksploatacji kopalni, ochronę gleb przed erozją oraz wartościowych gatunków rolnych, ochrony wód, gleby i ziemi przed zanieczyszczeniami, w związku z prowadzeniem gospodarki rolnej.
- zasadę ochrony powietrza atmosferycznego i klimatu akustycznego.
- zasadę ochrony lasów i zadrzewień oraz wzbogacanie ich walorów na terenach prawnej ochrony przyrody oraz w rejonach intensywnego zagospodarowania turystycznego poprzez zachowanie istniejącej szaty roślinnej i łączenie jej z projektowaną zielenią oraz tworzenie nowych terenów zielonych. wprowadzanie zieleni wysokiej, szczególnie rodzimych gatunków drzew liściastych, iglastych i krzewów.
- zasadę ochrony wód śródlądowych (jezioro Rajgrodzkie, jezioro Dreństwo, rzeka Jegrznia) oraz uporządkowanie gospodarki ściekowej zlewni Biebrzy, poprzez m.in. właściwe gospodarowanie w strefie ochronnej od wód, realizację stref ciszy w celu ochrony przed nadmiernym hałasem, korzystanie z wód zgodnie z przepisami odrębnymi, racjonalne wykorzystanie terenów wzdłuż rzek i jezior.
- zasadę ochrony wód podziemnych, w tym ustanowienie obszaru GZWP Nr 217 Dolina rzeki Biebrzy.
- zasadę ochrony zdrowia przed negatywnym wpływem czynników szkodliwych i uciążliwych oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia (w tym: ochrony przed powodzią i suszą), a także potrzeb osób niepełnosprawnych i starszych.
- zasadę ochrony dziedzictwa kulturowego i dóbr kultury.
- zasadę ochrony walorów ekonomicznych przestrzeni i prawa własności, potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa.

Zachowano dopuszczalne poziomy hałasu, zgodnie z przepisami odrębnymi ustalone w obowiązującym planie.

Projektowane obiekty powinny wpisywać się harmonijnie formą architektoniczną w krajobraz kulturowy. Na obszarze objętym zmianą planu należy stosować rozwiązania przestrzenne, architektoniczne i techniczne zapewniające dostępność terenów, budynków i urządzeń dla osób niepełnosprawnych i starszych oraz zabezpieczenia przed powodzią i suszą.

Tereny w granicach opracowania zmiany planu położone są w Obszarze Chronionego Krajobrazu „Pojezierza Rajgrodzkiego”, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt. 26 – obowiązującego planu, ze zm. w związku z tym ustalono priorytet wymagań ochrony środowiska i przyrody, poprzez:

- zakaz zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, lęgówisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką.
- zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych.
- zakaz wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu.
- zakaz wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwoztopowym, przeciwpowodziowym lub przeciwoślusiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych.
- zakaz dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka.
- zakaz likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno – błotnych;
- Zakaz lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej; zakaz nie dotyczy części obszarów i terenów o których jest mowa w §4 ust. 2 i 3 uchwały Nr XII/91/15 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 22 czerwca 2015 roku w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Rajgrodzkie”.

Obszar objęty zmianą planu nie znajduje się w obszarze Natura 2000.

W granicach opracowania zmiany planu miejscowego nie występują inne formy ochrony przyrody, o których jest mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody.

Dla obszaru objętego zmianą planu obowiązują zakazy, nakazy i ograniczenia wynikające z przepisów szczególnych i odrębnych, ustalone w planie obowiązującym, m. in.:

- zakaz przekraczania standardów jakości środowiska, w tym: standardów jakości powietrza poza granicę działki, do której prowadzący działalność posiada tytuł prawny (tytuł prawny - rozumie się przez to prawo własności, użytkowanie wieczyste, trwałe zarząd, ograniczone prawo rzeczowe albo stosunek zobowiązaniowy).
- zakaz lokalizowania przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów, dla których wymagane jest sporządzenie raportu, z uwzględnieniem dopuszczeń ustawowych.
- przyjmuje się kwalifikację w zakresie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu ochrony środowiska. przestrzegać aktualnie obowiązujących dopuszczalnych poziomów hałasu dla poszczególnych obszarów. w celu eliminacji szkodliwego oddziaływania zagrożeń i hałasu komunikacyjnego należy dążyć między innymi do wykorzystania nowoczesnych technik w izolowaniu źródeł hałasu.
- zakaz budowy wszelkich tymczasowych obiektów budowlanych, gospodarczych i urządzeń powodujących zagrożenie dla wód powierzchniowych i krajobrazu, z wyjątkiem budynków zaplecza budowy, które winny być usunięte w ciągu jednego roku od zgłoszenia do użytkowania obiektów i urządzeń lub uzyskania pozwolenia na użytkowanie.
- zakaz budowy ogrodzeń z prefabrykatów betonowych.
- zakaz odprowadzania nie oczyszczonych ścieków do gruntu i wód powierzchniowych.
- zakaz zanieczyszczania powierzchni ziemi odpadami stałymi i odprowadzania do gruntów nieczystości płynnych oraz zakaz eksploatacji surowców mineralnych niezgodnie z przepisami geologicznymi i górniczymi.
- obowiązek gromadzenia odpadów komunalnych w miejscach do tego przeznaczonych i ich zagospodarowanie zgodnie z zasadami gminnego planu zagospodarowania odpadami.
- zakaz gromadzenia nieruchomości przyległych do jezior i rzek oraz innych zbiorników wodnych w odległości mniejszej niż 1,50 m od linii brzegowej , a także zakazywania lub uniemożliwiania przechodzenia przez ten teren.

- właściciel gruntu nie może zmieniać stanu wody na gruncie, a zwłaszcza kierunku odpływu znajdującej się na jego gruncie wody opadowej ani kierunku odpływu ze źródeł – ze szkodą dla gruntów sąsiednich oraz odprowadzać wód oraz ścieków na grunty sąsiednie.
- nakaz odprowadzania wód opadowych z utwardzonych powierzchni dróg i terenów zabudowanych powierzchniowo lub za pomocą kanalizacji deszczowej do wód powierzchniowych lub gruntu, zgodnie z obowiązującymi przepisami i normami.
- nakaz sukcesywnego zastępowania tradycyjnych źródeł energii nośnikami proekologicznymi, np. gazem, energią elektryczną, olejem opałowym oraz energią ze źródeł odnawialnych. stosowanie kolektorów słonecznych do przygotowywania c.w.u. i wspomagania ogrzewania.
- nakaz bezzwłocznego podłączenia budynków do sieci wodociągowej i kanalizacji sanitarnej po ich wybudowaniu.
- nakaz ochrony lasów i zadrzewień śródpolnych oraz wzbogacanie ich walorów na terenach prawnej ochrony przyrody oraz w rejonach intensywnego zagospodarowania turystycznego.

Realizacja inwestycji i jej użytkowanie odbywać się winna w sposób zapewniający ochronę walorów krajobrazu kulturowego, między innymi, poprzez:

- harmonijne kształtowanie wnętrza krajobrazu poprzez dobór właściwej architektury obiektów wkomponowanych w krajobraz wiejski, tak aby nie stały się dominantą.
- zachowanie historycznej sieci i nawierzchni dróg i ulic.
- zachowanie i utrzymanie zieleni wysokiej przydomowej oraz liniowych obsadzeń dróg i ulic.
- kształtowanie nowej zabudowy w uwzględnieniu linii zabudowy od dróg/ulic i wód, skał, gabarytów budynków, formy dachów. nie dotyczy infrastruktury technicznej.
- zakaz budowy garaży lub budynków gospodarczych przed elewacją frontową budynku mieszkalnego.
- zakaz budowy garaży blaszanych.
- zakaz sprowadzania połaci dachowych do poziomu terenu.
- zakaz lokalizowania dachów o mijających się połaciach.
- dostosowanie nowej zabudowy w zakresie skał i bryły do zabudowy tradycyjnej występującej w regionie.
- stosowanie tradycyjnych materiałów wykończeniowych: kamień, drewno, cegła, jasne tynki. na pokrycia dachów: wióry, gonty, dachówka ceramiczna, bitumiczna lub cementowa, blacha. na terenach objętych ochroną konserwatorską, obowiązują ustalenia §8, §9, §10.
- nakazuje się w granicach nieruchomości stosowanie jednolitych elementów: małej architektury oraz wyposażenia powtarzalnego, takiego jak: ławeczki, latarnie, kosze, śmietniki, donice kwiatowe, bariery.

W celu obniżenia wpływu inwestycji w trakcie jej realizacji nakazuje się:

- w trakcie przygotowania i realizacji inwestycji należy zapewnić oszczędne korzystanie z terenu.
- w trakcie prac budowlanych inwestor realizujący przedsięwzięcie jest obowiązany uwzględnić ochronę środowiska na obszarze prowadzenia prac, a w szczególności ochronę gleby, zieleni, naturalnego ukształtowania terenu i stosunków wodnych.
- minimalizację uciążliwości robót budowlanych poprzez stosowanie odpowiednich technologii.
- eliminację urządzeń uciążliwych dla otoczenia (np. emitujących ponadnormatywny hałas, spaliny, itp.).
- kontrolę oddziaływania inwestycji na środowisko, poprzez m.in. przestrzeganie wszelkich norm dotyczących jej funkcjonowania i dbałość o jej dobry stan techniczny i urządzeń jej towarzyszących.

Ochronę przed powodzią oraz suszą należy realizować w szczególności poprzez kształtowanie zagospodarowania dolin rzecznych lub terenów zalewowych, budowanie oraz utrzymywanie wałów powodziowych, a także kanałów ulgi. Na obszarach bezpośredniego zagrożenia powodzią zabrania się wykonywania robót oraz czynności, które mogą utrudniać ochronę przed powodzią, a w szczególności: zmiany ukształtowania terenu, składowania materiałów oraz wykonywania innych robót, z wyjątkiem robót związanych z regulacją lub utrzymaniem wód, z także utrzymywaniem lub odbudową, rozbudową lub przebudową wałów przeciwpowodziowych wraz z ich infrastrukturą.

Do podstawowych technicznych zabezpieczeń przeciwpowodziowych należą: budowle przeciwpowodziowe: kanały ulgi, poldery przeciwpowodziowe, stopnie wodne i zbiorniki retencyjne posiadające retencję powodziową, suche zbiorniki i wały przeciwpowodziowe (ochrona terenów przed ich zalewem przez falę wezbraniową), wrota przeciwpowodziowe, kierownice w ujściach rzek do jezior, małe zbiorniki wiejskie, stawy oraz właściwa agrotechnika i agromelioracja.

Na obszarze Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 217 „Pradolina rzeki Biebrzy”, (szacunkowe zasoby dyspozycyjne 200 tys. m³ /dobę, średnia głębokość ujęć – 45 m)

zlokalizowanego w południowej części wsi Woźnawieś, wyklucza się inwestycje zaliczane do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. W strefach zasilania głównych i użytkowych zbiorników wód podziemnych nie mogą być lokalizowane składowiska odpadów niebezpiecznych oraz składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne.

Na terenie objętym zmianą planu nie wskazuje się obiektów i obszarów chronionych na podstawie wpisu do rejestru lub ewidencji zabytków, stanowiska archeologiczne.

Na terenie objętym planem ustalono tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych jako tereny związane z budową i utrzymaniem dróg publicznych, obiektów i urządzeń transportu publicznego, budowę i utrzymanie obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej. Szczegółowe warunki zagospodarowania terenów przestrzeni publicznych określono w szczególności: w ustaleniach szczegółowych §43 i §44 Rozdziału X i XI uchwały obowiązującego planu.

Nakazano utrzymanie ładu przestrzennego, m. in. poprzez: uporządkowane ogrodzenia terenów prywatnych, estetyczne utrzymanie elewacji frontowych budynków znajdujących się wzdłuż dróg i ulic i rzek i jezior, oświetlenie terenów, wyposażenie nieruchomości w obiekty małej architektury oraz wyposażenia powtarzalnego takiego jak: ławeczki, latarnie, kosze, śmietniki, donice kwiatowe, barierki oraz zieleni niską i wysoką, jednolite w granicach nieruchomości.

Nośniki reklamowe mogą być lokalizowane wzdłuż dróg i ulic publicznych (w liniach rozgraniczających), usytuowanie reklam, szyldów i słupów ogłoszeniowo-reklamowych w liniach rozgraniczających dróg i ulic musi być zgodne z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa ruchu drogowego i przepisami prawa budowlanego.

Nie dopuszcza się umieszczania nośników reklamowych i reklam: na ogrodzeniach terenów zielonych, na innych ogrodzeniach w sposób, który przesłaniałby widok poprzez części ażurowe, na narożnych ścięciach linii ogrodzeń i w odległości mniejszej niż 1,5 m od narożnika ogrodzenia, na urządzeniach narożnych infrastruktury technicznej, takich jak: szafki energetyczne, gazowe, telekomunikacyjne, na słupach energetycznych, stacjach trafo, na barierkach oddzielających jezdnie od przystanku.

Ustalono parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym linie zabudowy, gabaryty obiektów i wskaźniki intensywności zabudowy.

Na terenach przeznaczonych w zmianie planu pod zabudowę jednorodziną ustalono parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym: linie zabudowy, gabaryty obiektów i wskaźniki intensywności zabudowy.

Obowiązujące i nieprzekraczalne linie zabudowy wskazano na rysunku zmiany planu i opisano.

Ustalono odległości sytuowania budynków od granic działek sąsiednich:

Kalenice budynków mieszkalnych (w zabudowie zagrodowej jednorodzinnej skierowane będą równolegle do drogi, ulicy lub w uzasadnionych przypadkach prostopadle lub równolegle do granicy bocznej działki. Ustalono, że budynki mieszkalne w zabudowie jednorodzinnej będą zlokalizowane od strony drogi, natomiast budynki gospodarcze i garaże w głębi działki. Dopuszcza się zlicowanie budynku garażowego z budynkiem mieszkalnym lub usługowym. Od strony jeziora należy wykonać pas zieleni „maskującej”. Ustalono, że na działce przeznaczonej pod zabudowę jednorodziną może być zlokalizowany jeden budynek mieszkalny.

Poziom posadowienia budynków mieszkalnych – poziom parteru (w zabudowie zagrodowej, jednorodzinnej, letniskowej (rekreacji indywidualnej), pensjonatowej – 0,45 m do 1,00 m od poziomu terenu przy wejściu głównym do budynku, zaś budynków pozostałych – 0,15 m do 0,75 m od poziomu terenu; w przypadkach uzasadnionych względami ochrony przed powodzią lub zalaniem dopuszcza się poziom posadowienia budynków na poziomie 1,20 m;

W budynkach usługowych zabezpieczyć należy potrzeby osób niepełnosprawnych i osób starszych.

Pozostałe ustalenia kształtowania zabudowy należy przyjmować zgodnie z ustaleniami obowiązującego planu.

W zagospodarowaniu terenów zwraca się uwagę na racjonalne wykorzystanie terenów, zwłaszcza wzdłuż ciągów komunikacyjnych i zachowanie właściwej skali i charakteru zabudowy z uwzględnieniem tradycyjnej zabudowy wiejskiej.

Ważna jest ochrona krajobrazu i zasobów przyrodniczych w szczególności rzeźby terenu przed degradacją, z wyjątkiem niezbędnych prac związanych z planowanymi inwestycjami oraz uzbrojeniem terenu i obsługą komunikacyjną oraz zabezpieczeniem przeciwpowodziowym oraz ochrona wód powierzchniowych i gleb przed niekontrolowanym zanieczyszczeniem ściekami bytowymi i rolniczymi, ochrona cennej, rzadkiej roślinności, torfowisk i zadrzewień śródpolnych.

Wprowadzono zakaz stosowania środków ochrony roślin na terenach spływu wód roztopowych i deszczowych do cieków, rzek i jezior oraz kanału.

Adaptuje się istniejący układ komunikacyjny i dotychczasowe jego powiązania z układem zewnętrznym, zwłaszcza z drogami publicznymi: krajową, powiatowymi i gminnymi.

Ustalono również obsługę terenów objętych planem poprzez komunikację zbiorową - autobusową. Projektowane drogi i ulice dojazdowe służą połączeniu projektowanych terenów budowlanych z istniejącym i projektowanym układem lokalnym i zewnętrznym.

Oba tereny w granicach opracowania zmiany planu położone są w Obszarze Chronionego Krajobrazu „Pojezierza Rajgrodzkiego” – ochrona walorów środowiska przyrodniczego według zasad określonych w uchwale Nr XII/91/15 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 22 czerwca 2015 roku w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Rajgrodzkie”; obowiązują w szczególności ustalenia § 6 pkt 1 Rozdziału III oraz inne zawarte w obowiązującym planie oraz w aktach prawnych dotyczących obszarów chronionego krajobrazu.

W strefie technicznej linii elektroenergetycznych SN – obowiązują w szczególności ustalenia §22 ust. 3, 4, 5, 6 Rozdziału IX obowiązującego planu.

Na terenach zalewu bezpośredniego wodą o prawdopodobieństwie 1% – obowiązują w szczególności ustalenia §6 pkt 6, 7, 8, 9 Rozdziału III obowiązującego planu. W zmianie planu tereny te występują pod nazwą „obszary szczególnego zagrożenia powodzią” – zgodnie z obowiązującą terminologią z ustawy Prawo wodne.

Ustalono następujące parametry działek budowlanych w zabudowie jednorodzinnej wolnostojącej:

- minimalna powierzchnia działki – 1 200 m²;
- minimalna szerokość frontu działki – 17 m.

W strefach technicznych (pasach technologicznych) linii SN nakazuje się zagospodarowanie terenu w sposób umożliwiający prowadzenie robót i remontów sieci. Pod liniami i w ich strefach technicznych nie należy dokonywać nasadzeń zieleni wysokiej.

Zabudowę należy lokalizować poza strefą techniczną napowietrznych linii elektroenergetycznych 15kV w odległości nie mniejszej niż 7,5 m od osi linii w każdą stronę, a wszelkie inwestycje dokonywane w tym pasie, roboty budowlane i instalacyjne winny odbywać się pod nadzorem właściwych służb energetycznych. Dopuszcza się weryfikację szerokości stref w decyzjach o pozwoleniu na budowę w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

Dopuszcza się zamianę na podziemne napowietrznych linii elektroenergetycznych w przypadku pojawienia się takich możliwości. W przypadku likwidacji lub przebudowy sieci ograniczenia realizacji zagospodarowania, o których mowa w ust. 3 i 4 tracą moc. Tereny dla których niniejsza zmiana planu ustala inne przeznaczenie mogą być wykorzystywane w sposób dotychczasowy, do czasu zagospodarowania ich zgodnie z ustaleniami niniejszego planu.

Ustalono przeznaczenie terenów wyróżnionych liniami rozgraniczającymi i symbolami przeznaczenia na rysunku zmiany planu i ustalenia szczegółowe zagospodarowania i zabudowy.

Ustalenia szczegółowe zmiany planu

- 1) Ustala się tereny oznaczone na rysunku zmiany planu symbolem: **MN-1** o następujących ustaleniach:

1.	Przeznaczenie terenów	<ul style="list-style-type: none"> – podstawowe: zabudowa mieszkalna jednorodzinna; – dopuszczalne: usługi turystyczne, infrastruktura techniczna, wewnętrzna obsługa komunikacyjna, zieleni
2.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu dla MN-1:	<ul style="list-style-type: none"> – nieprzekraczalne linie zabudowy od drogi publicznej oznaczonej symbolem KDD ustala się zgodnie z rysunkiem zmiany planu; – rzut głównej bryły budynku – oparty na rzucie prostokąta, z dopuszczeniem dobudowanych do budynku elementów w postaci: ganku, garażu, zadaszonego tarasu, ogrodu zimowego, wykuszy, itp.; – kształty dachów budynków mieszkalnych – dwuspadowe lub wielospadowe o nachyleniu połaci dachowych w przedziale 35° - 45°; – kształt dachów budynków gospodarczych i garażowych: jednospadowe, dwuspadowe lub wielospadowe o nachyleniu połaci dachowych od 15° do 35°; – pozostałe ustalenia w zakresie dachów - zgodnie z §6 pkt 4, litera: g, h Rozdziału 3 planu; – pokrycie dachowe budynków drewnianych – blachą, gontem lub wiórem; murowanych – dachówką cementową, bitumiczną lub ceramiczną, blachą powlekaną w kolorze odcieni: brązu, czerwieni, grafitu; – do wykończenia elewacji stosować materiały elewacyjne o wysokiej trwałości i jakości, takie jak: tynk, cegła, drewno, kamień;

		<ul style="list-style-type: none"> - minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 80% w obrębie działki; - intensywność zabudowy – 0,1÷0,5; - powierzchnia zabudowy – 10 % ÷ 15%; - maksymalna szerokość elewacji frontowej budynków mieszkalnych – 10,00 m; z przybudowanym garażem nie więcej niż 15 m; - wysokość budynku mieszkalnego liczona od poziomu terenu przy wejściu głównym do budynku do kalenicy (najwyżej położonego punktu dachu) – do 11,00 m, a w przypadku budynków usytuowanych na terenie o znacznym spadku terenu – do 12,50 m; - wysokość budynku gospodarczego lub garażowego – max. 6,00 m, a w przypadku budynków usytuowanych na terenie o znacznym spadku terenu – do 8,50 m; - maksymalna liczba kondygnacji nadziemnych dla wszystkich budynków – 2 (parter i poddasze użytkowe); podpiwniczenie w zależności od potrzeb; - obowiązują ustalenia planu: §11, §12, §13 Rozdziału 4 – 6; - szczególne wymagania dotyczące ogrodzenia działek: ogrodzenia działek od strony dróg i ulic o max. wysokości do 1,80 m, wykonane z materiałów tradycyjnych takich jak: kamień, drewno, cegła, itp.; - zakazuje się wykonywania ogrodzeń pełnych oraz z elementów prefabrykowanych; - zaleca się wyznaczyć większe działki (w szczególności skrajne) ze względu na specyfikę terenu i jego ukształtowanie, położenie bezpośrednio przy drodze, istniejący drzewostan oraz przebieg sieci uzbrojenia terenu; - w pozostałym zakresie obowiązują ustalenia planu.
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu dla usług turystycznych:	<ul style="list-style-type: none"> - nieprzekraczalne linie zabudowy od drogi publicznej oznaczonej symbolem KDD ustala się zgodnie z rysunkiem zmiany planu; - rzut głównej bryły budynku – oparty na rzucie prostokąta, z dopuszczeniem dobudowanych do budynku elementów w postaci: garażu, części gospodarczej, ganku, zadaszonego tarasu, ogrodu zimowego, wykuszy, itp.; - kształty dachów budynków usługowych: dwuspadowe lub wielospadowe o nachyleniu połaci dachowych w przedziale 35° - 45°; - kształt dachów budynków gospodarczych i garażowych: jednospadowe, dwuspadowe lub wielospadowe o nachyleniu połaci dachowych od 15° do 35°; - pozostałe ustalenia w zakresie dachów - zgodnie z §6 pkt 4, lit.: g, h Rozdziału 3 planu; - pokrycie dachowe budynków drewnianych – blachą, gontem lub wiórem; murowanych – dachówką cementową, bitumiczną lub ceramiczną, blachą powlekaną w kolorze odcieni: brązu, czerwieni, grafitu; - do wykończenia elewacji stosować materiały elewacyjne o wysokiej trwałości i jakości, takie jak: tynk, cegła, drewno, kamień; - minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 80% w obrębie działki; - intensywność zabudowy – 0,2÷1,00; - powierzchnia zabudowy – 10 % ÷ 18%; - maksymalna szerokość elewacji frontowej budynku usługowego – 25,00 m; - wysokość budynku usługowego liczona od poziomu terenu przy wejściu głównym do budynku do kalenicy (najwyżej położonego punktu dachu) – do 12,00 m (bez piwnicy), a w przypadku budynków usytuowanych na terenie o znacznym spadku terenu – do 13,50 m; budynku gospodarczego lub garażowego – max. 10,00 m; - maksymalna liczba kondygnacji nadziemnych – 2 (parter i poddasze użytkowe); podpiwniczenie w zależności od potrzeb; - szczególne wymagania dotyczące ogrodzenia działek: ogrodzenia działek od strony dróg i ulic o max. wysokości do 1,80 m, wykonane z materiałów tradycyjnych takich jak: kamień, drewno, cegła, itp.; - zakazuje się wykonywania ogrodzeń pełnych oraz z elementów prefabrykowanych; - w pozostałym zakresie obowiązują ustalenia planu.
4.	Szczególne warunki	<ul style="list-style-type: none"> - teren położony jest na Obszarze Chronionego Krajobrazu „Pojezierze

	zagospodarowania oraz ograniczenia w użytkowaniu:	Rajgrodzkie” oraz Natura 2000 – obowiązują ustalenia planu zawarte w §6 pkt 1, 2 planu; – obowiązują ustalenia planu §6 pkt 3- 8 planu; – podział terenu na działki – zgodnie z ustaleniami §22 planu; przy podziałach geodezyjnych uwzględnić: istniejący drzewostan, ukształtowanie terenu oraz istniejącą infrastrukturę techniczną.
5.	Zasady obsługi terenu w infrastrukturę techniczną:	– projektowane zagospodarowanie terenu nie powinno pogorszyć warunków eksploatacji linii, a w szczególności możliwości dostępu do nich; – podział terenu na działki powinien umożliwiać wykonanie indywidualnego przyłącza gazowego do budynku; – linia ogrodzeń powinna przebiegać min. 0,5 m od gazociągu; – dla zabudowy jednorodzinnej szafki gazowe winny być lokalizowane w linii ogrodzeń (otwierane na zewnątrz ogrodzenia), w pozostałych przypadkach w miejscu uzgodnionym z zarządzającym siecią gazową; – pozostałe ustalenia zgodnie z §45 pkt 3÷13 planu;
6.	Zasady obsługi komunikacyjnej:	– przewiduje się dojazd bezpośrednio z drogi publicznej gminnej oznaczonej symbolem KDD; – pozostałe ustalenia zgodnie z §45 pkt 1, 2 planu; – miejsca parkingowe – zgodnie z §45 pkt 2 lit. e planu.

- 2) Ustalono tereny oznaczone na rysunku zmiany planu symbolem: **MN** o następujących ustaleniach – zgodnie Uchwałą nr X/67/11 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 21 października 2011 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród (opublikowanej w Dz. Urz. Województwa Podlaskiego z 18.11.2011 roku nr 278 poz. 3369):

1.	Przeznaczenie terenów:	– podstawowe: zabudowa jednorodzinna; – dopuszczalne: zabudowa letniskowa (rekreacji indywidualnej) realizowana na warunkach jak w §29, usługi podstawowe – stanowiące nie więcej niż 35% powierzchni użytkowej całego budynku; – dla zabudowy jednorodzinnej dopuszcza się realizację: budynków gospodarczych i garażowych, infrastruktury technicznej, realizację dróg wewnętrznych, parkingów, w tym: parkingów zielonych i innych urządzeń niezbędnych dla zapewnienia funkcjonowania terenu;
2.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	– obowiązujące i nieprzekraczalne linie zabudowy – zgodnie z rysunkiem zmiany planu; dla zabudowy gdzie nie zostały wrysowane, linię zabudowy należy przyjąć zgodnie z obowiązującymi warunkami technicznymi; – rzut głównej bryły budynku – oparty na rzucie prostokąta; z dopuszczeniem dobudowanych do budynku elementów w postaci: ganku, zadaszonego tarasu, ogrodu zimowego, wykuszy, itp.; – kształty dachów budynków mieszkalnych – dwuspadowe lub wielospadowe o nachyleniu połaci dachowych w przedziale 35° - 45°; – kształt dachów budynków gospodarczych i garażowych: jednospadowe, dwuspadowe lub wielospadowe o nachyleniu połaci dachowych do 35°; – pozostałe ustalenia w zakresie dachów - zgodnie z §6 pkt 4, ppkt g, h; – pokrycie dachowe budynków drewnianych – blacha, gontem lub wiórem; murowanych – dachówką cementową, bitumiczną lub ceramiczną, blachą powlekaną w kolorze: brązu, czerwieni, grafitu; – do wykończenia elewacji stosować materiały elewacyjne o wysokiej trwałości i jakości, takie jak: tynk, cegła, drewno, kamień; – minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 70% w obrębie działki; – maksymalna intensywność zabudowy – 0,2; – maksymalna powierzchnia zabudowy – do 30%; – maksymalna szerokość elewacji frontowej budynków mieszkalnych – 12,00 m; z przybudowanym garażem nie więcej niż 18 m; – wysokość budynku mieszkalnego liczona od poziomu terenu przy wejściu głównym do budynku do kalenicy (najwyżej położonego punktu dachu) – do 11,00 m; budynku gospodarczego lub garażowego – max. 6,00 m; – maksymalna liczba kondygnacji nadziemnych dla wszystkich budynków – 2 (parter i poddasze użytkowe); podpiwniczenie w zależności od potrzeb; – obowiązują ustalenia: §11, §12, §13 Rozdziału IV – VI;

		<ul style="list-style-type: none"> – szczególne wymagania dotyczące ogrodzenia działek: ogrodzenia działek od strony dróg i ulic o max. wysokości do 1,80 m, wykonane z materiałów tradycyjnych takich jak: kamień, drewno, cegła, itp.; zakazuje się wykonywania ogrodzeń pełnych oraz z elementów prefabrykowanych;
3.	Szczególne warunki zagospodarowania oraz ograniczenia w użytkowaniu:	<ul style="list-style-type: none"> – tereny położone są na Obszarze Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Rajgrodzkie” – obowiązują ustalenia zawarte w §6 pkt 1, 2 Rozdziału III; – dla terenów położonych w strefach ochrony konserwatorskiej oraz terenów na których zlokalizowane są stanowiska archeologiczne obowiązują właściwe ustalenia §10 Rozdziału IV; – obowiązują ustalenia §6 pkt 3- 8 Rozdziału III; – obowiązują ustalenia §22 Rozdziału IX.
4.	Zasady obsługi terenu w infrastrukturę techniczną:	<ul style="list-style-type: none"> – zgodnie z zasadmi §44 pkt 1 i 3-13 Rozdziału XI;
5.	Zasady obsługi komunikacyjnej:	<ul style="list-style-type: none"> – dojazdy do terenów przewiduje się bezpośrednio z dróg publicznych (powiatowych i gminnych) lub za pośrednictwem dróg wewnętrznych mających powiązania z drogami publicznymi; dla których obowiązują ustalenia §43 Rozdziału X; – miejsca parkingowe – zgodnie z §44 pkt 2 lit. d; Rozdziału XI.
6.	Warunki tymczasowego zagospodarowania:	<ul style="list-style-type: none"> – zabrania się powstawania tymczasowych obiektów budowlanych niespełniających wymogów ustalonych w planie; – obowiązują ustalenia §6 pkt 3 lit. d; – obowiązują ustalenia §22 ust. 3 Rozdziału IX

- 3) Ustala się tereny komunikacji oznaczone na rysunku zmiany planu symbolami: **KDLp, KDD** – zgodnie z Uchwałą nr X/67/11 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 21 października 2011 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród (opublikowanej w Dz. Urz. Województwa Podlaskiego z 18.11.2011 roku nr 278 poz. 3369):

Lp.	Oznaczenie na rysunku planu	Przeznaczenie terenu	Klasyfikacja funkcjonalno - przestrzenna	Parametry techniczne i zagospodarowanie pasa drogowego lub ulicy
3.	KDLp	ulica w ciągu drogi powiatowej nr 1216B, publiczna	ulica lokalna	<ul style="list-style-type: none"> – szerokość pasa drogowego lub ulicy – zmienna, zgodnie z rysunkiem planu; – jedna jezdnia o dwóch pasach ruchu; – chodniki dla pieszych przy terenach zabudowanych; – chodniki należy sytuować za rowem odwadniającym lub odsunąć od jezdni zależnie od lokalnych możliwości terenowych;
5.	KDD	ulica w ciągu drogi gminnej	ulica dojazdowa	<ul style="list-style-type: none"> – szerokość pasa drogowego lub ulicy – zmienna zgodnie z rysunkiem planu; – jedna jezdnia o dwóch pasach ruchu; – chodniki dla pieszych przy terenach zabudowanych; – chodniki należy sytuować za rowem odwadniającym lub odsunąć od jezdni zależnie od lokalnych możliwości terenowych;

4) Pozostałe ustalenia

Ustalono zasady modernizacji, rozbudowy i budowy sieci infrastruktury technicznej, jej parametry i powiązania z układem zewnętrznym:

Każda działka budowlana winna mieć zapewniony odpowiedni dostęp do drogi publicznej oraz infrastruktury technicznej.

W zakresie systemów komunikacji obowiązują ustalenia obowiązującego planu miejscowego.

Sieci infrastruktury i urządzenia techniczne winny być realizowane w pasach ulic/dróg lub na terenach działek.

W zakresie infrastruktury technicznej obowiązują ustalenia obowiązującego miejscowego planu. Ustalono, że do chwili rozpoczęcia realizacji funkcji określonych w zmianie planie dopuszcza się dotychczasowe użytkowanie terenu.

Na terenie objętym zmianą planu nie zachodzi potrzeba rehabilitacji istniejącej zabudowy i infrastruktury technicznej, a także przekształceń i rekultywacji.

II. POWIĄZANIA PROJEKTU ZMIANY PLANU MIEJSCOWEGO Z INNYMI DOKUMENTAMI ORAZ CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Analizę spójności i powiązania projektu zmiany planu miejscowego z innymi dokumentami strategicznymi przeprowadzono w kontekście polityk i strategii wyższego lub tego samego rzędu. Przeanalizowano i oceniono cele ochrony środowiska ustanowione w dokumentach szczebla międzynarodowego, wspólnotowego, krajowego oraz wojewódzkiego, które są istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu. Analiza zgodności ustaleń zmiany planu miejscowego z innymi dokumentami dotyczy zasad ochrony środowiska, a przede wszystkim zgodności z zasadą zrównoważonego rozwoju.

Przy opracowaniu niniejszego dokumentu wykorzystano następujące dokumenty:

1) Dokumenty o znaczeniu międzynarodowym i krajowym

Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 roku ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. U.UE.L z dnia 22 grudnia 2000 r.) tzw. Ramowej Dyrektywie Wodnej

Ramowa Dyrektywa Wodna (Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. WE L 327 z 22.12.2000, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 15, t. 5, str. 275, z późn. zm.), tzw. Ramowa Dyrektywa Wodna (RDW) weszła w życie dnia 22 grudnia 2000 r. Najważniejszym przesłaniem RDW jest ochrona zasobów wodnych dla przyszłych pokoleń.

Wprowadza ona zintegrowaną politykę wodną mającą na celu zapewnienie ludziom dostępu do czystej wody pitnej po rozsądnej cenie, która umożliwi rozwój gospodarczy i społeczny przy równoczesnym poszanowaniu potrzeb środowiska.

Głównym celem RDW jest osiągnięcie dobrego stanu wszystkich części wód, poprzez określenie i wdrożenie koniecznych działań w ramach zintegrowanych programów działań w państwach członkowskich do 2015 roku.

Zgodnie z przepisami RDW planowanie gospodarowaniem wodami odbywa się w podziale na obszary dorzeczy. Zgodnie z ustawą z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne w chwili obecnej na obszarze Polski wyznaczonych jest 10 obszarów dorzeczy: Wisły, Odry, Dniestru, Dunaju, Jarftu, Łaby, Niemna, Pregoty, Świeżej i Ücker. Dla każdego obszaru dorzecza opracowuje się plan gospodarowania wodami. Zgodnie z mapą dorzeczy i regionów wodnych miasto i gmina Rajgród znajduje się w Dorzeczu Wisły, rejonie wodnym Środkowej Wisły.

W Planie gospodarowania wodami w obszarze dorzecza Wisły określono cele środowiskowe dla wód powierzchniowych oraz obszarów chronionych utworzonych na mocy art. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej (tzw. RDW) oraz dla wód podziemnych.

Cele środowiskowe dla części wód zostały sformułowane głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych, które określają stan ekologiczny wód powierzchniowych, a także wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód, wg rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych.

Przy ustalaniu celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych wzięto pod uwagę aktualny stan JCWP w związku z wymaganym z RDW warunkiem niepogarszania ich stanu. Dla jednolitych części wód, będących obecnie w bardzo dobrym stanie - potencjale ekologicznym, celem środowiskowym jest utrzymanie tego stanu. Ustalając cele środowiskowe uwzględniano też różnicę pomiędzy naturalnymi, a silnie zmienionymi i sztucznymi częściami wód.

Celem środowiskowym dla naturalnych części wód będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych części wód – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego.

W obu przypadkach w celu osiągnięcia dobrego stanu - potencjału konieczne jest dodatkowo utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego.

Zgodnie z definicją umieszczoną w RDW dobry stan wód podziemnych oznacza stan osiągnięty przez część wód podziemnych, zarówno jej stan ilościowy, jak i chemiczny jest określony, jako co najmniej „dobry”.

Art. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej przewiduje dla wód podziemnych następujące główne cele środowiskowe:

- zapobieganie dopływowi lub ograniczenia dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych;
- zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych (z zastrzeżeniami wymienionymi w RDW);
- zapewnienie równowagi pomiędzy poborem a zasilaniem wód podziemnych;
- wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego w skutek działalności człowieka.

Dla spełnienia wymogu nie pogarszania stanu części wód, dla części wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu.

Dla obszarów chronionych funkcjonujących na obszarach dorzeczy, nie zostały obecnie podwyższone cele środowiskowe, z uwagi na częstokroć wyższe wymagania w stosunku do wartości granicznych wskaźników jakości wody przyjętych jako wartości 62 graniczne dla dobrego stanu ekologicznego bądź dla dobrego lub powyżej dobrego potencjału ekologicznego wód, niż w poszczególnych aktach prawa, regulujących sposób postępowania i wymagania co do stanu wód w obrębie obszarów chronionych.

W projekcie zmiany planu miejscowego uwzględniono m.in. działania związane z rozwojem infrastruktury wodno-kanalizacyjnej na terenie wsi, który niewątpliwie przyczyni się do ochrony środowiska wodnego (wód powierzchniowych i podziemnych).

Pakiet klimatyczno – energetyczny (przyjęty przez Komisję Europejską w grudniu 2008 roku)

W dniu 23 stycznia 2008 r. Komisja Europejska przedstawiła pakiet dokumentów, głównie legislacyjnych, określanych, jak tzw. pakiet energetyczno-klimatyczny. Dokumenty te mają na celu realizację przyjętych przez Radę Europejską w 2007 r. założeń dotyczących przeciwdziałania zmianom klimatycznym, stanowiących, że do 2020 r. Unia Europejska:

- 20% zredukuje emisje gazów cieplarnianych (z opcją 30% redukcji, o ile w tym zakresie zostaną zawarte stosowne porozumienia międzynarodowe) w stosunku do poziomu emisji z 1990 r.;
- o 20% zwiększy udział energii odnawialnej w finalnej konsumpcji energii;
- o 20% zwiększy efektywność energetyczną, w stosunku do prognoz na rok 2020, - zwiększy udział biopaliw w ogólnej konsumpcji paliw transportowych co najmniej do 10%

Z uwagi na to, że wspólnotowy system handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (EU ETS) obejmuje obecnie ok. 10 tys. instalacji w sektorze energetycznym i innych gałęziach przemysłu, które odpowiadają za ponad połowę emisji CO₂ i 40% emisji wszystkich gazów cieplarnianych, głównym narzędziem obniżania emisji we Wspólnocie będzie właśnie system EU ETS. W tym zakresie zakłada się, że w trzeciej fazie wdrażania systemu EU ETS, w latach 2013-2020 powinno dojść do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych o 21% w porównaniu do poziomów emisji z 2005 r. Fakt ten, niezależnie od metody rozdziału uprawnień, determinuje średnią liczbę uprawnień dostępną dla podmiotu gospodarczego objętego tym systemem.

Pozostałe 60% emisji gazów cieplarnianych będzie objęte przepisami drugiego kluczowego dokumentu, którym jest decyzja non-ETS. Decyzja ta zakłada w skali całej UE 10% cel redukcji emisji gazów cieplarnianych w sektorach nie objętych systemem EU ETS, m.in. transport, rolnictwo, budownictwo. W ramach non-ETS unijny cel redukcyjny został zróżnicowany i część mniej zamożnych państw członkowskich może nawet zwiększać swoją emisję w okresie 2013-2020. Zgodnie z zapisami Polska ma możliwość zwiększenia własnej emisji w sektorze non-ETS o 14%.

Projekt zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględnia m.in. działania związane z rozwojem sieci ciepłowniczej i gazowej. Wpłyne to niewątpliwie na ograniczenie emisji z konwencjonalnych źródeł emisji.

Można zatem uznać, że realizacja jej celów jest zbieżna z celami pakietu klimatyczno-energetycznym.

Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju (KPZK 2030)

Podstawę systemu aktów planistycznych państwa stanowi Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju (KPZK2030). Koncepcja jest aktem planistycznym o charakterze prognozy, nie ma tym samym waloru aktu prawnego wewnątrznie obowiązującego.

Koncepcja w zakresie ustalonym przez Radę Ministrów stanowi podstawę do sporządzenia programów służących realizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu krajowym. W zakresie tych ustaleń koncepcja jest aktem wiążącym organy administracji publicznej. Jest aktem prawnym wewnątrznie obowiązującym przesądzającym o kierunkach planowania specjalnego (programy rządowe). Koncepcja wywiera istotny wpływ na planowanie ogólne w terenie poprzez obowiązek uwzględnienia jej ustaleń w planach zagospodarowania przestrzennego województw. Treścią koncepcji są uwarunkowania, cele i kierunki zrównoważonego rozwoju kraju oraz działania niezbędne do jego osiągnięcia.

„Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju” stanowi podstawowy dokument o charakterze studialno – planistycznym, przedstawiający wykładnię poglądów na temat polityki przestrzennej państwa.

W w/wym. dokumencie znalazły się następujące elementy odnoszące się do obszaru województwa podlaskiego:

- 1) rozwijanie sieci informatycznych i zapewnienie równego do nich dostępu na całym obszarze Polski przy upowszechnianiu korzystania z internetu w szkolnictwie, administracji publicznej i biznesie, co pozwoli wyrównać szanse mieszkańców całego kraju na włączenie się do tworzenia społeczeństwa informatycznego, a tym samym uzyskanie zdolności do efektywnego funkcjonowania w gospodarce opartej na wiedzy;
- 2) stymulowanie zwiększenia mobilności studentów (poprzez systemy stypendialne), ułatwiające młodemu pokoleniu wydobyć się z obszarów zapaści gospodarczej i społecznej i uzyskanie wykształcenia, jak również wspieranie właściwych instytucji i organizacji w stwarzaniu materialnych możliwości zwiększenia tej ruchliwości;
- 3) udzielanie pomocy władzom regionalnym i lokalnym w osiąganiu poprawy stanu technicznego i modernizacji lokalnej infrastruktury drogowej, w celu wsparcia rozwoju małego biznesu, turystyki i rekreacji w obszarach peryferyjnych.

W zakresie rozwoju systemu osadniczego zapisano dążenie do komasacji osadnictwa na terenach wiejskich, ponieważ rozpraszanie utrudnia racjonalną obsługę siedlisk poprzez sieci infrastruktury wodociągowej i kanalizacyjnej.

Ponadto obszar województwa podlaskiego wraz z województwem warmińsko – mazurskim, lubelskim i podkarpackim został zakwalifikowany do obszarów problemowych kraju (obszary problemowe – to znaczne części kraju, których rozwój jest w sposób trwały na tyle silnie strukturalnie zakłócony przez czynniki społeczne i gospodarcze, iż regiony te bez pomocy z zewnątrz nie zdołają owych zakłóceń przezwyciężyć), wymagających objęcia szczególnymi instrumentami w ramach przestrzennego zagospodarowania kraju.

W celu przyśpieszenia rozwoju obszaru przyjęto podjęcie następujących działań i zastosowanie instrumentów polityki przestrzennego zagospodarowania:

- 1) stymulowanie rozwoju czterech dużych miast (Białystok, Lublin, Olsztyn i Rzeszów);
- 2) przyśpieszenie budowy wschodnich odcinków transeuropejskich i krajowych sieci infrastrukturalnych, aby powiązać Polskę wschodnią z Europą;
- 3) rozwijanie i modernizację regionalnej i lokalnej infrastruktury transportowej;
- 4) przyśpieszone rozwijanie infrastruktury społeczeństwa informatycznego;
- 5) oddziaływanie na rozwój przygranicznych regionów: Białorusi, Ukrainy, Litwy i Obwodu Kaliningradzkiego.

Polityka ekologiczna państwa w latach 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016 i Polityka ekologiczna państwa - dokument z perspektywą do 2025 roku

„Polityka ekologiczna państwa w latach 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016” określa cele i priorytety ekologiczne, które wskazują kierunki działań, w celu zapewnienia właściwej ochrony środowiska naturalnego.

Za najważniejsze działania priorytetowe uznano, m.in.:

- uporządkowanie gospodarki odpadami, w tym zamknięcie istniejących składowisk odpadów, które nie spełniają wymogów europejskich;
- wprowadzenie w życie tzw. zielonych zamówień;
- wzmocnienie kadry inspekcji ochrony środowiska, która usprawni ochronę środowiska i pozwoli na kontrolę przestrzegania prawa;

- wspieranie platform technologicznych i ekoinnowacyjności w ochronie środowiska,
- przywrócenie podstawowej roli miejscowym planom zagospodarowania przestrzennego, jako podstawy lokalizacji inwestycji;
- opracowanie krajowej strategii ochrony gleb;
- ochrona atmosfery w tym: realizacja założeń dyrektywy unijnej CAFE, dotyczącej ograniczenia emisji pyłów;
- ochrona wód, w tym redukcja o 75% ładunku azotu i fosforu w oczyszczanych ściekach komunalnych;
- modernizacja systemu energetycznego;
- ochrona przed hałasem i opracowanie programów ochrony środowiska przed hałasem);
- działania związane z nadzorem nad chemikaliami dopuszczonymi na rynek.

Zaś wiodącą zasadą polityki ekologicznej zawartą w dokumencie pn. Polityka ekologiczna państwa - dokument z perspektywą do 2025 roku jest zasada zrównoważonego rozwoju, uzupełniona szeregiem zasad pomocniczych i konkretyzujących. Znalazły ona zastosowanie w rozwiniętych demokracjach. Program stanowi realizację następujących zasad polityki ekologicznej państwa w skali gminy:

- zasada przezorności;
 - zasada wysokiego poziomu ochrony środowiska;
 - Zasada równego dostępu do środowiska przyrodniczego;
 - zasada regionalizacji;
 - zasada uspołecznienia;
 - zasada "zanieczyszczający płaci";
 - zasada prewencji;
 - zasada stosowania najlepszych dostępnych technik (BAT);
 - zasada subsydiarności;
 - zasada klauzul;
 - zasada skuteczności ekologicznej i efektywności ekonomicznej.
- Zasady te odzwierciedlają tendencje europejskiej polityki ekologicznej.

Krajowy Plan Gospodarki Odpadami 2014

„Krajowy plan gospodarki odpadami” jest nadrzędnym dokumentem w zakresie gospodarki odpadami, z którym zgodne powinny być plany gospodarki odpadami, opracowywane na niższych szczeblach administracji samorządowej. Krajowy plan gospodarki odpadami 2014 został przyjęty uchwałą Nr 217 Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2010 r. w sprawie "Krajowego Planu gospodarki odpadami 2014" (M. P. Nr 101, poz. 1183).

Celem dalekosiężnym Krajowy planu gospodarki odpadami 2014 jest osiągnięcie systemu gospodarki odpadami zgodnego z zasadą zrównoważonego rozwoju, w którym w pełni realizowane są zasady gospodarki odpadami, a zwłaszcza hierarchia postępowania z odpadami, zapobieganie powstawaniu odpadów, przygotowanie do ponownego użycia, recykling, inne metody odzysku, unieszkodliwianie. Najmniej pożądanym sposobem ich zagospodarowania jest składowanie.

Główne cele strategiczne zawarte w „Krajowym planie gospodarki odpadami 2014” to:

- uniezależnienie wzrostu ilości wytwarzanych odpadów od wzrostu gospodarczego kraju;
- zwiększenie udziału odzysku, w tym w szczególności odzysku energii z odpadów, zgodnego z wymaganiami ochrony środowiska;
- zmniejszenie ilości odpadów kierowanych na składowiska odpadów;
- wyeliminowanie praktyki nielegalnego składowania odpadów;
- utworzenie i uruchomienie bazy danych o produktach, opakowaniach i gospodarce odpadami.

„Krajowy plan gospodarki odpadami 2014” zawiera też cele szczegółowe dla poszczególnych grup odpadów.

W przypadku odpadów komunalnych są to, m.in.:

- objęcie zorganizowanym systemem odbierania odpadów komunalnych wszystkich mieszkańców najpóźniej do 2015 roku;
- objęcie systemem zbiórki odpadów komunalnych 100 % mieszkańców najpóźniej do 2015 roku;
- objęcie 100% mieszkańców systemem selektywnego zbierania odpadów najpóźniej do 2015 roku;

- zmniejszenie ilości odpadów komunalnych ulegających biodegradacji kierowanych do składowania, aby nie było składowanych: w 2013 roku więcej niż 50%; w 2020 roku więcej niż 35% masy tych odpadów wytworzonych w 1995 roku
- zmniejszenie masy składowanych odpadów komunalnych do poziomu maks. 60% wytworzonych odpadów do końca 2014 roku;
- przygotowanie do ponownego wykorzystania i recykling materiałów odpadowych, przynajmniej takich jak papier, metal, tworzywa sztuczne i szkło z gospodarstw domowych i w miarę możliwości odpadów innego pochodzenia podobnych do odpadów z gospodarstw domowych na poziomie minimum 50% ich masy wytworzonej do 2010 roku.

Krajowy Program Oczyszczania Kraju z Azbestu (2009 – 2032)

Krajowy Program Oczyszczania Kraju z Azbestu (2009 – 2032) wyznacza następujące cele:

- usunięcie i unieszkodliwienie wyrobów zawierających azbest;
- minimalizację negatywnych skutków zdrowotnych spowodowanych obecnością azbestu na terytorium kraju;
- likwidację szkodliwego oddziaływania azbestu na środowisko.

Powyższe cele realizowane będą przez następujące działania:

- przeprowadzenie do 2012 roku pełnej i rzetelnej inwentaryzacji oraz ustalenie rozmieszczenia terytorialnego azbestu i wyrobów zawierających azbest;
- utworzenie i uruchomienie elektronicznego Systemu Informacji Przestrzennej monitoringu procesu usuwania wyrobów zawierających azbest;
- podjęcie prac legislacyjnych umożliwiających egzekwowanie obowiązków nałożonych na podmioty fizyczne i prawne oraz zasilanie danymi elektronicznego systemu monitorowania realizacji Programu;
- działania edukacyjno-informacyjne;
- zadania w zakresie usuwania wyrobów zawierających azbest;
- działania w zakresie oceny narażenia i ochrony zdrowia, w tym działalność Ośrodka Referencyjnego Badań i Oceny Ryzyka Zdrowotnego Związanych z Azbestem.

Program stwarza następujące możliwości: składowanie odpadów azbestowych na składowiskach podziemnych, wdrażanie nowych technologii umożliwiających unicestwienie włókien azbestu, pozostawianie w ziemi – w dopuszczonych prawem przypadkach – wyrobów azbestowych wycofanych z użytkowania.

Krajowy Program zwiększania lesistości

Krajowy Program zwiększania lesistości jest opracowaniem studialnym, o charakterze strategicznym. Jest instrumentem polityki leśnej, w zakresie kształtowania przestrzeni przyrodniczej kraju. Zawiera ogólne wytyczne sporządzania regionalnych planów przestrzennego zagospodarowania dot. zwiększania lesistości, która jest jednym z ważniejszych elementów polityki leśnej państwa. Konsekwentna realizacja celów tej polityki może zapewnić zwiększenie lesistości kraju do 30 % w roku 2020 i 33 % po roku 2050. Zwiększenie lesistości kraju wynika z potrzeby większego wykorzystania funkcji lasów w:

- retencjonowaniu i łagodzeniu ekstremalnych stanów przepływu wód powierzchniowych i gruntowych;
- przeciwdziałaniu degradacji i erozji gleb oraz stepowieniu krajobrazu;
- wiązaniu CO₂ i gazów przemysłowych z powietrza, wody i gleby oraz neutralizacji ich negatywnego działania;
- korzystnej modyfikacji warunków hydrologicznych i topoklimatycznych na terenach rolniczych;
- zachowaniu zasobów genowych flory i fauny oraz przywracaniu różnorodności biologicznej i naturalności krajobrazu;
- tworzeniu możliwości wypoczynku dla ludności oraz poprawy warunków życia na terenach zurbanizowanych.

Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych (KPOŚK)

Przepisy unijne dotyczące odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych określone zostały, m.in. w dyrektywie Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 roku, dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych.

W Traktacie Akcesyjnym przewidziano, że przepisy prawne zawarte w dyrektywie, jak wyżej w Polsce będą w pełni obowiązywały od 31 grudnia 2015 r.

Do tego czasu wszystkie aglomeracje ≥ 2000 RLM muszą być wyposażone w systemy kanalizacji zbiorczej i oczyszczalnie ścieków o efekcie oczyszczania uzależnionym od wielkości oczyszczalni:

- aglomeracje < 2000 RLM wyposażone w dniu wejścia Polski do Unii w systemy kanalizacyjne powinny posiadać do tego terminu oczyszczalnie zapewniające odpowiednie oczyszczenie;
- zakłady przemysłu rolno-spożywczego o wielkości > 4000 RLM są zobowiązane do redukcji zanieczyszczeń biodegradowalnych.

Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych określa działania, które będą podejmowane do końca okresu przejściowego tj. do końca 2015 roku.

Spis przedsięwzięć zaplanowanych do realizacji w zakresie zbierania i oczyszczania ścieków komunalnych w aglomeracjach został sporządzony w celu prawidłowego i uporządkowanego procesu implementacji dyrektywy 91/271/EWG.

Jest dokumentem strategicznym, w którym zdefiniowano potrzeby i wskazano działania na rzecz wyposażenia aglomeracji miejskich i wiejskich, o RLM większej od 2 000, w systemy kanalizacyjne i oczyszczalnie ścieków komunalnych.

Program pełni funkcję koordynującą działania gmin i przedsiębiorstw wodociągowo kanalizacyjnych w realizacji infrastruktury na ich terenach.

2) Dokumenty o znaczeniu regionalnym

Strategia Rozwoju Województwa Podlaskiego do roku 2020

Przyjęte w Strategii Rozwoju Województwa Podlaskiego do roku 2020 cele horyzontalne warunkują i wspierają możliwość skutecznego osiągnięcia celów strategicznych. Przyjęte cele strategiczne zakładają prowadzenie działań w trzech kierunkach, aby zapewnić odpowiednio: konkurencyjną gospodarkę, powiązania krajowe i międzynarodowe i jakość życia.

Cele strategiczne dotyczą obszarów życia społeczno – gospodarczego województwa podlaskiego, w którym świadoma interwencja może zapewnić na bieżąco poprawę sytuacji mieszkańców. Konieczna dbałość o utrzymanie wysokiej jakości środowiska jest traktowana jako ważny czynnik zwiększający możliwość wzrostu konkurencyjnej gospodarki – szczególnie jej środowiskowych sektorów. Podstawą rozwoju regionu jest konkurencyjna gospodarka, która tworzy miejsca pracy i prowadzi do wzrostu zatrudnienia, wzrostu dochodów i dobrobytu.

Utrzymanie dobrej jakości środowiska przyjęto za kluczową determinantę wysokiej jakości życia mieszkańców województwa.

Podczas tworzenia zmiany planu miejscowego kierowano się założeniami przyjętymi w Strategii Rozwoju Województwa Podlaskiego do roku 2020 jako dokumencie nadrzędnym.

Program ochrony środowiska województwa podlaskiego na lata 2011 – 2014

„Program Ochrony Środowiska Województwa Podlaskiego na lata 2011-2014” został sporządzony przez Zarząd Województwa Podlaskiego i po zaopiniowaniu przez Ministra Środowiska Program został uchwalony Uchwałą Nr XII/121/2011 z dnia 24 października 2011 r. Sejmiku Województwa Podlaskiego.

Program zawiera analizę uwarunkowań wynikających z polityki ekologicznej państwa oraz pozostałych dokumentów strategicznych krajowych i wojewódzkich oraz ocenę stanu środowiska województwa podlaskiego z uwzględnieniem prognozowanych danych oraz wskaźników ilościowych charakteryzujących poszczególne komponenty środowiska w latach 2011-2014. Program ma na celu dążenie do sukcesywnej poprawy stanu środowiska w województwie.

Problemy środowiskowe ujęto w podziale na 10 najważniejszych komponentów środowiska województwa podlaskiego, są to:

- zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego (PA);
- gospodarka wodna (W);
- gospodarka odpadami (GO);
- ochrona przyrody i krajobrazu (OP);
- ochrona przed hałasem (H);
- ochrona przed polami elektromagnetycznymi (PEM);
- odnawialne źródła energii (OZE);
- poważne awarie przemysłowe (PAP);

- kopaliny (SN);
- gleby i ich zanieczyszczenie (GL).

W programie uwzględniono również zagadnienia dotyczące edukacji ekologicznej, infrastruktury ochrony środowiska, ekologicznych form działalności w rolnictwie oraz współpracy przygranicznej. Osiągnięciu założonych celów mają służyć określone w harmonogramie działania.

Cele określono na podstawie analizy stanu środowiska oraz prognozowanych zmian w oparciu o obowiązujące przepisy oraz nowe wymagania prawne, a także Programy rządowe oraz regionalne w zakresie poszczególnych komponentów. Uwzględniono również główne problemy i ich hierarchię. Przy formułowaniu celów wzięto również pod uwagę specyficzne uwarunkowania województwa podlaskiego, a także bariery i wytyczne określone w raporcie z realizacji Programu oraz możliwości finansowania działań.

Komponenty środowiska	Cele	Działania
Zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego (PA)	Cel długoterminowy do roku 2018	Kontynuacja działań związanych z poprawą jakości powietrza
	Cele krótkoterminowe do roku 2014	Wdrażanie i realizacja założeń Programów służących ochronie powietrza Spełnienie wymagań prawnych w zakresie jakości powietrza poprzez ograniczenie emisji ze źródeł powierzchniowych, liniowych i punktowych
Gospodarka wodna (W)	Cel długoterminowy do roku 2018	Osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód powierzchniowych oraz ochrona jakości wód podziemnych i racjonalizacja ich wykorzystania
	Cele krótkoterminowe do roku 2014	Zapewnienie dobrej jakości wody pitnej
		Racjonalizacja gospodarowania zasobami wód
		Poprawa jakości wód powierzchniowych i podziemnych
		Zwiększenie retencji w zlewniach oraz zapobieganie suszy i skutkom wezbrań powodziowych
Odtworzenie ciągłości ekologicznej i renaturalizacja rzek		
Gospodarka odpadami	Zgodnie z postanowieniami Ustawy z dnia 1 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2011 nr 152 poz. 897) w 2012 roku zostanie opracowany nowy Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Podlaskiego, którym zostaną określone cele i kierunki działań w zakresie gospodarki odpadami	
Ochrona przyrody i krajobrazu (OP)	Cel długoterminowy do roku 2018	Zachowanie, odtworzenie i zrównoważone użytkowanie różnorodności biologicznej na różnych poziomach organizacji: na poziomie wewnątrzgatunkowym (genetycznym), gatunkowym oraz ponadgatunkowym (ekosystemowym) oraz georóżnorodności
	Cele krótkoterminowe do roku 2014	Pogłębianie i udostępnianie wiedzy o zasobach przyrodniczych województwa
		Stworzenie prawno-organizacyjnych warunków i narzędzi dla ochrony przyrody
		Zachowanie lub odtworzenie właściwej struktury i stanu ekosystemów i siedlisk
		Ochrona różnorodności biologicznej i krajobrazowej na obszarach wiejskich
Zapobieganie konfliktom ekologicznym na		

		obszarach chronionych
Ochrona przed hałasem (H)	Cel długoterminowy do roku 2018	Zmniejszenie zagrożenia hałasem poprzez obniżenie jego natężenia do poziomu obowiązujących standardów
	Cele krótkoterminowe do roku 2014	Rozpoznanie i ocena stopnia narażenia mieszkańców województwa na ponadnormatywny Eliminacja narażenia mieszkańców na hałas
Ochrona przed polami elektromagnetycznymi (PEM)	Cel długoterminowy do roku 2018	Ochrona przed polami elektromagnetycznymi
	Cel krótkoterminowy do roku 2014	Utrzymanie poziomów promieniowania elektromagnetycznego poniżej wartości dopuszczalnych
Odnawialne źródła energii (OZE)	Cel długoterminowy do roku 2018	Ograniczanie zużycia energii oraz zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii
	Cel krótkoterminowy do roku 2014	Zwiększenie wykorzystania niekonwencjonalnych źródeł energii
Poważne awarie przemysłowe (PAP)	Cel długoterminowy do roku 2018	Zapobieganie powstaniu poważnych awarii przemysłowych
	Cel krótkoterminowy do roku 2014	Monitoring obszarów zagrożonych wystąpieniem poważnych awarii przemysłowych
Kopaliny (SN)	Cel długoterminowy do roku 2018	Zrównoważona gospodarka zasobami naturalnymi
	Cel krótkoterminowy do roku 2014	Ograniczenie presji wywieranej na środowisko podczas prowadzenia prac geologicznych i eksploatacji kopalin
Gleby i ich zanieczyszczenia (GI)	Cel długoterminowy do roku 2018	Ochrona powierzchni ziemi
	Cele krótkoterminowe do roku 2014	Zagospodarowanie powierzchni ziemi zgodne z zasadami zrównoważonego rozwoju Wskazanie obszarów zanieczyszczonych i ich rekultywacja
Edukacja ekologiczna (EE)	Cel długoterminowy do roku 2018	Wzrost świadomości ekologicznej mieszkańców województwa podlaskiego
	Cele krótkoterminowe do roku 2014	Wzrost świadomości ekologicznej mieszkańców w zakresie ochrony powietrza i właściwej gospodarki odpadami
		Oszczędność wody oraz jej ochrona jako wynik większej świadomości ekologicznej Mieszkańców
		Wzrost świadomości ekologicznej w obrębie pozostałych elementów środowiska

Program ochrony powietrza dla strefy podlaskiej

„Program ochrony powietrza dla strefy podlaskiej” został sporządzony w związku z przekroczeniem poziomów dopuszczalnych pyłu zawieszonego PM10 oraz pyłu zawieszonego PM2,5 w powietrzu w 2011 i 2012 roku. Strefa podlaska została zakwalifikowana do klasy C pod względem ochrony zdrowia mieszkańców.

Program ochrony powietrza koncentruje się na istotnych powodach występowania przekroczeń poziomów dopuszczalnych zanieczyszczeń pyłu zawieszonego PM10 oraz pyłu zawieszonego PM2,5 w powietrzu. Skupia się na znalezieniu skutecznych i możliwych do zrealizowania działań, których wdrożenie spowoduje obniżenie poziomów tych zanieczyszczeń, co najmniej do poziomów dopuszczalnych. Realizacja zadań które znalazły się w Programie ochrony powietrza ma na celu zmniejszenie stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu do poziomów dopuszczalnych i utrzymywania ich na takim poziomie.

Programu usuwania wyrobów zawierających azbest z terenu województwa podlaskiego

Celem nadrzędnym długoterminowym Programu usuwania wyrobów zawierających azbest z terenu województwa podlaskiego jest likwidacja szkodliwego oddziaływania azbestu na zdrowie człowieka i środowisko.

Cel jest zgodny z celami zdefiniowanymi w Programie Oczyszczania Kraju z Azbestu na lata 2009-2032. Osiągnięcie tego celu będzie możliwe w perspektywie długoterminowej (okres do 2032 roku) poprzez usunięcie z terenu województwa stosowanych od wielu lat wyrobów zawierających azbest i ich bezpieczne unieszkodliwienie.

Plan gospodarki odpadami województwa podlaskiego na lata 2012 – 2017

W Planie gospodarki odpadami dla województwa podlaskiego przyjęto następujące działania, mające przyczynić się do ograniczenia wytwarzania odpadów:

- wydawanie decyzji zezwalających na wytwarzanie odpadów i kontrole tych decyzji,
- propagowanie idei czystej produkcji i stosowania technologii zmniejszających materiałochłonność,
- wprowadzanie systemowej gospodarki odpadami komunalnymi w układzie ponadlokalnym, w tym budowę zakładów zagospodarowania odpadów (sortownie, kompostownie, obiekty termicznego unieszkodliwiania odpadów, składowiska o funkcji ponadlokalnej;
- wdrażanie nowoczesnych technologii odzysku i unieszkodliwiania odpadów;
- zwiększanie świadomości u wytwórców, premiowanie pozytywnych postaw producentów;
- intensyfikacja działań w zakresie zamykania, rekultywacji lub modernizacji nieefektywnych lokalnych składowisk odpadów komunalnych.

Wszystkie ujęte w Planie gospodarki odpadami dla województwa podlaskiego cele mają zapewnić właściwy stan środowiska naturalnego.

Jest to zbieżne z założeniami zmiany planu miejscowego.

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego został zatwierdzony Uchwałą Nr IX/80/03 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 27 czerwca 2003 roku w sprawie uchwalenia Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego (opublikowany w Dz. Urz. z dnia 13 października 2003 roku Nr 108, poz. 2026).

Cele zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego

Cele zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego wynikają z uwarunkowań zewnętrznych i wewnętrznych jego rozwoju.

Cel generalny zagospodarowania przestrzennego województwa to:

„Kształtowanie przestrzeni województwa podlaskiego w kierunku wyrównywania dysproporcji w poziomie jego zagospodarowania w stosunku do rozwiniętych regionów kraju, zgodnie z wymogami integracji europejskiej, współpracy transgranicznej i obronności, w sposób generujący wzrost konkurencyjności, efektywności gospodarczej i poprawę warunków cywilizacyjnych życia mieszkańców, z wykorzystaniem walorów przyrodniczych, kulturowych i położenia.”

Cele ogólne i szczegółowe zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego, to:

- kształtowanie zrównoważonych struktur przestrzennych, nawiązujących do europejskiego systemu gospodarki przestrzennej, służących integracji europejskiej oraz wzmocnieniu spójności i konkurencyjności województwa;
- kształtowanie funkcji metropolitalnych Białegostoku i jego obszaru funkcjonalnego umożliwiających w perspektywie osiągnięcie przez Białystok statusu „europolu”, wykorzystującego wartość „miejsca” dla lokalizacji kapitału i przedsiębiorczości;
- kształtowanie elastycznych struktur przestrzennych, tworzących warunki wzrostu, efektywności gospodarowania bez barier i ograniczeń, w tym: restrukturyzacji bazy ekonomicznej województwa, jej dywersyfikacji oraz racjonalnego wykorzystania zasobów przyrodniczych i kulturowych;
- kształtowanie struktur przestrzennych osadnictwa, stwarzających warunki rozwoju regionalnej infrastruktury społecznej, zwłaszcza w ośrodkach o znaczeniu krajowym i regionalnym;
- kształtowanie struktur przestrzennych tworzących warunki ekorozwoju z aktywną ochroną, wzbogacaniem i racjonalnym wykorzystaniem środowiska przyrodniczego;
- kształtowanie struktur przestrzennych umożliwiających ochronę zróżnicowanego etnicznie krajobrazu kulturowego i obiektów zabytkowych przed zniszczeniem, degradacją i dewaloryzacją oraz ich racjonalne wykorzystanie do celów społecznych i gospodarczych, zgodnie z konwencjami i innymi porozumieniami międzynarodowymi.

- tworzenie warunków przestrzennych do współpracy transgranicznej z Litwą, Białorusią i województwami sąsiadującymi;
- kształtowanie struktur przestrzennych o walorach obronnych.

W Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego (PZPWP) kierunki zagospodarowania przestrzennego województwa zostały określone dla obszaru całego województwa w zakresie: ochrony zasobów środowiska przyrodniczego, antropogenicznego i kulturowego, rozwoju funkcji gospodarczych, infrastruktury transportowej, energetycznej i telekomunikacyjnej oraz zagadnień obronnych i antykrzysowych oraz dla 4 wyodrębnionych obszarów funkcjonalnych – centralnego, zachodniego, północnego i południowego oraz wyodrębnionych w nich wymagających szczególnej polityki przestrzennej obszarów problemowych. Ustalone w dokumencie kierunki zagospodarowania przestrzennego o charakterze prawnym, planistycznym, organizacyjnym i inwestycyjnym obejmują w szczególności: ochronę obszarów i obiektów środowiska przyrodniczego i kulturowego, rozmieszczenie i rozwój ponadlokalnej infrastruktury technicznej, zagadnienia obronne i ochronne oraz zagospodarowanie obszarów funkcjonalnych i problemowych.

Cele określone w zmianie planu miejscowego są zbieżne z celami zawartymi w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego. W projekcie zapisano działania, które mają zapewnić powszechny dostęp do infrastruktury sieciowej. Wszystkie podjęte działania mają zapewnić ochronę środowiska naturalnego.

3) Dokumenty o znaczeniu lokalnym

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania miasta i gminy Rajgród

Polityka przestrzenna gminy w zakresie ochrony i kształtowania środowiska powinna być ukierunkowana na osiągnięcie głównych celów:

- ochrona unikatowych walorów środowiska przyrodniczego na terenach prawnej ochrony przyrody: Biebrzańskiego Parku Narodowego i jego otuliny oraz Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierza Rajgrodzkiego” i rezerwatów przyrody;
- NATURA 2000 - przestrzeganie zapisów dyrektywy ptasiej i siedliskowej „Dolina Biebrzy” – (PLB 200002 i PLH 200001);
- utrzymanie obecnych wysokich walorów środowiska przyrodniczego na obszarze całej gminy i eliminacji zagrożeń pogorszenia stanu środowiska.

Realizacja polityki w tym zakresie i osiągnięcie ogólnego celu wymaga wyznaczenia i realizacji podstawowych kierunków (celów) działań w poszczególnych działach obejmujących problematykę ochrony i kształtowania środowiska.

Większość problemów w tym zakresie wymaga rozstrzygnięć w odniesieniu do lokalnych uwarunkowań środowiska na poszczególnych obszarach i te zawarte są w ustaleniach dotyczących wydzielonych stref.

Problematyka w skali makro obejmująca obszar gminy i powiązania zewnętrzne gminy, wymaga rozstrzygnięć generalnych wyznaczających kierunki działań na terenie gminy w poszczególnych dziedzinach. Została ona omówiona w poniższych podrozdziałach.

Głównymi celami kształtowania i ochrony regionalnego i lokalnego układu przyrodniczego i krajobrazowego są:

- ochrona terenów Biebrzańskiego Parku Narodowego przed obniżeniem wartości przyrodniczych i wpływem negatywnych czynników zewnętrznych,
- utrzymanie ciągłości powiązań ekologicznych BPN z pozostałymi obszarami, ochrona wysokich walorów krajobrazowych i środowiska przyrodniczego na Obszarze Chronionego Krajobrazu „Pojezierza Rajgrodzkiego” oraz na terenie struktur przyrodniczych o znaczeniu regionalnym i lokalnym w tym: jezior: Rajgrodzkiego, Dręstwo, Tajno, doliny rzeki Jęgrznia, szeregu drobnych strumieni i ich obszarów źródłkowych, terenów podmokłych i bagiennych, zagajników i zarośli w powiązaniu z otwartymi terenami rolnymi i terenami zurbanizowanymi, kompleksu leśnego.

Realizacja celów powinna odbywać się dla terenu BPN z otuliną poprzez: ścisłe stosowanie zakazów, nakazów i zaleceń planu ochrony „parku”, wyznaczenie strefy VII - tradycyjnego i ekologicznego rolnictwa oraz agroturystyki pełniącej rolę strefy buforowej dla ograniczenia oddziaływania negatywnych czynników zewnętrznych na obszar BPN, działania zapewniające stabilność hydrograficzną zlewni Biebrzy,

Dla NATURA 2000 - przestrzeganie zapisów dyrektywy ptasiej i siedliskowe, dla terenu Obszaru Chronionego Krajobrazu poprzez stosowanie zakazów, nakazów i zaleceń zarządzenia ustalającego obszar ochrony.

Dla terenów całej gminy poprzez: wyłączenie z zabudowy: terenów leśnych, w dolinach rzek i na terenach podmokłych i bagiennych, ograniczenie wykorzystania i zagospodarowania strefy brzegowej jezior do miejsc wyznaczonych w planach zagospodarowania przestrzennego, racjonalne wykorzystanie zasobów przyrodniczych do celów gospodarczych, tj. zgodnie z naturalnymi predyspozycjami terenu w wyznaczonych strefach funkcjonalno-przestrzennych i W zmianie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Rajgród, przyjętej uchwałą nr XXVII/176/09 Rady Miejskiej w Rajgrodzie 31 sierpnia 2009 r. w odniesieniu do terenów planowanych do zmiany obowiązującego planu ustalono następujące kierunki polityki przestrzennej.

Określono zasady i kierunki zagospodarowania przestrzennego, w tym z planu zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego:

- rozwój ponadlokalnych wszelkich form funkcji turystycznych i wypoczynkowych w obszarze Rejon Rajgrodzki, Czarna Wieś, Rybczyzna i Woźnawieś,
- ochrona i racjonalne udostępnianie turystycznych walorów przyrodniczych Biebrzańskiego Parku Narodowego,
- wdrażanie europejskiej sieci ekologicznej Natura 2000 – PLC 200006 Ostoja Biebrzańska i projektowany PLH 200001 Dolina Biebrzy,
- ochrona elementów systemu przyrodniczego: Biebrzański Park Narodowy i jego otulina, Rezerwat przyrody „Czapliniec – Belda”, Obszar Chronionego Krajobrazu „Pojezierza Rajgrodzkiego”, pomniki przyrody, użytki ekologiczne i inne formy ochrony, ochrona wód śródlądowych i podziemnych poprzez doprowadzenie wód Jegrzni do II klasy czystości, ustanowienie obszaru ochronnego dla GZWP Nr 217 Pradolina rzeki Biebrzy,
- ochrona lasów i zadrzewień oraz wzbogacanie ich walorów na terenach prawnej ochrony przyrody, w rejonach intensywnego zagospodarowania turystycznego z priorytetem potencjalnych korytarzy migracyjnych zwierząt,
- ochrona powietrza atmosferycznego w szczególności na obszarach ochrony prawnej,
- ochrona powierzchni ziemi poprzez porządkowanie gospodarki odpadami.

Wnioski

Podkreślić należy, że obowiązujący plan zagospodarowania został sporządzony zgodnie ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie ma w obecnym użytkowaniu konfliktów w przepisami prawa. Działki objęte zmianą planu położone są na OCHK „Pojezierza Rajgrodzkiego” i z tego względu dokonano analizy zapisów wynikających z funkcjonowania OCHK „Pojezierza Rajgrodzkiego” w kontekście wprowadzenia proponowanego w analizowanym dokumencie przeznaczenia terenu.

Uchwała nr VIII/78/11 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 23 maja 2011 roku w sprawie zmiany Rozporządzenia Wojewody Podlaskiego w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierza Rajgrodzkiego” dopuściła na działce nr ew. 340/2 we wsi Woźnawieś realizację zabudowy mieszkaniowej.

Natomiast działka nr ew. 139/24 położona jest poza 100 –tu metrową strefą od jezior, rzek i innych zbiorników wodnych. Na tej działce nie obowiązuje zabudowy, wynikający z przepisów o ochronie przyrody.

Stwierdzono, że żaden z zapisów nie narusza spójności i nie wpływa negatywnie na kondycję obszaru objętego zmianą planu. W obu przypadkach stwierdzono nienaruszalność przepisów prawnych bądź stwierdzono brak zagrożenia naruszeń.

Celem inwestycji jest rozbudowa funkcji mieszkaniowej oraz infrastruktury danego regionu.

Stwierdza się zgodność przewidywanych rozwiązań zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgórdu z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Rajgród uchwalonego uchwałą Nr XXV/184/01 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 26 października 2001 roku, zmienionego uchwałą Nr XXVII/176/09 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 31 sierpnia 2009 roku.

Do kompetencji gminy należy stworzenie warunków dla realizacji wszelkiego rodzaju budownictwa. Większość inwestycji budowlanych w gminie stanowi realizacja indywidualnego budownictwa mieszkaniowego oraz w szerokim znaczeniu obiektów usługowych i produkcyjnych. Potrzeby

społeczności lokalnej w zaspakajaniu potrzeb mieszkaniowych realizowane są głównie we własnym zakresie.

Zabudowę mieszkaniową, usługową, zabudowę przemysłowo-składową związaną z wytwórczością i przetwórstwem, a także z obsługą turystyki i wypoczynku należy lokalizować przede wszystkim na niezabudowanych terenach w granicach opracowanych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego a w przypadku ich braku w granicach zwartej zabudowy lub na terenach przyległych do zwartej zabudowy.

Granice opracowania planu objąć należało działkę nr ew. 139/24 oraz fragment przyległej drogi gminnej oraz działkę nr ew. 340/2 wraz z przyległymi do działki fragmentami dróg powiatowych.

Porównanie ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rajgród z przewidywanymi rozwiązaniami zamierzonymi do wprowadzenia zmian w planie zagospodarowania przestrzennego potwierdza ich wzajemną zgodność i wykazuje, że plan będzie realizował kierunki rozwoju i kształtował obszar w zakresie struktury przestrzennej – zgodnie z polityką zawartą w Studium.

Opracowanie ekofizjograficzne

Przy sporządzaniu zmiany planu wykorzystano Opracowanie ekofizjograficzne sporządzone na potrzeby miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród (opublikowanej w Dz. Urz. Województwa Podlaskiego z 18.11.2011 roku nr 278 poz. 3369).

Plan Rozwoju Lokalnego Gminy Rajgród na lata 2008-2015

Kluczowymi dla zagospodarowania przestrzennego Gminy Rajgród zadania zawarte są Plan Rozwoju Lokalnego Gminy Rajgród na lata 2008-2015.

Plan Rozwoju Lokalnego Gminy Rajgród na lata 2008 – 2015 został przyjęty Uchwałą nr XVII/103/08 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 6 czerwca 2008 r. w sprawie przyjęcia Planu Rozwoju Lokalnego gminy Rajgród na lata 2008 - 2015.

Plan Rozwoju Lokalnego jest kompleksowym dokumentem określającym strategię społeczno - gospodarczą miasta i gminy Rajgród na lata 2008 – 2015.

Plan Rozwoju Lokalnego Gminy Rajgród 2008 – 2015 przedstawia sytuację społeczno -ekonomiczną Gminy Rajgród, formułuje cele oraz zawiera opis strategii zmierzającej do osiągnięcia rozwoju społecznego i gospodarczego. Ponadto szacuje spodziewane efekty planowanych interwencji i wpływ na przebieg procesów rozwojowych, wskazuje kierunki zaangażowania środków funduszy strukturalnych i środków własnych gminy.

W okresie obowiązywania Planu Rozwoju Lokalnego, tj. w latach 2008 – 2015 zadania przewidziane do realizacji odnoszą się do następujących kierunków działań warunkujących osiągnięcie zakładanych celów:

- a) wzrostu atrakcyjności turystycznej gminy,
- b) rozwoju systemu komunikacji,
- c) rozwoju infrastruktury technicznej,
- d) poprawy warunków i jakości życia mieszkańców

Cel	Nazwa	Działanie
CEL I	Wzrost atrakcyjności turystycznej gminy	<ul style="list-style-type: none"> – wykorzystanie sąsiedztwa Biebrzańskiego Parku Narodowego i jego otuliny w celu przyciągnięcia turystów do Gminy Rajgród, – zwiększenie potencjału turystycznego gminy m.in. poprzez zagospodarowanie plaży miejskiej i uporządkowanie brzegu jeziora z dbałością o jego naturalne walory przyrodnicze, – promocja walorów przyrodniczych gminy, – stworzenie dogodnych warunków do ściągnięcia inwestorów z zakresu turystyki
CEL II	Rozwój systemu komunikacji	<ul style="list-style-type: none"> – modernizacja drogi dojazdowej do gruntów rolnych w Rajgrodzie – Kolonia Podliszewo, – modernizacja dróg w mieście Rajgród (ul. Jaćwieskiej, Kolonia Lewa, Kolonia Prawa, ul. Opartowo, ul. Zabród),

		– modernizacja dróg na terenach wiejskich (Rydzewo - Kosówka, do drogi powiatowej przez wieś Przestrzele do drogi powiatowej, do wsi Turczyn, Woźnawieś – Kuligi, Skrodzkie - Tworki)
CEL III	Rozwój infrastruktury technicznej	– rozbudowa sieci wodociągowej, zwłaszcza na terenach wiejskich, – poprawa gospodarki ściekowej poprzez budowę sieci kanalizacyjnej, – modernizacja oczyszczalni ścieków, – termomodernizacja obiektów użyteczności publicznej
CEL IV	Poprawa warunków i jakości życia mieszkańców	– poszerzenie dostępu mieszkańców obszarów wiejskich do placówek upowszechniania kultury, – budowa boiska sportowego przy Szkole Podstawowej w Rajgrodzie, – modernizacja oświetlenia ulicznego w miejscowościach Orzechówka i Przestrzele.

Atutem Gminy Rajgród jest dogodne położenie geograficzne i komunikacyjne. Atrakcyjność środowiska naturalnego (jeziora, lasy) oraz kulturowego (liczne zabytki) stanowią niezwykłą szansę na rozwój turystyki i wypoczynku zwłaszcza w mieście Rajgród. Jednak pewnego rodzaju ograniczenie stanowi małe zróżnicowanie zawodowe ludności, niedostateczne wyposażenie w infrastrukturę techniczną (szczególnie w zakresie odprowadzania ścieków). Poprawy wymaga także niedostatecznie rozwinięta baza hotelowo – wypoczynkowa i jej niezadowalający standard. Problemy wynikające z zakresu ochrony środowiska, które wymagają szybkiego rozwiązania to przede wszystkim brak systemu segregacji i bardzo intensywny ruch na drodze nr 61. Warto zainwestować np. w budowę ścieżek rowerowych, zagospodarowanie terenów rekreacyjnych, poprawę wyglądu plaży miejskiej, gdyż to przyciągnie turystów do miasta. W chwili obecnej atrakcyjność gminy, pod względem turystycznym, ogranicza się wyłącznie do miesięcy letnich. Dużą szansą na rozwój gminy Rajgród byłby napływ nowych inwestorów szczególnie do miasta. Wpłynęłoby to na wzrost przedsiębiorczości, a co za tym idzie na zmniejszenie stopy bezrobocia. Należy podejmować także wszelkie działania przeciwdziałające migracji młodych wykwalifikowanych osób do konkurencyjnych regionów Polski i krajów Europy.

Realizacja niżej zadań inwestycyjnych ma przyczynić się przede wszystkim do:

- rozwoju funkcji turystycznych gminy w oparciu o zasoby środowiska przyrodniczego i kulturowego oraz podniesie atrakcyjność turystyczną Gminy Rajgród wobec konkurencji sąsiednich gmin,
- wzrostu liczby turystów odwiedzających Gminę Rajgród, a w związku z tym stanie się realne wydłużenie sezonu turystycznego, co spowoduje pełniejsze wykorzystanie istniejącej bazy noclegowej,
- podniesienia atrakcyjności Gminy Rajgród dla inwestorów,
- poprawy dostępności komunikacyjnej na terenie Gminy Rajgród,
- rozwoju infrastruktury technicznej, która jest podstawowym warunkiem rozwoju gminy oraz pozwala na osiągnięcie właściwego poziomu życia mieszkańców.

Ustalono, że zadaniami zmierzającymi do poprawy stanu środowiska przyrodniczego będą następujące projekty i zadania inwestycyjne na 2015 rok:

Lp.	Nazwa zadania	Okres realizacji	Ocena rezultat
23.	Budowa sieci wodociągowej Bęlda-Stoczek-Kozłówka-Cisze wo-Pieńczykowo-Pieńczykówek	2011-14	dostarczenie uzdatnionej wody do gospodarstw domowych
24.	Modernizacja oświetlenia ulicznego w miejscowości Przestrzele i Orzechówka	2011-15	wzrost atrakcyjności miejscowości położonych w gminie
32.	Modernizacja drogi w Rajgrodzie – ul. Opartowo	2014	– poprawa jakości komunikacji, – wzrost bezpieczeństwa ruchu drogowego
33.	Modernizacja drogi w Rajgrodzie – ul. Zabród	2015	– poprawa jakości komunikacji,

			– wzrost bezpieczeństwa ruchu drogowego
34.	Modernizacja drogi od wsi Przestrzele do drogi powiatowej w miejscowości Krzywe (w granicach gminy)	2015	poprawa jakości komunikacji

Realizacja projektów z zakresu rozwoju infrastruktury technicznej ma bezpośredni pozytywny wpływ na środowisko przyrodnicze, bowiem zmniejszy się może ilość zanieczyszczeń odprowadzanych do wód ze źródeł komunalnych, zmniejszy się również negatywne oddziaływanie odpadów na środowisko przyrodnicze, poprawią się warunki komunikacji drogowej, zwiększy się przejezdność ulic i dróg.

Zmiana Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w odniesieniu do działek nr ew. 139/24 w czarnej Wsi i działki nr ew. 340/2 we wsi Woźna Wieś nie narusza zasad i założeń Planu Rozwoju Lokalnego Gminy Rajgród na lata 2008 – 2015. Jest pośrednią formą wspomagającą rozwój społeczno-gospodarczy gminy w myśl zrównoważonego rozwoju.

Zgodność założeń projektu zmiany planu miejscowego dokumentami gwarantuje, że podejmowane działania będą harmonizowały z kierunkami rozwoju ustalonymi na poziomie międzynarodowym, krajowym, regionalnym i lokalnym. Planowane działania nie będą przypadkowe oraz przyczynią się do realizacji celów o charakterze globalnym i długoterminowym.

Program ochrony środowiska

Misją Programu ochrony środowiska jest :

„GMINA RAJGRÓD EKOLOGICZNYM CENTRUM TURYSTYCZNYM”

Misja będzie realizowana poprzez cele i zadania ekologiczne gminy Rajgród, które są zgodne z polityką ekologiczną kraju, województwa podlaskiego i powiatu grajewskiego.

Program będzie realizowany przez cele długoterminowe obejmujące lata 2004-2014 oraz przez cele krótkoterminowe (szczegółowe) w ramach każdego z celów długoterminowych, realizowane w latach 2004 - 2007.

L.p.	Cele długoterminowe	Cele krótkoterminowe
Cel 1	Racjonalna gospodarka wodno – ściekowa i ochrona zasobów wodnych	zakończenie zwodociągowania gminy, oszczędzanie zasobów wodnych, przywrócenie prawidłowego funkcjonowania melioracji, rozbudowa sieci kanalizacyjnej, budowa przyzagrodowych oczyszczalni ścieków, ochrona przeciwpowodziowa, budowa zbiorników retencyjnych
Cel 2	Ochrona powierzchni ziemi	utrzymanie czystości na obszarze gminy, zabezpieczenie gleb przed erozją, kompleksowa gospodarka odpadami, zmniejszenie ilości powstających odpadów, selekcjonowanie odpadów, recykling i odzysk odpadów, bezpieczne dla środowiska unieszkodliwianie odpadów, w tym niebezpiecznych
Cel 3	Ochrona klimatu atmosferycznego	zwiększenie liczby terenów leśnych w celu ochrony atmosfery, uporządkowanie ewidencji gruntów zalesionych, zmniejszanie emisji pyłów w atmosferze poprzez wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii, ochrona przed hałasem, oszczędność energii cieplnej
Cel 4	Ochrona środowiska naturalnego	korzystanie z zasobów odnawialnych, ochrona bioróżnorodności, racjonalne użytkowanie zasobów naturalnych, ochrona przyrody w ramach sieci Natura 2000 dbałość o utrzymanie stanu naturalnego środowiska, dbałość racjonalne czerpanie z zasobów środowiska naturalnego, rozwój obszarów chronionych, poprawa stanu naturalnego środowiska, poszukiwanie nowych zasobów surowców nieodnawialnych

Cel 5	Edukacja ekologiczna społeczności gminnej	zwiększenie świadomości ekologicznej mieszkańców, edukacja ekologiczna dzieci i młodzieży, promowanie zdrowego stylu życia, edukacja ekologiczna ludzi dorosłych, propagowanie zasad zrównoważonego rozwoju, kształtowanie polityki informacyjnej mającej na celu rezygnację przez firmy i instytucję z kotłowni węglowych, wzrost wiedzy społeczeństwa o stanie środowiska naturalnego, jego zagrożeniach oraz sposobach przeciwdziałania zagrożeniom, tworzenie lokalnych ośrodków edukacji ekologicznej, wspieranie instytucji zajmujących się ochroną środowiska
-------	---	--

Główne zadania samorządu na szczeblu gminnym, to:

- 1) ochrona środowiska,
- 2) zagospodarowanie przestrzenne,
- 3) gospodarka terenami,
- 4) edukacja ekologiczna,
- 5) utrzymanie infrastruktury technicznej służącej ochronie środowiska, w tym: wodociągi, stacje uzdatniania wody, oczyszczalnie ścieków, kanalizacja, składowiska odpadów,
- 6) utrzymanie czystości i porządku oraz gospodarka odpadami na terenie gminy,
- 7) tworzenie warunków do selektywnej zbiórki odpadów,
- 8) zadrzewianie i zieleń komunalna,
- 9) organizowanie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami,
- 10) zatwierdzenie ugody w sprawach zmian stosunków wodnych na gruntach,
- 11) organizowanie ochotniczych drużyn ratowniczych,
- 12) zarządzanie ewakuacją ludności na wypadek zagrożenia np. powodziowego,
- 13) opiniowanie projektów dokumentów dot. tworzenia parku krajobrazowego,
- 14) wprowadzanie form ochrony przyrody,
- 15) ustanawianie parków wiejskich i miejskich,
- 16) opiniowanie rocznych planów łowieckich,
- 17) współdziałanie z dzierżawcami i zarządcami obwodów łowieckich oraz rozstrzygnięcie sporów,
- 18) ustalanie statutu uzdrowiska,
- 19) opiniowanie powołania i odwołania naczelnego lekarza uzdrowiska.

Projekt zmiany planu miejscowego wpisuje się w cele ustalone w Programie. Wspiera ochronę środowiska naturalnego oraz działania zmierzające do rozbudowy infrastruktury służącej jego ochronie.

III. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Prognoza oddziaływania na środowisko projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród –w odniesieniu do działki nr ew. 139/24, położonej w Czarnej Wsi wraz z przyległym fragmentem drogi gminnej oraz działki nr ew. 340/2 położonej we wsi Woźnawieś wraz z przyległymi fragmentami dróg powiatowych jest jednym z podstawowych dokumentów niezbędnych w procedurze postępowania strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektu zmiany planu i sporządzana jest zgodnie z art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z w.wym. ustawą organ sporządzający projekt planu /zmiany planu wykonuje prognozę oddziaływania na środowisko, której celem jest ocena skutków realizacji zamierzeń przewidzianych w projekcie zmiany planu na środowisko.

Zakres prognozy określony został w art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 listopada 2002 r. w sprawie szczegółowych warunków, jakim powinna odpowiadać prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2002 r. Nr 197, poz. 1667) oraz Projekcie nowelizacji z dnia 17 marca 2008 r. (Dz. U. z 2002 r. Nr 197, poz. 1667).

Prognoza opracowana została w celu dokonania oceny skutków ewentualnych oddziaływań na środowisko, jakie mogą nastąpić w wyniku realizacji ustaleń zmiany planu. Uwzględnia ona wszystkie najważniejsze komponenty środowiska naturalnego i ich wzajemne powiązania. Wykonanie prognozy poprzedziły prace terenowe, która pozwoliły na dokonanie oceny istniejącego stanu środowiska i jego zagrożeń, w związku z realizacją ustaleń zmiany planu. Przy sporządzaniu niniejszej prognozy wykorzystano Opracowanie ekofizjograficzne oraz Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzoną na potrzeby miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród z 2011 roku.

Oddziaływanie ustaleń projektu zmiany planu na środowisko oceniano za pomocą następujących kryteriów:

- charakteru zmian (bardzo korzystne, korzystne, niekorzystne, niepożądane, bez znaczenia),
- intensywności przekształceń (nieistotne, nieznaczące, zauważalne, duże, zupełne),
- bezpośredniości oddziaływania (bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane),
- okresu trwania oddziaływania (stałe, okresowe, epizodyczne, przejściowe),
- zasięgu oddziaływania (miejscowe, lokalne, ponadlokalne, regionalne, ponadregionalne),
- trwałości przekształceń (nieodwracalne, częściowo odwracalne, odwracalne, możliwe do rewaloryzacji).

W prognozie zastosowano następujące metody prognozowania:

- indukcyjno-opisową,
- analogii środowiskowych,
- diagnozy stanu środowiska na podstawie materiału dokumentacyjnego i archiwalnego,
- analiz kartograficznych.

IV. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Etap inwestycyjny

Dla ograniczenia przekształceń środowiska, na etapie budowy kontroli powinny podlegać:

- wpływ prac budowlanych na warunki gruntowo-wodne (ewentualne naruszenie poziomów wodonośnych),
- zasięg przestrzenny „placów budowy”,
- skuteczność ochrony zadrzewień i zakrzaczeń,
- sprzątnięcie i rekultywacja zniszczonego w procesie budowlanym terenu,

Poza wymienionymi powyżej należy zwrócić szczególną uwagę na:

- maksymalne skrócenie czasu trwania prac budowlanych,
- poza parkingami i ulicami dojazdowymi stosowanie nawierzchni umożliwiających swobodną infiltrację wody (powierzchnie ażurowe).

Etap funkcjonowania

Po zrealizowaniu planowanej inwestycji, poza stałą kontrolą stanu technicznego planowanych obiektów, wskazany jest monitoring:

- systemów unieszkodliwiania zanieczyszczonych wód opadowych,
- skuteczności i prawidłowości gospodarki odpadami stałymi,
- obecności i postępowania z ewentualnymi substancjami niebezpiecznymi, stwarzającymi zagrożenie poważnymi awariami (w rozumieniu Ustawy „Prawo ochrony środowiska”),
- wielkości zanieczyszczeń powietrza, poziomu dźwięku i promieniowania elektromagnetycznego na granicy własności poszczególnych terenów objętych inwestycjami,
- skuteczności zastosowanych środków technicznych zabezpieczających ewentualną zabudowę mieszkaniową (towarzyszącą) przed ewentualnym szkodliwym oddziaływaniem wynikającym z prowadzonej działalności gospodarczej.

Poza powyższym zaleca się promowanie następujących działań w sytuacjach szczególnych:

- zdjęcie aktywnej biologicznie warstwy gleby w miejscach wykopów budowlanych i wykorzystanie jej do kształtowania terenów zieleni towarzyszącej nowej zabudowie,
- ochrona nieużytkowej zieleni drzewiastej i krzewiastej,

- wprowadzenie wielowarstwowej i wielogatunkowej zieleni o funkcji izolacyjno-krajobrazowej, towarzyszącej obiektom kubaturowym (na terenach biologicznie czynnych) oraz wzdłuż ciągów komunikacyjnych (szpalery drzew przyulicznych),
- tworzenie sieci połączeń ekologicznych z wykorzystaniem istniejących jej elementów - cieków, kompleksów leśnych, zadrzewień i zakrzaczeń,
- kształtowanie zieleni z zastosowaniem gatunków przystosowanych do warunków przyrodniczych obszaru planu oraz odpornych na zanieczyszczenia komunikacyjne (w pasach drogowych projektowanych ulic),
- pozostawienie jak największego terenu przyrodniczo - aktywnego,
- likwidacja zagrożeń środowiska powodowanych przez nielegalne składowanie odpadów,
- likwidacja dzikich wysypisk w przypadku ich powstawania,
- prowadzenie selektywnej zbiórki odpadów,
- zapewnienie gospodarki wodami opadowymi w sposób wykluczający powstanie erozji gruntu (na terenach, na których plan dopuszcza ich odprowadzanie do gruntu),
- w celu przeciwdziałania erozji- utrzymywanie zwartej pokrywy roślinnej, stabilizującej powierzchnię gruntu na terenach nie utwardzonych oraz odprowadzanie wszystkich wód opadowych (z terenów utwardzonych i dachów budynków), w celu ograniczenia spływu powierzchniowego wód i związanych z tym procesów erozyjnych,
- ze względów krajobrazowych - dostosowanie planowanej zabudowy do stylu regionalnego, stworzenie zespołu zabudowy interesującego architektonicznie, o wysokim standardzie,
- usytuowanie obiektów służących do oczyszczania i odprowadzania ścieków w odpowiedniej odległości od budynków usługowych i ewentualnych mieszkalnych, zastosowanie technik ograniczających ich uciążliwość (np. aerosanitarną - odory) oraz estetyzacja zielenią, bezwzględne przestrzeganie obowiązujących przepisów prawnych.

Kontrola stanu realizacji planów dotyczących gospodarki wodnej, ustalonych na podstawie ustawy Prawo wodne, wykonywana jest przez Prezesa Krajowego Zarządu oraz dyrektorów regionalnych zarządów. W wypadku wystąpienia nieprawidłowości organ kontrolujący wydaje kontrolowanemu zarządzenie pokontrolne lub kieruje sprawę do właściwego organu celem wszczęcia postępowania administracyjnego. Wykładnią skuteczności realizacji działań zawartych w planie jest poprawiający się stan wód, który może zostać stwierdzony w wyniku monitoringu wód.

Częstotliwość – musi wynikać z aktualnych przepisów prawnych.

V. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Wszechstronna analiza ustaleń projektu zmiany planu nie wykazała dalekosiężnych, wykraczających poza granice Polski oddziaływań na środowisko, w związku z tym nie zachodzi konieczność przeprowadzenia transgranicznej oceny oddziaływania na środowisko projektowanego dokumentu.

Teren objęty planem nie sąsiaduje bezpośrednio z obszarem innego państwa.

Część analizowanego terenu jest usytuowana w obrębie obszaru Natura 2000 i stanowi jego zaledwie niewielki fragment. Teren objęty opracowaniem położony jest w sąsiedztwie jezior i rzeki. Wody jezior i rzek są w systemie hydrologicznym całego regionu i mogą być medium biorącym udział w przewodzeniu transgranicznym. Jednak zakres i charakter inwestycji nie wiąże się z powstawaniem wpływów niedopuszczalnych substancji. Także w kwestii migracji wód podziemnych nie przewiduje się zmiany oddziaływania transgranicznego.

VI. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

1. Istniejący stan środowiska

1.1. Położenie geograficzne

Gmina Rajgród położona jest w województwie podlaskim, na jego północno zachodniej granicy, w powiecie grajewskim. Zajmuje obszar 207,16 km², jest zamieszkiwana przez 5869 mieszkańców (z czego 1802 osób mieszka w mieście Rajgród, a 4067 osób na terenach wiejskich). Jest to region o

charakterze typowo rolniczym i turystycznym, podzielony na miasto Rajgród i 29 miejscowości (30 sołectw). Gmina Rajgród graniczy z powiatem augustowskim i ełckim oraz z następującymi gminami województwa podlaskiego:

- Grajewo;
- Goniądz;
- Bargłów Kościelny.

Graniczy również z gminami województwa warmińsko-mazurskiego: Kalinowo i Prostki.

Gmina Rajgród zajmuje powierzchnię 207,16 km², co stanowi 1,03% obszaru województwa podlaskiego i 4,5% powierzchni gmin dorzecza Biebrzy. Największa część gminy przeznaczona jest na cele rolnicze.

Gmina Rajgród jest gminą turystyczną położoną w znacznej części nad Jeziorem Rajgrodzkim i rzeką Jegrznią. Gmina położona jest także pomiędzy dwoma miastami Grajewem i Augustowem, z którymi wiąże ją droga krajowa nr 61 o znaczeniu regionalnym.

Podstawowe dane statystyczne gminy to:

- powierzchnia - 207,16 km²,
- zaludnienie - 5 869 mieszkańców,
- gęstość zaludnienia - 28,33 os/km².

Obszar północnej części gminy wchodzący w skład Pojezierza Ełckiego charakteryzuje się urozmaiconą młodoglacjalną rzeźbą terenu. Łądolód pozostawił tu po sobie silnie urozmaiconą wysoczyznę morenową pagórkowatą (120 – 140 m n.p.m.). Spadki terenu są przeważnie dość duże i zmienne, wysokości względne są bardzo zróżnicowane. W obrębie wysoczyzny spotyka się kemy i ozy, t.j. pagórki i wały o wysokościach względnych 5 – 10 m i spadkach większych niż 5 – 10%.

Jeziora mają strome krawędzie (więcej niż 15% nachylenia), o wysokościach 1 – 10 m nad poziom wody w jeziorze. Inne formy to obniżenia wytopiskowe o różnych kształtach i rozmiarach. Antropogeniczne formy na tym obszarze to: nasypy i wcięcia drogowe, groble oraz grodzisko jaćwieskie.

Obszar Kotliny Biebrzańskiej charakteryzuje się płaską zabagnioną powierzchnią terenu, w obrębie której wyróżniają się meandrujące koryta rzek i sieć rowów melioracyjnych oraz płaskie wyniesienia form wydmowych i równin sandrowych.

1.2. Geomorfologia, ukształtowanie terenu i budowa geologiczna

Obszar północnej części gminy wchodzący w skład Pojezierza Ełckiego charakteryzuje się urozmaiconą młodoglacjalną rzeźbą terenu. Łądolód pozostawił tu po sobie silnie urozmaiconą wysoczyznę morenową pagórkowatą (120 – 140 m n.p.m.). Spadki terenu są przeważnie dość duże i zmienne, wysokości względne są bardzo zróżnicowane. W obrębie wysoczyzny spotyka się kemy i ozy, tj. pagórki i wały o wysokościach względnych 5 – 10 m i spadkach większych niż 5 – 10%.

Jeziora mają strome krawędzie (więcej niż 15% nachylenia), o wysokościach 1 – 10 m nad poziom wody w jeziorze. Inne formy to obniżenia wytopiskowe o różnych kształtach i rozmiarach. Antropogeniczne formy na tym obszarze to: nasypy i wcięcia drogowe, groble oraz grodzisko jaćwieskie.

Obszar Kotliny Biebrzańskiej charakteryzuje się płaską zabagnioną powierzchnią terenu, w obrębie której wyróżniają się meandrujące koryta rzek i sieć rowów melioracyjnych oraz płaskie wyniesienia form wydmowych i równin sandrowych.

Pojezierze Rajgrodzkie położone jest w obrębie strefy marginalnej zlodowacenia bałtyckiego – fazy leszczyńskiej - i właśnie temu zlodowaceniowi zawdzięcza swoją rzeźbę. Teren tworzą drobne pagórki z zagłębieniami bezodpływowymi, wyraźne wały morenowe, liczne jeziora, w tym Jezioro Rajgrodzkie – typowy zbiornik rynnowy. Jeziora rynnowe są dziełem erozji lodowcowej. Proces powstawania rynien zachodził w czasie nasuwania się łądolodu, natomiast w fazie cofania się łądolodu, lód wypełniał zagłębienia. Po jego powierzchni odbywał się odpływ wód lodowcowych, które zasypywały rynnę materiałem konserwującym zagrzebane bryły lodu. Po ociepleniu klimatu i wytopieniu się lodu pojawiły się jeziora. Utwory geologiczne z okresu zlodowaceń to zalegające do głębokości 150 - 190 m piaski, glina zwałowa, żwir, il, pył, głązy narzutowe. W zagłębieniach bezodpływowych i dolinach rzecznych utworzyły się torfy, mulki i kreda jeziorna. Na omawianym terenie występuje rzeźba młodoglacjalna, liczne wały morenowe. Wysokości bezwzględne są niewielkie z najwyższym wzniesieniem o wysokości 145,1 m n.p.m.

1.3. Gleby

Na terenie gminy dominują gleby rdzawe i bielcowe wytworzone z piasków gliniastych, słabo gliniastych i luźnych. Na obszarach podmokłym wykształciły się gleby bagienne i murszowe wytworzone z torfów niskich. Stanowią one potencjalną bazę rozwoju produkcji rolniczo-warzywnej i sadowniczej oraz innych upraw intensywnych.

Użytki rolne, będące głównie we władaniu gospodarstw indywidualnych zajmują 57,1% całego obszaru (województwo – 59,5 %).

Struktura użytkowania gruntów na terenie gminy przedstawia się następująco:

- lasy - 30 %,
- grunty orne - 59 %,
- wody - 9 %,
- inne - 2 %.

Cechą charakterystyczną wykorzystania przestrzeni rolniczej jest wysoki udział użytków zielonych (28,1 % wobec 19,9 % średnio w województwie) przy stosunkowo niewielkiej powierzchni gruntów ornych. Relacja gruntów ornych do łąk i pastwisk wynosi jak 1:1 i jest prawie dwukrotnie niższa od średniej wojewódzkiej (1,97:1).

Łąki i bagna występują jako:

- użytki zielone w dolinach rzek i są to głównie zmeliorowane wilgotne łąki i pastwiska na glebach murszowo – torfowych i murszowo-mineralnych,
- pastwiska na wilgotnych gruntach mineralnych w obniżeniach i na płaskich powierzchniach,
- nieużytki rolnicze w zabagnionych obniżeniach bezodpływowych i dolinie Biebrzy porośnięte zróżnicowanymi zespołami roślinności bagiennej od szuwarów trzcinowych i trzcinowo – łozowych po turzycowiska i mechowiska. Są to najcenniejsze pod względem przyrodniczym zespoły roślinne z całą gamą roślin chronionych i rzadkich. Największe tereny ich występowania w dolinie Jegrzni i rzeki Elk znajdują się w granicach BPN.

Pozostałe grunty zajmują 3 017 ha, tj. 14,5 % powierzchni ogólnej. Są to m.in. tereny zurbanizowane, komunikacyjne, wody, użytki kopalne oraz nieużytki. W ostatnim okresie nie nastąpiły istotne zmiany w strukturze użytkowania ziemi. Wsie większe położone są w zachodniej części gminy pełniące przede wszystkim funkcje rolnicze, w oparciu o wysoki potencjał produkcyjny gruntów ornych oraz duży kompleks zmeliorowanych użytków zielonych

1.4. Warunki klimatyczne

Klimat kształtowany jest cyrkulacją chłodnych mas powietrza polarno-kontynentalnego, które wykorzystując równoleżnikowy układ pradolin, napływają do Polski z północno – wschodniej Europy. Ma to zasadniczy wpływ na kształtowanie części składowych klimatu.

Klimat miasta i gminy Rajgród charakteryzuje się długimi zimami, krótkim przedwiośniem, stosunkowo krótkim okresem wegetacji oraz upalnym, ale krótkim latem. Są to skutki wpływów kontynentalnych. Gmina Rajgród leży w najzimniejszym po górach regionie Polski. Średnia roczna temperatura powietrza wynosi 6,5°C (około 1,5°C niżej niż w centralnej Polsce). Ma na to wpływ długa zima trwająca 100 – 120 dni. Średnia temperatura w styczniu spada do (- 4,2°C), natomiast średnie temperatury letnich miesięcy są zbliżone do temperatur w innych regionach kraju i wynoszą 16 – 17,5 °C. Maksymalne temperatury notuje się w sierpniu (35,1°C), minimalne temperatury występują w styczniu (najniższa notowana wyniosła -35,6°C). Roczna suma opadów zawiera się w granicach 550 – 700 mm, ich maksimum przypada na lipiec i wynosi 97,4 mm. Wiatry wieją głównie z zachodu (latem) i te osiągają największe prędkości oraz ze wschodu (zimą). Najwięcej dni bezwietrznych jest w czerwcu, sierpniu i wrześniu. Amplituda średnich miesięcznych temperatur wynosi 21,2°C, natomiast amplituda wartości maksymalnych wynosi 70,7°C.

W mikroklimacie miasta i gminy Rajgród zaznacza się wyraźny wpływ dużych powierzchni wód otwartych oraz terenów bagiennych, przejawiający się podwyższoną wilgotnością powietrza, niższą amplitudą wahań dobowych temperatury i lokalnymi zmianami kierunku i nasilenia wiatrów.

1.5. Warunki wodne

W układzie hydrograficznym Gmina Rajgród w całości należy do zlewni rzeki Biebrzy i jest zasobna w wody powierzchniowe oraz gruntowe. Głównym zbiornikiem wód powierzchniowych gminy jest Jezioro Rajgrodzkie, którego 2/3 powierzchni znajduje się na jej terenie. Niewielkim jeziorem w

całości położonym na terenie gminy jest Jezioro Ślepe. Ponadto wschodnia granica gminy przebiega wzdłuż linii brzegowej jezior Dręstwo i Tajno.

Jezioro Rajgrodzkie powstało w najstarszej fazie zlodowacenia bałtyckiego - fazie leszczyńskiej. Jest typowym zbiornikiem rynnowym o powierzchni 15,1 km², średniej głębokości 25 m i maksymalnej 52 m. Należy do grupy jezior Pojezierza Rajgrodzkiego. Ma ono silnie rozwiniętą linię brzegową (56 km długości). Tworzą ją cztery główne zatoki, z których dwie należą do Gminy Rajgród tj. południowa (3,25 km²) z największą wyspą Sacin i wschodnia (3,25 km²), z której wypływa rzeka Jegrznia oraz wiele mniejszych i wybiegające w jezioro półwyspy.

Wysokie brzegi (skarpy do kilkunastu metrów wysokości) są pokryte lasem. Dorodne lasy sosnowe nad odnogą południową i zbiornikiem głównym oraz bogata roślinność przybrzeżna wytwarzają specyficzny mikroklimat. Rzeką przepływającą przez jezioro jest **Jegrznia** o długości 110,6 km. Rzeka ta przed Jeziorem Rajgrodzkim przepływa przez jeziora: Oleckie Wielkie, Oleckie Małe, Selment Wielki. Poza Jegrznią istnieje sieć drobnych cieków wprowadzających swoje wody do jeziora. Są to rzeka Rzepiórka oraz dopływy do Jeziora Stackiego z Jeziora Białego, Krzywego i Jeziora Rudnik. Z jeziora wypływa rzeka Jegrznia. Odpływ wody z jeziora do rzeki Jegrzni regulowany jest sześciosektorowym jazem o szerokości 26 m i wysokości piętrzenia około 1,5 m w Rajgrodzie. Ponadto w okresie wegetacji woda z jeziora odprowadzana jest Kanalem Kuwaskim poprzez dwusektorowy jaz w Czarnej Wsi do nawadniania łąk obiektu łąkarskiego - Kuwasy.

Dzięki licznym rzeczkom i kanałom Jezioro Rajgrodzkie jest włączone do szlaku wodnego przebiegającego z Olecka do Augustowa. Mocno wydłużone odnogi jeziora oraz urozmaicona linia brzegowa sprzyjają rozwojowi żeglarstwa. Osiągalna długość jednego odcinka na jeziorze wynosi 12 km. Na całym jeziorze obowiązuje **strefa ciszy**, tj. zakaz używania łodzi z silnikami spalinowymi. Fauna jeziora to wodne ptactwo: perkozy, łabędzie, kormorany, rybitwy, kilka gatunków dzikich kaczek oraz ryby: szczupak, okoń, miętus, ukleja, sieja, sielawa, płoć, leszcz, węgorz. Wody w jeziorze należą do II klasy czystości. Jezioro Rajgrodzkie to zbiornik **eumiktyczny**. Wyraźnie oddzielone od siebie warstwy, gdzie przebiegają procesy produkcji i rozkładu, utrudniają krążenie materii, jednak z drugiej strony złe warunki tlenowe pogłębiają intensywność wymiany substancji biogenych z osadów i warstw naddennych. Specyfika morfometryczna jeziora – rozczłonkowanie – decyduje o możliwości osadzania się materii wnoszonej do jeziora wraz z dopływami, spływami obszarowymi ze zlewni i pozwala wydzielić strefy akwenu mniej lub bardziej podlegające eutrofizacji. Uwidacznia się to w kwalifikacji poszczególnych plos:

- Jezioro Stackie – I klasa,
- Jezioro Przepiórka – II klasa,
- głębozeczek Czarna Wieś – II klasa,
- głębozeczek Rajgród – II klasa,
- centrum jeziora (Okoniówek, Lisewo, Opartowo) – II klasa.

Jezioro Rajgrodzkie podczas badań w 1997 roku wykonanych przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Łomży zostało zakwalifikowane do wód **II klasy czystości** (2,69 pkt). Przewodnictwo elektrolityczne właściwe wiosną oraz zawartość fosforanów w warstwie naddennej nie odpowiadały normom. Wysokie wartości wskaźników określających zasobność substancji organicznych jeziora (BZT₅, ChZT-Cr) latem w warstwie powierzchniowej, stężenie azotu mineralnego w warstwie powierzchniowej wiosną, stężenia fosforu całkowitego i azotu amonowego latem w warstwie naddennej oraz średnie zawartości chlorofilu „a” i suchej masy sestonu mieściły się w granicach III klasy czystości wód. Obniżona była przezroczystość wody – średnio 1,8 m. Stan sanitarny akwenu był bardzo dobry (I klasa czystości). Warunki tlenowe w zbiorniku były umiarkowane – profile tlenowe w jeziorze miały charakter heterograd ujemnych, zawartość tlenu przy dnie nie spadała poniżej 1,9 mgO₂/dm³.

Stan czystości Jeziora Rajgrodzkiego w 2002 roku mieścił się w granicach II klasy czystości z wynikiem 2,87 pkt. Nastąpiło zwiększenie stężeń biogenów w warstwie powierzchniowej jeziora: azotu całkowitego i fosforu całkowitego oraz azotu mineralnego. Na stanowiskach 05, 06 i 07 (Lisewo, Opartowo, Rajgród) pogorszył się stan sanitarny wody. Wzrosła natomiast przezroczystość wód, obniżyła się zawartość suchej masy sestonu i stężeń azotu amonowego nad dnem. Podatność jeziora na degradację jest umiarkowana – II kategoria podatności (1,86 pkt.).

Głównymi rzekami gminy są:

- **Jegrznia** wypływająca z Jeziora Rajgrodzkiego i przepływająca przez Jezioro Dręstwo,
- **Elk** stanowiąca południową granicę gminy.

Gmina położona jest na terenie obfitującym w liczne drobne cieki i sieć rowów melioracyjnych i kanałów, z których dwa: Kuwaski i Woźnawiejski (położony w Gminie Goniądz) mają duże znaczenie w układzie hydrograficznym i gospodarce wodami powierzchniowymi.

Obszar gminy jest zasobny w wody gruntowe. Warunki występowania poziomów wodonośnych związane są ściśle z budową geologiczną Kotliny Biebrzańskiej i Pojezierza Elckiego. Zasadniczo występuje tu swobodny, ciągły poziom wodonośny utrzymujący się w utworach łatwo przepuszczalnych (piaskach, żwirach, torfach) na głębokościach **poniżej 1 m p.p.t.** w dolinach rzek i zagłębieniach do więcej niż **3 m** na wysoczyźnie. Pod warstwą utworów trudno przepuszczalnych zwierciadło wód gruntowych utrzymuje się głębiej niż 3 m. Południowa i zachodnia część gminy wg dokumentacji hydrogeologicznej Polski znajduje się w obrębie „**głównego zbiornika wód podziemnych doliny Biebrzy i rzeki Elki**”.

W zachodniej części gruntów miasta Rajgród udokumentowano zasoby eksploatacyjne wód gruntowych w wysokości 280 m³/h wysokiej jakości – przydatne do celów konsumpcyjnych bez konieczności uzdatniania. Wydajność z 4 wywierconych studni w pełni zaspokoi potrzeby zaopatrzenia w wodę konsumpcyjną miasta i gminy Rajgród.

Wody podziemne służą głównie zaspokojeniu potrzeb komunalnych i przemysłu. W ostatnich latach notuje się spadek zużycia wody podziemnej. Spowodowane jest to zmniejszonym zapotrzebowaniem na cele przemysłowe (spadek produkcji) oraz oszczędną gospodarkę wodą.

Pod względem hydrogeologicznym Gmina Rajgród znajduje się w granicach **Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 217 „Pradolina rzeki Biebrza”**.

Na terenie gminy Rajgród występują trzy warstwy wodonośne: piętro czwartorzędowe, trzeciorzędowe i kredowe. Najlepiej rozpoznane jest piętro czwartorzędowe. Utwory czwartorzędowe tworzą wielowarstwowy zbiornik wód podziemnych, w którym piaszczysto – żwirowe warstwy wodonośne rozdzielają warstwy słabo przepuszczalnych glin zwałowych. Warstwy wodonośne mają najczęściej miąższość około 20 – 40 m. Przypowierzchniowy poziom wodonośny cechuje się dużą zmiennością występowania zwierciadła wody. Zwierciadło wody jest na ogół swobodne, lokalnie może występować pod niewielkim ciśnieniem. Na wysoczyźnie układa się ono na głębokości od kilku do kilkunastu metrów, natomiast w dolinach cieków występuje tuż pod powierzchnią, powodując podtopienia i zabagnienia.

1.6. Lasy

Lasy są najbardziej naturalną formacją przyrodniczą związaną z krajobrazem oraz niezbędnym czynnikiem równowagi środowiska przyrodniczego. Szczególną rolę w ochronie ekosystemów leśnych i ich biocenoz oraz zachodzących naturalnych procesów przyrodniczych, odgrywają tereny chronione i rezerваты leśne. Lasy spełniają bardzo różnorodne funkcje w sposób naturalny, którymi są:

- 1) funkcje ekologiczne (ochronne) – zapewniające stabilizację stosunków wodnych, ochronę gleb przed erozją, kształtują klimat, stabilizują układ atmosfery, tworząc warunki do zachowania potencjału biologicznego gatunków i ekosystemów, zachowując różnorodność i złożoność krajobrazu,
- 2) funkcje produkcyjne – polegające na pozyskiwaniu drewna z zachowaniem odnawialności, pozyskiwaniu nieдрzewnych użytków z lasu, prowadzenie gospodarki łowieckiej oraz rozwijaniu turystyki,
- 3) funkcje społeczne – które służą kształtowaniu korzystnych warunków zdrowotnych i rekreacyjnych dla społeczeństwa.

Lasy mają istotne znaczenie gospodarcze i są kluczowym elementem bezpieczeństwa ekologicznego oraz mają szczególne znaczenie w ochronie środowiska naturalnego. Lasy spełniają znaczną rolę w likwidowaniu zanieczyszczeń środowiska naturalnego. W lasach absorpcja pyłów wynosi 30-50% (1 ha buczyn pochłania średnio 70 ton pyłów, a także następuje absorpcja substancji gazowych (np. w olszynach do 85% azotanów, fluoru i dwutlenku siarki). Ważnym elementem tłumienie fal akustycznych (w łęgach na odległość 100 m od źródła dźwięku) wynosi od 70-90%.

Ważnym czynnikiem rolniczego krajobrazu są zalesienia i zadrzewienia, które wzbogacają przyrodę i odgrywają ważną rolę biocenotyczną. Cenne zadrzewienia śródpolne występują na krawędziach małych oczek wodnych i na pochyłych zboczach. Należy stwierdzić, że w wielu przypadkach oczka wodne i ich zadrzewienia zostały zlikwidowane przez zasypanie i wyrównanie w celu ułatwienia upraw polowych.

Oprócz wymienionych grup zbiorowisk ważną rolę w krajobrazie i ekosystemie gminy pełnią mniejsze powierzchniowo, ale liczne zakrzaczenia i zadrzewienia występujące wzdłuż linii brzegowej jezior i na terenach zabudowanych. W strefie przyjeziornej pełnią one rolę filtru biologicznego i wzmacniają skarpę przed degradacją podnosząc także odporność jezior na degradację. Na terenach zabudowanych podnoszą walory krajobrazowe i klimatyczne.

Lasy Gminy Rajgród zajmują 28,4 % powierzchni ogólnej. Wskaźnik lesistości gminy należy do przeciętnych w skali województwa i dość wysokich na terenach dorzecza Biebrzy. Pod względem struktury własnościowej przeważają lasy państwowe, które zajmują 4221 ha, tj. 20,4 % powierzchni gminy i występują w dużych i zwartych kompleksach:

- główny kompleks leśny w środkowej części gminy zajmujący obszar ponad 3 tys. ha,
- lasy stanowiące część Biebrzańskiego Parku Narodowego w południowej części gminy (Las Ciszewski).

Lasy prywatne zajmują tylko 8 % powierzchni ogólnej, są znacznie rozdrobnione, występują na obszarze całej gminy i często graniczą bezpośrednio z lasami państwowymi. Część lasów państwowych pełni funkcje ochronne w kategorii lasów wodochronnych i chroniących rodzimą przyrodę (Rezerwat Czapliniec Belda) oraz bazę terenową dla turystyki i rekreacji.

W strukturze siedliskowych typów lasów dominują bory świeże i bory mieszane świeże z sosną III i IV klasy wiekowej jako gatunkiem panującym oraz lasy siedlisk bagiennych – olsy i bory mieszane bagienne z olszą i brzozą jako gatunki panujące. Lasy mieszane o różnogatunkowym składzie drzewostanu występują na niewielkich powierzchniach głównie przy jeziorach i na obrzeżach dolin. Lasy państwowe prowadzą gospodarkę w oparciu o plany urządzenia lasów gospodarstwa leśnego, zaś lasy prywatne w oparciu o uproszczone plany urządzenia lasów poszczególnych obszarów wsi. Drzewostan jest zróżnicowany. Lasy pełnią głównie funkcję gospodarczą – produkcja wysokiej klasy surowca drzewnego oraz funkcję wodno i glebo ochronną. Są walorem krajobrazowym gminy i ostoją dla dzikiego świata i zwierząt. Leśnictwo jest drugim po rolnictwie sektorem zatrudnienia mieszkańców gminy.

2. Istniejące formy przyrody i krajobrazu

Na terenie Gminy Rajgród występują obszary prawnie chronione i zajmują one aż 65,5% powierzchni gminy. Na podstawie ustawy o ochronie przyrody wprowadzono następujące formy ochrony:

- Biebrzański Park Narodowy – obejmujący południowe obszary gminy,
- Obszar Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Rajgrodzkie”,
- Rezerwat przyrody Czapliniec – Belda i za wschodnią granicą gminy rezerwat ścisły Czerwone Bagno,
- Natura 2000: Natura 2000 OSO PLB200006 Ostoja Biebrzańska, Natura 2000 SOO PLH200008 Dolina Biebrzy.

Biebrzański Park Narodowy - stanowi jedyny w tej części kontynentu naturalny obszar bagienny. Tak duży i unikatowy naturalny kompleks torfowisk położony nad malowniczo meandrującą rzeką posiada nadzwyczajne walory krajobrazowe, inspirujące nie tylko artystów, fotografików, malarzy, ale również spragnionych wrażeń turystów. Stanowi on ostoję wielu rzadkich gatunków fauny i flory. Od wieków zamieszkują tu wydry, borsuki, lisy, jenoty, wilki, łasice, gronostaje. Bagna Biebrzańskie to przede wszystkim jednak królestwo ptaków - żyje ich tu przeszło 200 gatunków. Najrzadsze z nich to: orzeł bielik, orlik grubodzioby, bocian czarny, wodniczka oraz - stanowiący symbol Biebrzańskiego Parku Narodowego - batalion. W korycie meandrującej Biebrzy, jej dopływach oraz starorzeczach żyje także kilkadziesiąt gatunków ryb i innych zwierząt wodnych. O walorach tych terenów decyduje również bogactwo flory. To właśnie nad Biebrzą można wciąż spotkać rzadkie i ginące gatunki roślin, np.: brzozę niską, wierzbę lapońską, wierzbę borówkolistną, skalnicę torfowiskową czy gnidosza królewskiego. Bagnom Biebrzańskim zawdzięczamy też ocalenie wielu gatunków roślin i zwierząt. Już na początku dwudziestego stulecia utworzono tu dwa ścisłe rezerваты przyrody: Czerwone Bagno i Grzędy. Kiedy w okresie II wojny światowej niemal całkowicie wytępiono w Polsce populację łosia, to jedynie tylko na terenie Czerwonego Bagna przetrwało kilka osobników tego gatunku. Dały one początek odrodzeniu się tych zwierząt. W latach powojennych potomkowie biebrzańskich łosi przewędrowały do odległych obszarów Polski, a także za jej granice. Dziś, przy odrobinie szczęścia i cierpliwości, turysta czy przyrodnik bez trudu spotka żyjącego nad Biebrzą łosia. Bagnom Biebrzańskim zawdzięczamy również odtworzenie w naszym kraju całkowicie wymarłych niegdyś bobrów. W 1949 roku 18 sztuk tego gatunku sprowadzono z Białorusi do kanałów okalających Twierdzę Osowiec. Tutejsze rzeki, rzeczki i kanały okazały się istnym rajem dla tych zwierząt. Dziewiczość i niedostępność tych terenów sprawiły, że Bagna Biebrzańskie były przez lata obiektem zainteresowania głównie naukowców i koneserów. Udało się przez to uniknąć niszczącej dla środowiska, hałaśliwej turystyki masowej. Obecnie - dzięki powstaniu Biebrzańskiego Parku Narodowego oraz rozwojowi odpowiedniej

infrastruktury - miejsce to stało się bardziej przyjazne także dla turysty-amatora. Dziś, aby doświadczyć obcowania z unikatową przyrodą biebrzańską, nie koniecznie trzeba w gumowych butach przemierzać niebezpieczne bagna i bezkresne rozlewiska wodne. Specjalnie wytyczona ścieżka przyrodniczo-historyczna, zaopatrzona w kładki spacerowe, wieże widokowe i pomosty, umożliwi przejście suchą stopą interesujących fragmentów parku.

Z chwilą powstania BPN Kotlina Biebrzańska została podzielona na cztery strefy ochrony:

- 1) konserwatorskiej, w której znalazły się dwa dawne rezerваты „Czerwone Bagno” i „Grzędy”, ze względu na szczególne wartości przyrodnicze poddane ścisłej ochronie,
- 2) czynnej wzmożonej, która obejmuje położone wzdłuż Biebrzy bagna, łąki i lasy, wyróżniające się bardzo wysokimi walorami przyrodniczymi (dopuszczalna jest w niej gospodarka leśna oraz wykaszanie łąk i wypas bydła),
- 3) czynnej (o dużych wartościach ekologicznych, z ograniczoną działalnością gospodarczą), która biegnie obrzeżami strefy poprzedniej, głównie w pasie krawędzi wysoczyzn,
- 4) krajobrazowej, zajmującej w znacznej części tereny wysoczyzn, tworzącej otulinę BPN o szerokości do 7 km.

Mimo, iż powierzchnia Parku na terenie Gminy Rajgród, w stosunku do jego całkowitej powierzchni, stanowi niewielki procent, to ma ona duże znaczenie w jego systemie powiązań przyrodniczych. Również stan środowiska terenów gminy poza granicami BPN ze względu na powiązania przyrodnicze, w tym głównie układu hydrograficznego ma duży wpływ na środowisko i stan ochrony parku. Natomiast niepowtarzalne w skali europejskiej, a poniekąd i światowej, walory geomorfologiczne, florystyczne i faunistyczne BPN czynią, iż wzbudza on zainteresowanie światowych organizacji ochroniarskich. Z tego też względu pradolina biebrzańska kwalifikuje się do objęcia Konwencją Ramsar i wpisania na listę światowych rezerwatów biosfery UNESCO. Stwarza to również dla gminy dużą szansę rozwoju bazy turystyki kwalifikowanej do wypadów na teren Parku.

Wokół Parku tworzy się strefę ochronną, zwaną „otuliną”, o powierzchni 66 824 ha, obejmującą obszary położone na terenie Gminy Rajgród ograniczone określoną linią graniczną biegnącą od punktu topograficznego 110,9 przy miejscowości Ciemnoszyje w kierunku północnym, zachodnim brzegiem Kanału Rudzkiego do leśniczówki Modzelówka, następnie granica biegnie zachodnim brzegiem Kanału Kuwaskiego do punktu topograficznego 113,7, skręca na wschód i biegnie rowem melioracyjnym do Ciszewskiego Lasu, tu łączy się z granicą Parku Narodowego i biegnie granicą Lasów Państwowych po punktach granicznych nr 1501, 1507, 1509, 1511, 1513, 1516, 1524, 1525, 1528, 1530, 1531, 1536 (według mapy Nadleśnictwa Rajgród stan na dzień 1 stycznia 1990 r.) do rzeki Jegrznia, następnie zachodnim brzegiem rzeki Jegrznia do mostu na drodze Kuligi - Grzędy, skręca na wschód, przecina rzekę, biegnie drogą lokalną Kuligi - Grzędy do grobli, skręca na północny wschód i biegnąc groblą dochodzi do Lasów Państwowych. Dalej biegnie granicą Lasów Państwowych po punktach granicznych nr 240, 242, 244, 250, 255, 260, 263, 265, 269, 270, 272, 278, 280, 282, 284, 288, 291, 293, 299, 304 (według mapy Nadleśnictwa Rajgród stan na dzień 1 stycznia 1990 r.) i dochodzi do jeziora Tajno, skręca na zachód i biegnąc brzegiem wokół jeziora dochodzi do strumienia, dalej biegnie brzegiem strumienia w kierunku południowo-wschodnim do Kanału Augustowskiego.

Obszary chronionego krajobrazu obejmują tereny o wysokich walorach środowiska przyrodniczego i odznaczające się atrakcyjnym krajobrazem, których ochrona ma zapewnić zachowanie równowagi ekologicznej. Większość tych obszarów obejmuje doliny rzek, większe obszary leśne i jeziora oraz tradycyjnie ukształtowane krajobrazy kulturowe.

Obszar Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Rajgrodzkie”

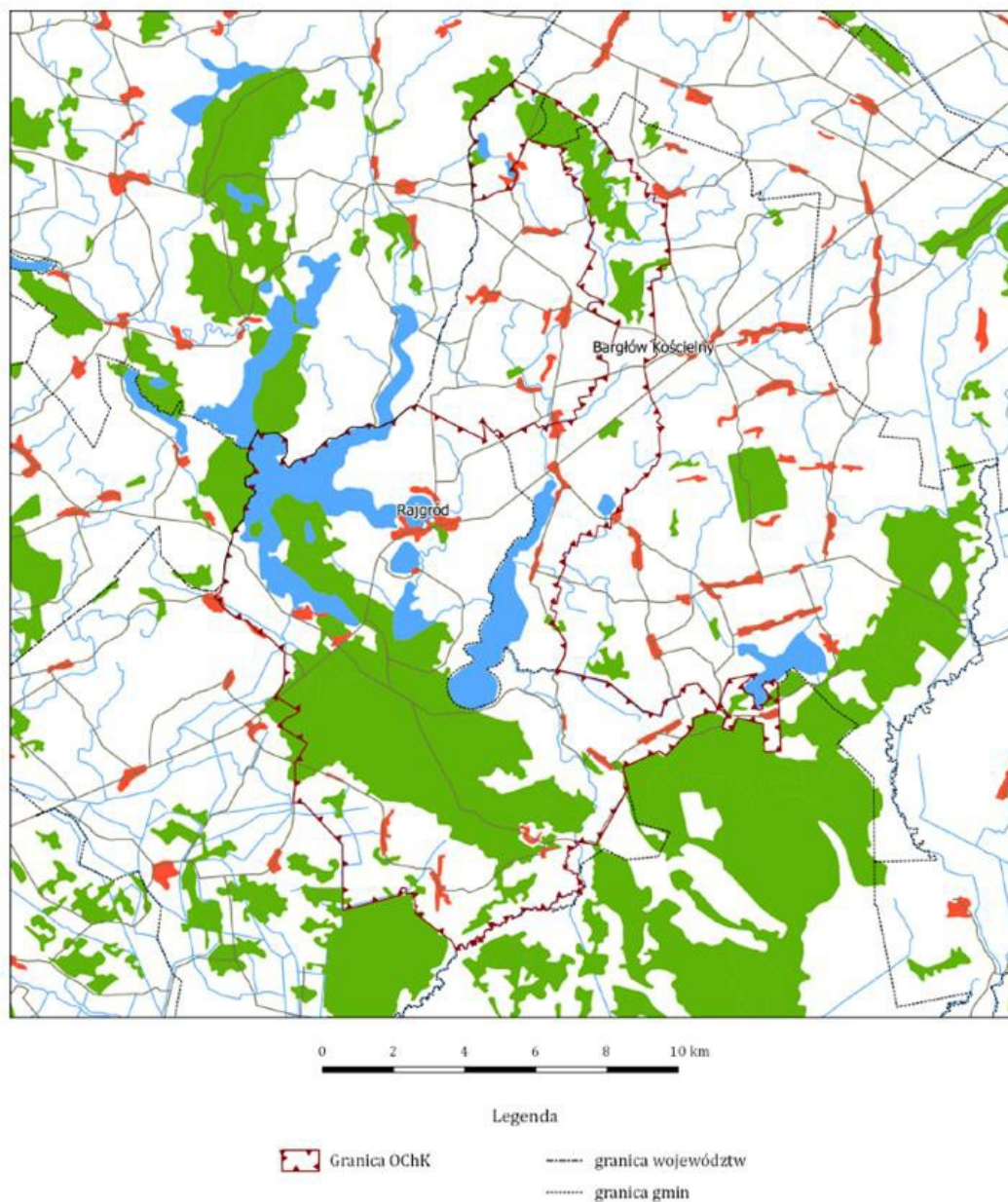
Nr poz.	Obszar Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Rajgrodzkie”	
1.	Dane ogólne	Uchwała nr XII/91/15 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 22 czerwca 2015 roku w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierza Rajgrodzkiego” (Dz. Urz. Województwa Podlaskiego z dnia 26 czerwca 2015 roku, poz. 2119)

		<p>Obszar Chronionego Krajobrazu „Pojezierza Rajgrodzkiego” (zwany dalej Obszarem) powstał z połączenia Obszaru Chronionego Krajobrazu „Jeziora Rajdrodzkie” utworzonego w dniu 2 maja 1991r. rozporządzeniem Wojewody Suwalskiego oraz obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Rajgrodzkiego utworzonego w dniu 27 kwietnia 1982 r. uchwałą Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łomży.</p> <p>Powierzchnia obszaru wynosi 14928,07 ha. Obszar położony jest w województwie podlaskim, w powiecie augustowskim na terenie gmin: Augustów (121,20 ha), Bargłów Kościelny (3837,74 ha) oraz w powiecie grajewskim na terenie gminy Rajgród (10969,13 ha).</p>
2.	Ochrona	Czynna ochrona ekosystemów Obszaru polega na zachowaniu różnorodności biologicznej siedlisk przyrodniczych Pojezierza Rajgrodzkiego.
3.	Zakazy na obszarze	<ol style="list-style-type: none"> 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką; 2) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych; 3) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu; 4) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych; 5) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka; 6) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych; 7) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.
4.	Ustawowe wyłączenia na obszarze chronionego krajobrazu	<p>Zakazy, o których mowa w pkt 3 i pkt 4 (z poz.3 powyżej) nie dotyczą części obszaru, na których położone są złoża skał:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) udokumentowane do dnia 31 grudnia 2004 r., których dokumentacje zostały zatwierdzone przez właściwy organ administracji geologicznej; 2) udokumentowane na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, udzielonych do dnia 31 grudnia 2004 r.; 3) udokumentowane na podstawie informacji geologicznych zawartych w dokumentacjach sporządzonych i zatwierdzonych przez właściwy organ administracji geologicznej do dnia 31 grudnia 2004 r.; 4) wykorzystywanych do celów leczniczych w rozumieniu ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie

		<p>uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 651 z późn. zm.).</p> <p>Zakaz, o którym mowa w pkt 7 (z poz.3 powyżej) nie dotyczy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obszarów zwartej zabudowy miejscowości w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, gdzie dopuszcza się uzupełnianie zabudowy mieszkaniowej, usługowej i letniskowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegu wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647 z późn. zm.); 2) siedlisk rolniczych – w zakresie uzupełniania istniejącej zabudowy o obiekty do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegów wód; 3) terenów ogólnodostępnych kąpielisk, plaż i przystani wodnych; 4) istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych, usługowych oraz o funkcji mieszanej nie kolidującej z podstawowym i uzupełniającym przeznaczeniem terenu, zrealizowanych na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r., gdzie dopuszcza się ich odbudowę, rozbudowę lub nadbudowę w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. 2013 r. poz. 1409 ze zm.) w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno-krajobrazowych, pod warunkiem nie przybliżania zabudowy do brzegów wód, a także zwiększania istniejącej powierzchni zabudowy: <ol style="list-style-type: none"> a. nie więcej niż 10 m² w przypadku budynków o powierzchni mniejszej lub równej 100 m², b. o nie więcej niż 10% w przypadku budynków o powierzchni powyżej 100 m²; 5) zbiorników wodnych pochodzenia antropogenicznego o powierzchni nie większej niż 0,5 ha i o głębokości nie większej niż 3 m; 6) terenów w granicach administracyjnych miasta Rajgród; 7) terenu pod budownictwo mieszkaniowe na działce o numerze ewidencyjnym 340/2 w obrębie wsi Woźnawieś, g., Rajgród.
5.	Akty prawne, które utraciły moc obowiązującą, w związku z wyznaczeniem obszaru	<p>Z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały tracą moc:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Rozporządzenie Nr 12/05 Wojewody Podlaskiego z dnia 25 lutego 2005 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Rajrodzkiego (Dz. Urz. Woj. Podl. z 2005 r. Nr 54, poz. 725); – Rozporządzenie Nr 18/05 Wojewody Podlaskiego z dnia 25 lutego 2005 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Rajrodzkiego (Dz. Urz. Woj. Podl. z 2005 r. Nr 54, poz. 731); – Rozporządzenie Nr 61/05 Wojewody Podlaskiego z dnia 21 lipca 2005 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu „Jeziora Rajrodzkie” (Dz. Urz. Woj. Podl. z 2005 r. Nr 180, poz. 2096);

		<p>– Uchwała Nr VIII/78/11 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 23 maja 2011 roku w sprawie zmiany rozporządzenia Wojewody Podlaskiego w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Rajrodzkiego (Dz. Urz. Woj. Podl. z 2011 r. Nr 165, poz. 1921).</p>
--	--	--

Obszar Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Rajrodzkie”

Źródło: Dz. Urz. Woj. Podlaskiego z dnia 26 czerwca 2015 r. poz. 2119)

Rezerwaty przyrody chronią zachowane w stanie naturalnym lub mało zmienionym ekosystemy, określone gatunki roślin i zwierząt, elementy przyrody nieożywionej, mającej istotną wartość ze względów naukowych, przyrodniczych, kulturowych bądź krajobrazowych. Na terenie gminy istnieją rezerwaty:

Czapliniec – Belda - zajmuje powierzchnię 11,58 ha. Istnieje już od 1930 r., potwierdzony prawnie w 1958, z niewielką korektą obszaru w 1963 r. Rezerwat utworzono dla ochrony kolonii lęgowej

czapli siwej, a jednocześnie zachowania boru sosnowego (o 200-letnim starodrzewie) z domieszką 140-letniego świerka, a nadto torfowiska przejściowego z wieloma rzadkimi gatunkami roślin. W latach 1976 - 1978 czaple opuściły teren rezerwatu i przeniosły się o kilometr dalej, gdzie tuż za zabudowaniami nadleśnictwa w Tamie założyły gniazda na wysokich sosnach w pobliżu zatoki Jeziora Rajgrodzkiego. Obecnie ptaki z tego czaplińca przeprowadzają się w las po drugiej stronie zatoki.

Czerwone Bagno - w gminie Rajgród znajduje się tylko nieznaczny północno-zachodni fragment tego obszaru. Jest to niepowtarzalna i bezcenna enklawa przyrodnicza, która wraz z terenami przyległymi tworzy mikroregion. Zajmuje on północny fragment basenu środkowego Kotliny Biebrzańskiej, określanej potocznie Czerwonym Bagnem i Grzędami (Lasem Grzędy). Grzędy - wraz z centralną, leśną częścią Czerwonego Bagna - stanowią wyspę taras zalewowy pradoliny (równinę akumulacji aluwialnej) z licznymi wałami wydm. Te ostatnie, nazywane lokalnie grzędami i grądami, wznoszą się kilkanaście metrów nad poziom bagien, a ich kulminacje sięgają ponad 120 m n.p.m., np. Góra Perewida ma 128,2 m. Rezerwat „Czerwone Bagno” powstał w 1926 r., a oficjalnie zatwierdzony został w 1930. Miał powierzchnię 2179 ha i obejmował odwieczną ostoję ginących wówczas łosi. Niewielkie ich stadko przetrwało ostatnią wojnę, a dzięki zabiegom restytucyjnym dało początek odtworzonej z sukcesem polskiej populacji tego gatunku. Jest to od wielu lat zwierzyna łowna, rozprzestrzeniana na tereny całej Polski. W 1957 r. nastąpiło ponowne zatwierdzenie rezerwatu jako jedynej w Polsce naturalnej „ostoi łosia”.

Rezerwat Grzędy istniał od 1925 r., zatwierdzony oficjalnie w 1930 r. Powstał dla ochrony „pierwotnego typu lasu, zwanego tutaj grądem”. Obejmował powierzchnię 405 ha. Rezerwat ponownie został zatwierdzony w 1959 r., lecz przy zmniejszonej do 225,63 ha powierzchni (użył teren wyciętego podczas wojny drzewostanu).

W 1981 r. oba rezerwaty zostały połączone w jedną całość, z tym że powiększoną o przyległe tereny bagienne, co rezerwatowi „Czerwone Bagno” dało obszar 11629,75 ha. Z chwilą powstania w 1993 r. Biebrzańskiego Parku Narodowego omawiany teren znalazł się w jego obrębie, z tym że powierzchnia ściśle chroniona, stanowiąca strefę ochrony konserwatorskiej (zachowano dla niej nazwę rezerwatu „Czerwone Bagno”), wynosi obecnie 2569,32 ha. Przez Grzędy i Czerwone Bagno prowadzi kilka znakowanych szlaków turystycznych oraz ścieżka dydaktyczna.

W gminie Rajgród istnieją także pomniki przyrody. Są to trzy zabytkowe dęby szypułkowe posiadające ponad 200 lat.

Pomniki przyrody na terenie Gminy Rajgród:

Przedmiot ochrony	Gmina, miejscowość	Charakterystyka
Dąb szypułkowy	Rajgród	Wysokość – 31 m, wiek około 205 lat
Dąb szypułkowy	Rajgród	Wysokość – 31 m, wiek około 205 lat
Dąb szypułkowy	Rajgród	Wysokość – 26 m, wiek około 205 lat

Natura 2000 OSO PLB200006 Ostoja Biebrzańska – zajmująca powierzchnię 148508,80 ha; występuje tu co najmniej 36 gatunków ptaków z załącznika I Dyrektywy Ptasiej oraz 23 gatunki z Polskiej Czerwonej Księgi. Gniazduje tutaj około 170 gatunków ptaków. Jest to niezwykle ważna ostoja wielu gatunków ptaków, zwłaszcza wodno-błotnych i drapieżnych, które osiągają tu rekordowe liczebności. W okresie lęgowym obszar zasiedla powyżej 15% populacji krajowej następujących gatunków ptaków: czapla biała, dubelt, kulik wielki, orlik grubodzioby, orzełek włochaty, podróżniczek, sowa błotna i wodniczka.

Natura 2000 SOO PLH200008 Dolina Biebrzy – Obszar jest szczególnie cenny ze względu na walory przyrodnicze jak i ostoję ptasią, na tym terenie. A także torfowiska, bagna, roślinność na brzegach wód. Dolina Biebrzy stanowi szerokie, płaskie obniżenie terenu wypełnione torfem: położone od kilkunastu do kilkudziesięciu metrów poniżej wysoczyzn. Dolina otoczona jest wysoczyznami morenowymi, z wyjątkiem północy i północnego-wschodu, gdzie wchodzi sandry. Wyróżnia się trzy jednostki geomorfologiczne zwane basenami: północny obejmujący dolinę na wschód od Sztabina, środkowy od Sztabina do Osowca i południowy od Osowca do Ujścia Biebrzy i Narwi. Dominującymi siedliskami są siedliska mokradłowe: zalewane wodami rzecznyymi lub podtapiane wodami podziemnymi torfowiska niskie ze zbiorowiskami turzycowymi i turzycowo-mszystymi, corocznie zalewane wodami rzecznyymi mułowiska i torfowiska porośnięte szuwarami właściwymi, bagienne olsy, okresowo zalewane przyrzeczne równiny madowe oraz odwodnione i zagospodarowane torfowiska ze zbiorowiskami łąkowymi. Koryto rzeki Biebrzy z licznymi meandrami i starorzeczami w różnym stadium zarastania ma naturalny charakter.

Rezultatem naturalnego charakteru rzeki są rozległe, coroczne zalewy. Długo utrzymujące się zalewy, jak też zasilanie wodami podziemnymi sprawia, że duże obszary torfowisk objęte są czynnym procesem torfotwórczym, a zbiorowiska torfotwórcze są bardzo rozległe. Z powodu silnego uwilgotnienia, a tym samym trudnego dostępu, były one przez stulecia użytkowane w sposób ekstensywny. Dolina Biebrzy charakteryzuje się dużym zróżnicowaniem siedlisk. Największy udział mają szczególnie cenne torfowiska przejściowe i trzęsawiska, zmiennowilgotne łąki trzęślicowe oraz bory i lasy bagienne. Najbardziej naturalnymi zbiorowiskami roślinnymi doliny Biebrzy są zbiorowiska leśne: bory bagienne, bór bagienny mechowiskowy, olsy a także mszary i niektóre zbiorowiska szuwarowe. Występuje tu 6 gatunków roślin z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej m.in. najbogatsza w Polsce populacja obuwika pospolitego. Dotychczas w dolinie Biebrzy stwierdzono występowanie ponad 920 gatunków roślin naczyniowych, z których 67 jest objętych prawną ochroną gatunkową w Polsce, zaś 45 znalazło się na "Czerwonej Liście Roślin Naczyniowych Zagrożonych w Polsce" jako gatunki ginące bądź zagrożone wyginieciem (m.in. kosaciec bezlistny, szachownica kostkowata, fiołek torfowy, wełnianeczka alpejska i wierzba borówkolistna). Występuje tu 5 gatunków ssaków z Załącznika II Dyrektywy Siedliskowej, w tym jeden z rzadkich i zagrożonych gatunków nietoperzy-nocek łydkowłosy. Kolonia zimowa tego gatunku w Twierdzy Osowiec jest największą tego gatunku. Dolina Biebrzy jest również bardzo ważną w skali kraju ostoją bobra i wydry. Sama rzeka ma bogatą ichtiofaunę z różanką i minogiem ukraińskim. Występuje tu również bogata populacja motyla przeplatki maturna. Jest to jeden z najważniejszych obszarów dla ochrony tego gatunku w Polsce. łącznie odnotowano tu obecność 21 gatunków z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej. Bagna Biebrzańskie od wielu stuleci wykorzystywane były w sposób ekstensywny jako łąki i pastwiska. Jednak od kilkudziesięciu lat postępuje tu proces wycofywania się rolnictwa z obszarów podmokłych i niedostępnych, które wskutek sukcesji roślinnej w coraz większym stopniu zarastają krzewami i młodym lasem. W ostoi Dolina Biebrzy stwierdzono występowanie co najmniej 43 gatunków ptaków wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej. 25 z wymienionych gatunków zostało zamieszczonych na liście ptaków zagrożonych w Polskiej czerwonej księdze zwierząt. Dolina Biebrzy jest najważniejszą w Polsce i Unii Europejskiej ostoją wodniczki i orlika grubodziobego. Największą liczebność w Polsce i największą w Unii Europejskiej osiągają tutaj: błotniak stawowy, cietrzew, derkacz, dubelt, uszatka błotna, kropiatka i rybitwa czarna. Jest to miejsce lęgowe rybitwy białoskrzydłej, kani czarnej, kani rudej, bielika i błotniaka zbożowego. Sporadycznie przystępują tu do godów: gadożer, orzeł przedni i orzełek.

Działania na terenie gminy Rajgród mające na celu poprawę stanu przyrody

Działania na terenie gminy Rajgród mające na celu poprawę stanu przyrody to:

- w związku z bliskim sąsiedztwem BPN w szkołach dużą wagę przykładana się do edukacji przyrodniczej związanej z ochroną przyrody i parkami narodowymi,
- w lokalnej gazecie „Rajgrodzkie Echa” pojawiają się artykuły, poruszające problematykę ochrony środowiska,
- zalesianie i tworzenie skupisk roślinności prowadzone jest przy pomocy młodzieży szkolnej pod nadzorem Nadleśnictwa Rajgród,
- w celu zaspokojenia potrzeb rekreacyjno – wypoczynkowych mieszkańców i turystów tworzone są gospodarstwa ekologiczne i agroturystyczne,
- w szkołach prowadzone są wykłady i pogadanki, konkursy na temat ochrony przeciwpożarowej i szkodliwości wypalania łąk,
- dużą rolę w gminie odgrywają również nieformalne formy edukacji, organizowany jest przegląd filmów o tematyce ekologicznej „EkoRaj” oraz amatorskie wystawy zdjęć przyrodniczych.

Na terenie Gminy Rajgród do dużych wsi liczących powyżej 300 mieszkańców należą tylko Biebrza i Woźnawieś. Największa wiejska jednostka osadnicza, tj. wspomniana wcześniej Woźnawieś leży na przedpolu basenu środkowego Kotliny Biebrzańskiej, na południowo – wschodnim krańcu gminy. Jednostki osadnicze gminy z punktu widzenia ich wielkości, położenia na obszarze gminy oraz wyposażenia w podstawowe placówki i urządzenia obsługi ludności tworzą następującą strukturę hierarchiczną:

- a) Ośrodek gminny – miasto Rajgród o funkcjach:
 - ponadlokalnych w zakresie usług turystyczno – wypoczynkowych o znaczeniu krajowym;
 - lokalnych z zakresu: oświaty, administracji publicznej i gospodarczej, ochrony zdrowia, kultury, handlu, gastronomii, obsługi rolnictwa i komunikacji oraz rzemiosła usługowego i produkcyjnego.
- b) Jednostka o poszerzonym programie usług – wieś Belda w zakresie:

- niektórych funkcji powtarzalnych o znaczeniu gminnym dla obsługi zachodniej części gminy: wiejski ośrodek zdrowia, poczta, rozwinięty handel, jednostki obsługi i zaopatrzenia rolnictwa;
- usług podstawowych: szkolnictwa, handlu, rzemiosła usługowego.
- c) Jednostki o podstawowym programie usług – wsie: Woźnawieś, Biebrza, Miecze, Rydzewo w zakresie: szkolnictwa podstawowego, handlu, obsługi rolnictwa, ewent. Usług sakralnych, turystyczno – wypoczynkowych;
- d) Jednostki o funkcjach turystyczno – wypoczynkowych – wsie: Czarna Wieś, Woźnawieś, Rybczyzna w zakresie: zabudowy letniskowej, kwater agroturystycznych, kompleksów i działek letniskowych oraz ośrodków wypoczynkowych;
- e) Pozostałe jednostki o funkcji rolniczej w zakresie produkcji rolnej i zabudowy mieszkaniowej zagrodowej, ewentualnie z załączkami usług turystycznych.

Tereny zabudowane w gminie ukształtowane są w większości w formie skupionej zabudowy, w której przeważa system ulicówek. Ten typ osadnictwa wiejskiego, z dominującą zabudową zagrodową charakteryzuje głównie zachodnią, rolniczą część gminy. Wyjątkiem jest tu wieś Biebrza, a właściwie osada o zwartej zabudowie, z kilkoma ulicami, która została założona dla pracowników powstałego tu zakładu doświadczalnego IMUZ w 1951 r.

W południowej i południowo – wschodniej części gminy przeważa na ogół zabudowa rozproszona i występuje przeważnie w formie luźnej zabudowy wiejskiej, rzadziej zaś w formie kolonijnej.

Podstawowe typy zabudowy w głównych wiejskich jednostkach osadniczych przedstawiają się następująco:

Główny ośrodek osadniczy – miasto Rajgród - zajmuje w granicach administracyjnych powierzchnię 3 518 ha, co stanowi 17% obszaru gminy i skupia 1802 mieszkańców, czyli 30,7 % ogółu ludności. W układzie przestrzennym miasta wyróżnić należy następujące strefy:

- a) centrum administracyjne i handlowo – usługowe, obejmujące historyczny układ urbanistyczny z XVI w. i zabudowę wzdłuż drogi krajowej Nr 61,
- b) pasmo zabudowy wielorodzinnej i jednorodzinnej w nowych osiedlach wzdłuż brzegów jeziora, na zachód od centrum,
- c) zabudowa zagrodowa na obrzeżach miasta (głównie w części wschodniej) obecnie przekształcona w zabudowę mieszkaniową,
- d) tereny przemysłowe w części południowej,
- e) tereny rolne o powierzchni 1 635 ha (46,4 % pow. ogólnej), głównie we wschodniej części miasta.

W każdej z przedstawionych stref funkcjonalnych dominuje inny typ zabudowy. Ogólnie w całym mieście struktura ta przedstawia się następująco (w %):

- budownictwo jednorodzinne – 50,
- budownictwo wielorodzinne – 20,
- zabudowa przemysłowo – składowa – 10,
- zabudowa wiejska, w tym typu rozproszonego – 20,

W przedstawionym podziale nie uwzględniono strefy rozwoju usług turystyczno – wypoczynkowych nad Jeziorem Rajgrodzkim, mimo że leży ona w granicach administracyjnych miasta, ale jednak w pewnym oddaleniu i nie stanowi pod względem funkcjonalnym jednolitego organizmu miejskiego. Ogólnie biorąc układ przestrzenny miasta ma charakter uporządkowany i dostosowany pod względem zabudowy do pełnionych funkcji. Pewnym utrudnieniem w rozwoju przestrzennym miasta jest kolizyjność układu komunikacyjnego, tj. brak obwodnicy w ciągu drogi krajowej.

3. Charakterystyka potencjalnych zmian istniejącego stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

Dokonano analizy i oceny istniejącego stanu środowiska w nawiązaniu do istniejącego i planowanego zagospodarowania terenów sąsiednich. Do analizy i oceny środowiska wykorzystano dostępne materiały i opracowania, m. in. Opracowanie ekofizjograficzne i Prognozę oddziaływania na środowisko przyjętą przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród, materiały kartograficzne. Dokonano wizji terenowych i przeprowadzono inwentaryzację stanu środowiska. Wykorzystano informacje o środowisku udostępnione na stronach internetowych RDOŚ, WIOŚ.

Zmiana przeznaczenia funkcji terenów rolnych i leśnych nie pociąga za sobą żadnych skutków przyrodniczych, gdyż tereny te funkcjonują jedynie w ewidencji, a w rzeczywistości są

niewykorzystane wedle swego potencjału. Na działce nr ew. 139/24 w Czarnej Wsi zabudowę przewiduje się od strony drogi gminnej, w miejscu gdzie nie występuje wartościowy drzewostan. Przez działkę przebiega wodociąg oraz linia telefoniczna i energetyczna. Działka stanowi las klasy LsVI. Od strony drogi gminnej jest porośnięta nielicznymi rozrzuconymi drzewami iglastymi – sosny.

Więcej drzew znajduje się przy granicy z działką nr ew. 139/9 (istniejący ośrodek wypoczynkowy). Istniejący drzewostan nie stanowi cennego, wartościowego lasu. W projekcie wyznaczono obowiązującą linię zabudowy od drogi, ustalono gabaryty obiektów oraz ustalono minimalną powierzchnię biologicznie czynną do działek budowlanych. Natomiast działka 340/2 stanowi: grunty orne klasy RVI i nieużytek – N. Nie stanowi rolniczej przestrzeni produkcyjnej, nie jest wykorzystywana rolniczo.

Działka nr ew. 139/24

W przypadku braku realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na działce nr ew. 139/24 może powstać zabudowa zagrodowa. Zgodnie z obowiązującym planem zagospodarowania przestrzennego poprzez „zabudowę zagrodową” – należy rozumieć budynki mieszkalne, gospodarcze i inwentarskie w rodzinnych gospodarstwach hodowlanych lub ogrodniczych. Realizacja zabudowy zgodnie z ustaleniami obowiązującego planu miejscowego ze względu na jej charakter oraz sąsiedztwo zabudowy jednorodzinnej, letniskowej oraz turystyczno – wypoczynkowej może spowodować konflikty społeczne i środowiskowe. Wprowadzenie funkcji mieszkalnej w formie zabudowy jednorodzinnej będzie bardziej korzystne dla środowiska i otoczenia niż zabudowy zagrodowej (zwłaszcza budynków inwentarskich, realizację których dopuszcza obowiązujący plan miejscowy).

Działka nr ew. 340/2

Działka w obowiązującym planie miejscowym przeznaczona jest pod uprawy rolne. Ze względu na powierzchnię oraz rodzaj i kałę gruntu nie może pełnić ustalonej w planie funkcji. W sąsiedztwie przedmiotowej działki zlokalizowana jest zabudowa jednorodzinna, letniskowa i zagrodowa. Wprowadzenie zabudowy na działce nr ew. 340/2 będzie uzupełnieniem istniejącego ciągu zabudowy po obu stronach drogi publicznej – powiatowej. Działka jest objęta formami ochronnymi: OCHK, GZWP, położona jest w strefie 100 –tu od rzeki Jegrzni, gdzie obowiązują zakazy, nakazy, ograniczenia w użytkowaniu. W przypadku braku realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na analizowanym obszarze nie przewiduje się znaczącej różnicy w sposobie funkcjonowania ekosystemu.

Do krajobrazu wiejskiego o polodowcowej rzeźbie terenu zostanie wprowadzony dodatkowy element krajobrazu, związany z zabudową mieszkalną jednorodziną. Krajobraz jednak nie zmieni swego charakteru. Od wieków w jego obrębie istnieje zabudowa wiejska.

Dodatkowo zatem o braku zakłóceń w krajobrazie w przypadku realizacji inwestycji decyduje fakt, iż istnieje już tego typu zabudowa w bliskim sąsiedztwie planowanej inwestycji i zadania stawiane w zmianie miejscowego planu mają charakter rozbudowy już istniejącej funkcji lokalnej i nie stanowią zagrożenia naruszenia ładu przestrzennego i krajobrazowego.

Urozmaiconą rzeźba zaś podnosi atrakcyjność krajobrazową, zapewniając zmienność otoczenia, kontrastowość form.

Obszar zajmowany przez wsie objęte zmianą planu w pozostałej części pozwala na powiększenie terenów pod zabudowę o podobnym przeznaczeniu, tak jak proponuje projekt zmiany planu.

Projekt zmiany planu miejscowego w swoim założeniu ma sprzyjać realizacji celów związanych z polepszeniem warunków mieszkaniowych w oparciu o zasadę zrównoważonego rozwoju, która polega na zespojeniu polityki środowiskowej, gospodarczej i społecznej w sposób, nienaruszający równowagi przyrodniczej i równocześnie powinien sprzyjać przetwarzaniu zasobów środowiska.

Wymaga to traktowania zasobów środowiska jak ograniczonych zasobów gospodarczych oraz wykorzystania kapitału przyrodniczego w sposób pozwalający na zachowanie funkcji ekosystemów w perspektywie długookresowej. Zasada ta gwarantuje, że przyjęte w projekcie zmiany planu miejscowego rozwiązania sprzyjają zachowaniu środowiska regionu w odpowiednim stanie, a brak realizacji założeń dokumentu utrwałaby jego niekorzystne zmiany.

Odstąpienie od realizacji zamierzeń inwestycyjnych zawartych w projekcie zmiany planu miejscowego byłoby prawdopodobnie niekorzystne, także dla zachowania bioróżnorodności i stanu środowiska na obszarach chronionych.

Ponadto brak realizacji dokumentu, jakim jest zmiana planu, mógłby doprowadzić do realizacji działań w sposób nieuporządkowany. Zakładając, że wszelkie działania przebiegałyby zgodnie z

wymogami i przepisami prawa w zakresie ochrony środowiska, można przypuszczać, że odstąpienie od kompleksowej realizacji pozostałoby bez znaczącego wpływu na środowisko.

VII. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA OBIEKTÓW I TERENÓW CHRONIONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH

Obszary i obiekty chronione na podstawie ustawy z dnia o ochronie przyrody

Działki objęte zmianą planu położone są na Obszarze Chronionego Krajobrazu „Pojezierza Rajgrodzkiego”. W granicach opracowania zmiany planu miejscowego nie występują inne formy ochrony przyrody, o których jest mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody. Obszary i obiekty chronione zostały scharakteryzowane w pkt II niniejszej Prognozy.

Obszar Chronionego Krajobrazu „Pojezierza Rajgrodzkiego” jest położony w województwie podlaskim, powiecie grajewskim, na terenie gminy Rajgród. Obejmuje obszar Pojezierza Rajgrodzkiego o łącznej powierzchni 12 027 ha.

Działka nr ew. 139/24 położona jest poza 100-tu metrową strefą od wód. Natomiast działka nr ew. 340/4 położona jest w strefie ochronnej wód rzeki Jegrznia. Stosownie do Uchwały nr VIII/78/11 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 23 maja 2011 roku w sprawie zmiany Rozporządzenia Wojewody Podlaskiego w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Rajgrodzkiego działka nr ew. 340/2 wyłączona jest z zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej. W Rozporządzeniu Nr 12/05 Wojewody Podlaskiego z dnia 25 lutego 2005 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Rajgrodzkiego wprowadzono zmianę w § 5 w ust. 3 dodano pkt 5 w brzmieniu: "5) teren pod budownictwo mieszkaniowe na działce o numerze ewidencyjnym 340/2 obręb wsi Woźnawieś, gm. Rajgród."

Obszary i obiekty chronione na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo górnicze i geologiczne

W obszarze opracowania zmiany planu – nie występują obszary i obiekty chronione na podstawie w/wym. ustawy.

Obszary i obiekty chronione na podstawie ustawy z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych

Działka nr 139/24 – stanowi grunty leśne – LsVI – na które wymagana jest zgoda na zmianę przeznaczenia na cele nieleśne.

Działka nr ew. 340/2 – stanowi grunty: RVI i N, które nie podlegają ochronie prawnej.

Obszary i obiekty chronione na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991r. o lasach

Na działce nr ew. 139/24 występują grunty leśne sklasyfikowane jako LsVI. Stanowią one własność prywatną. Nie są zaliczone do lasów ochronnych.

Obszary i obiekty chronione na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami

W obszarze opracowania zmiany planu – nie występują obszary i obiekty chronione na podstawie w/wym. ustawy.

Obszary i obiekty chronione na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 2001r. Prawo wodne

Pod względem hydrogeologicznym działka nr ew. 340/2 znajduje się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 217 „Pradolina rzeki Biebrza”.

Powierzchnia zbiornika rozciąga się wzdłuż zlewni Biebrzy, Wisły, Elku i dolnej Jegrzni oraz Kanału Augustowskiego i wynosi około 1295 km². Zbiornik utworzył się w obrębie wachlarzowato usypanego stożka sandrowego na przedpolu lodowca. Kształt i miąższość zasypu jest nieregularna i waha się od kilku do kilkudziesięciu metrów.

Szacunkowe zasoby dyspozycyjne zbiornika kształtują się w wysokości około 200 tys. m³/dobę, przy średniej głębokości ujęć 50 m. Na przeważającej części obszaru brak jest dostatecznie wykształconej warstwy izolacyjnej z uwagi na zaleganie w podłożu osadów torfowych i piaszczystych charakteryzujących się dużą infiltracją. Z tego względu zbiornik narażony jest na zanieczyszczenie wód podziemnych. Użytkowe warstwy wodonośne związane są z piaskami i żwirami i występują między glinami

Wyniki przeprowadzonych przez Państwowy Instytut Geologiczny z Warszawy badań wskazały zadowalający stan chemiczny, przy czym dobry stan chemiczny to wody zaliczane do I, II i III klasy czystości.

Głównymi zagrożeniami antropogenicznymi wpływającymi na jakość wód podziemnych na terenie gminy Rajgród jest: niewłaściwe stosowanie nawozów naturalnych (zwłaszcza gnojowicy), chemizacja rolnictwa, zanieczyszczone wody powierzchniowe i opadowe, zanieczyszczenia atmosferyczne (opady pyłów i gazów emitowanych do atmosfery), nieszczelne zbiorniki ściekowe oraz szlaki komunikacyjne o dużym natężeniu ruchu.

W granicach GZWP wyklucza się inwestycje zaliczane do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. W strefach zasilania głównych i użytkowych zbiorników wód podziemnych nie mogą być lokalizowane składowiska odpadów niebezpiecznych oraz składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne.

VIII. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY

1. Położenie terenów objętych zmianą planu w systemie obszarów chronionego krajobrazu

Wśród najistotniejszych problemów z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu należy wymienić możliwość:

- pogorszenia się jakości wód powierzchniowych,
- obciążenie terenów cennych przyrodniczo i lasów nadmiernym ruchem samochodowym,
- występowanie uciążliwości związanych z przebiegiem dróg powiatowych i gminnych.

W związku z projektowanym dokumentem należy też wziąć pod uwagę położenie terenu objętego zmianą planu miejscowego na obszarach cennych przyrodniczo, w tym Obszarze Chronionego Krajobrazu „Pojezierza Rajgrodzkiego”.

W przypadku obszaru chronionego krajobrazu najważniejsze zagrożenia, związane są z: likwidowaniem i niszczeniem zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nawodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych; wydobywaniem na cele gospodarcze skał, wykonywaniem prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych; lokalizowaniem obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegowej rzek, jezior i innych zbiorników wodnych (z wyjątkiem obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej).

W projekcie zmiany planu miejscowego uwzględniono takie planowanie inwestycji, które nie będzie mu zagrażać. Uwzględniono np. konieczność budowy sieci kanalizacyjnej.

Konieczne będzie również ograniczenie emisji niskiej, z opalanych węglem kamiennym kotłowni i palenisk domowych.

W zakresie ochrony środowiska przyrodniczego zmiana planu zagospodarowania przestrzennego, będzie chroniła walory naturalne m.in. poprzez ograniczenie powstawania wokół brzegów jezior chaotycznej zabudowy. Dodatkowo będą one zapobiegać powstawaniu takich obiektów, które swą architekturą, mogłyby doprowadzić do degradacji walorów krajobrazowych. Rolą planów miejscowych jest również ochrona powierzchni biologicznie czynnej poszczególnych działek.

2. Wpływ realizacji projektowanego dokumentu na obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody

Ochrona przyrody, w rozumieniu ustawy, polega na zachowaniu, zrównoważonym użytkowaniu oraz odnawianiu zasobów, tworów i składników przyrody:

- 1) dziko występujących roślin, zwierząt i grzybów;
- 2) roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową;
- 3) zwierząt prowadzących wędrowny tryb życia;
- 4) siedlisk przyrodniczych;
- 5) siedlisk zagrożonych wyginięciem, rzadkich i chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów;
- 6) tworów przyrody żywej i nieożywionej oraz kopalnych szczątków roślin i zwierząt;
- 7) krajobrazu;
- 8) zieleni w miastach i wsiach;
- 9) zadrzewień.

Celem ochrony przyrody jest:

- utrzymanie procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów;
- zachowanie różnorodności biologicznej;
- zachowanie dziedzictwa geologicznego i paleontologicznego;
- zapewnienie ciągłości istnienia gatunków roślin, zwierząt i grzybów, wraz z ich siedliskami, przez ich utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony;
- ochrona walorów krajobrazowych, zieleni w miastach i wsiach oraz zadrzewień;
- utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych, a także pozostałych zasobów, tworów i składników przyrody;
- kształtowanie właściwych postaw człowieka wobec przyrody przez edukację, informowanie i promocję w dziedzinie ochrony przyrody.

Ustawa ustala formy ochrony przyrody i przypisuje im zadania oraz warunki funkcjonowania innych obiektów w ich obrębie lub sąsiedztwie.

Proponowany dokument wprowadza następujące przeznaczenie terenów:

Przeznaczenie:	Szczególne warunki zagospodarowania oraz ograniczenia w użytkowaniu:
<p>MN</p> <ul style="list-style-type: none"> – podstawowe: zabudowa mieszkalna jednorodzinna; – dopuszczalne: zabudowa letniskowa (rekreacji indywidualnej) realizowana na warunkach jak w §29, usługi podstawowe – stanowiące nie więcej niż 35% powierzchni użytkowej całego budynku; – dla zabudowy jednorodzinnej dopuszcza się realizację: budynków gospodarczych i garażowych, infrastruktury technicznej, realizację dróg wewnętrznych, parkingów, w tym: parkingów zielonych i innych urządzeń niezbędnych dla zapewnienia funkcjonowania terenu. 	<ul style="list-style-type: none"> – tereny położone są na Obszarze Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Rajgrodzkie”– obowiązują ustalenia zawarte w §6 pkt 1, 2 Rozdziału III; – dla terenów położonych w strefach ochrony konserwatorskiej oraz terenów na których zlokalizowane są stanowiska archeologiczne obowiązują właściwe ustalenia §10 Rozdziału IV; – obowiązują ustalenia §6 pkt 3- 8 Rozdziału III; – obowiązują ustalenia §22 Rozdziału IX; – minimalna powierzchnia biologicznie czynna <ul style="list-style-type: none"> – 70% w obrębie działki; – maksymalna intensywność zabudowy – 0,2; – maksymalna powierzchnia zabudowy – do 30%.
<p>MN-1</p> <p>Przeznaczenie terenów</p> <ul style="list-style-type: none"> – podstawowe: zabudowa mieszkalna jednorodzinna; – dopuszczalne: usługi turystyczne, infrastruktura techniczna, obsługa komunikacyjna, zieleń. 	<ul style="list-style-type: none"> – teren położony jest na Obszarze Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Rajgrodzkie” oraz Natura 2000 – obowiązują ustalenia zawarte w §6 pkt 1, 2 Rozdziału 3; – obowiązują ustalenia §6 pkt 3- 8 Rozdziału 3; – obowiązują ustalenia §22 Rozdziału 9. – minimalna powierzchnia biologicznie czynna <ul style="list-style-type: none"> – 80% w obrębie działki; – intensywność zabudowy – 0,1÷ 0,5; – powierzchnia zabudowy – 10÷15%.

W stosunku do przyległych dróg projekt utrzymuje ustalenia obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Działki objęte zmianą planu nie są położone w granicach obszaru Natura 2000.

W każdej funkcji uwzględniono zapisy dotyczące ustaleń wynikających z form ochrony przyrody oraz odwołano się do funkcjonowania w sąsiedztwie obszarów sieci Natura 2000.

Na podstawie analizy danych związanych z przedmiotowym projektem zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego można stwierdzić, że zapisy zawarte w proponowanym dokumencie nie naruszają przepisów ustawy odnośnie ochrony obszarów objętych ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. **Powołując się na fakt, że ogólna ocena wpływu przedmiotowej inwestycji jest uznana jako minimalna, nie istnieje konieczność ingerowania w funkcjonowanie spójności istniejących terenów sieci Natura 2000. Inwestycja nie narusza w żaden sposób swobody funkcjonowania ekosystemów. Także w przypadku obszaru chronionego krajobrazu nie wykazuje się negatywnego wpływu inwestycji na jego funkcjonowanie.**

Funkcjonowanie inwestycji przewidzianej w projekcie zmiany planu może spowodować zmiany w środowisku przyrodniczym w następujący sposób:

- naruszenia obiegu materii w środowisku,
- ubytku rolnej i leśnej przestrzeni produkcyjnej,
- degradacji środowiska przez:
 - pośrednie zanieczyszczenie gleb i wód ,
 - zanieczyszczenie powietrza (w tym hałas),
 - zniekształcenia pierwotnego krajobrazu.

Podstawowym zagrożeniem dla jakości wód jest dopływ do nich różnego rodzaju zanieczyszczeń, z różnych źródeł, w tym:

- ze źródeł punktowych - zanieczyszczenia wprowadzane bezpośrednio do odbiorników, a więc do cieków i wód stojących. Są to ścieki przemysłowe i bytowo-gospodarczymi. Podstawowe znaczenie ma tu ilość i jakość ścieków wprowadzanych do wód;
- ze źródeł rozproszonych - zanieczyszczenia wprowadzane przede wszystkim przez mieszkańców terenów nie skanalizowanych i nie posiadających oczyszczalni; ilość zanieczyszczeń wzrasta przy istnieniu w jednostkach osadniczych wodociągów bez jednoczesnego wybudowania kanalizacji i oczyszczalni ścieków; zanieczyszczenia te stanowią potencjalne zagrożenie również dla jakości wód podziemnych (niebezpieczne szamba);
- ze źródeł przestrzennych (obszarowych) - zanieczyszczenia przedostające się do wód ze zlewni, w wyniku procesów infiltracji, spływu powierzchniowego, erozji wodnej i wietrznej; wielkość dopływu zanieczyszczeń z takich źródeł uzależniona jest przede wszystkim od ukształtowania terenu i sposobu zagospodarowania zlewni, intensywności nawożenia użytków rolnych, rodzaju utworów powierzchniowych budujących zlewnię, a także warunków meteorologicznych;
- ze źródeł liniowych - zanieczyszczenia występujące w otoczeniu dróg i torowisk, przedostające się do wód przede wszystkim ze ściekami deszczowymi, wodami roztopowymi; zawsze istnieje potencjalne zagrożenie dopływem zanieczyszczeń powstałych w przypadku awarii środków transportu przewożących różnego rodzaju substancje chemiczne, paliwa. Wpływ tego rodzaju zanieczyszczeń jest tym większy im bliżej cieku przebiega droga, a rzeźba terenu umożliwia migrację zanieczyszczeń.

Najtrudniejsze do oszacowania i ograniczenia są punktowe i przestrzenne (obszarowe) źródła zanieczyszczeń.

Najmniejszy dopływ zanieczyszczeń obszarowych następuje z terenów leśnych.

Zanieczyszczenia obszarowe to przede wszystkim związki biogenne - azot i fosfor - pochodzące z nawozów sztucznych i naturalnych, gnojowicy. Z tego źródła do wód trafia więcej azotu, ponieważ fosfor jest lepiej wiązany przez kompleks sorpcyjny gleb.

Jednakże ze względu na typ przedsięwzięcia i na fakt, iż znajduje się ono w obrębie dwóch wsi: w połączeniu z istniejącymi już obiektami oraz na terenach zagospodarowanych, skutki negatywnego wpływu na środowisko przyrodnicze można uznać za minimalne.

Źródła zagrożeń

Zasoby i walory środowiska ulegają licznym zagrożeniom. Źródła zagrożeń są wewnętrzne, zlokalizowane na terenie gminy i zewnętrzne w tym znacznie oddalone.

Jakość powietrza atmosferycznego zależy przede wszystkim od emitowanych, (wprowadzanych) bezpośrednio lub pośrednio, substancji powstających wyniku działalności człowieka. Główne rodzaje i ilości zanieczyszczeń emitowanych do atmosfery powstają w wyniku spalania różnego

rodzaju paliw. Substancje chemiczne wprowadzane do powietrza w największych ilościach to: CO₂, SO₂, NO₂, pył, CO.

Dwutlenek siarki emitowany jest przede wszystkim przez kotłownie lokalne, przy spalaniu zanieczyszczonego węgla. Tlenki azotu pochodzą ze spalania węgla, koksu, gazu i benzyn (transport samochodowy). Pyły - emitowane są do atmosfery wraz ze spalinami pochodzącymi ze spalania paliw stałych.

Na terenie gminy nie występują zakłady produkcyjne i usługowe o istotnym znaczeniu dla zagadnień zanieczyszczenia powietrza. Głównymi źródłami emisji zanieczyszczeń do powietrza są instalacje energetyczne oraz ciągi komunikacyjne (zanieczyszczenia powstające przy spalaniu paliwa samochodowego). Dwutlenek siarki emitowany jest przede wszystkim przez kotłownie lokalne, przy spalaniu zanieczyszczonego węgla. Tlenki azotu pochodzą ze spalania węgla, koksu, gazu i benzyn (transport samochodowy). Pyły - emitowane są do atmosfery wraz ze spalinami pochodzącymi ze spalania paliw stałych. Średnie stężenie zanieczyszczeń emitowanych do powietrza w okresie zimowym jest kilka razy wyższe niż w okresie letnim.

Degradacja powierzchni ziemi i ocena stanu rekultywacji obszarów zdewastowanych

Odpady stały się jednym z najpoważniejszych zagrożeń dla ludzi i środowiska przyrodniczego, zwłaszcza dla wód powierzchniowych i podziemnych oraz gleb. Dlatego racjonalna gospodarka odpadami i minimalizacja ich wytwarzania stała się w ostatnich latach jednym z najważniejszych aspektów w dziedzinie ochrony środowiska.

Stan gospodarki odpadami komunalnymi na terenie Gminy Rajgród jest niezadowolający. Problemem jest również wdrożenie sposobu selektywnej zbiórki odpadów w miejscu ich powstawania. Dlatego w celu poprawy gospodarki odpadami komunalnymi na terenie gminy istnieje konieczność podjęcia działań uświadamiających społecznościom lokalnym potrzeby ochrony środowiska przed odpadami, celowości selektywnej zbiórki odpadów, a także dążenia do minimalizacji ich wytwarzania i składowania. Należy usprawnić system selektywnej zbiórki odpadów w miejscu ich powstawania oraz ich recyklingu, a także podejmować działania zmierzające do wdrożenia innych metod unieszkodliwiania (termiczne przekształcanie) i odzysku (kompostowanie).

Tak więc część odpadów znalazła się na tzw. „dzikich” wysypiskach lub też została spalona w piecach domowych i na powierzchni ziemi. Niekontrolowane pozbywanie się odpadów w miejscach do tego nie przeznaczonych powoduje zaśmiecanie krajobrazu, a przede wszystkim wpływa na zagrożenie wód podziemnych skażeniem odciekami powstającymi z niekontrolowanego deponowania odpadów. Wielkość skażenia zależy od ilości i rodzaju składowanych odpadów. Oprócz zanieczyszczania wód powierzchniowych, niekontrolowane składowanie odpadów powoduje:

- emisję do atmosfery lekkich części odpadów w tym szczególnie folii i papierów, które unoszone przez wiatr powodują zaśmiecenie otoczenia wysypisk,
- emisję pyłów, aerozoli oraz gazów.

Lekkie części odpadów oraz pyły i aerozole biologiczne dostają się do atmosfery szczególnie w okresie rozładunku odpadów.

W ostatnich latach nasila się niepokojące zjawisko spalania w piecach, a także na wolnym powietrzu (przy okazji palenia ognisk) wszelkiego rodzaju odpadów w tym tych szczególnie groźnych - plastików. Wynika to z różnych przyczyn: źle pojętej oszczędności, bez troski i lekkomyślności lub po prostu z braku wiedzy. Spalanie plastikowych butelek, folii, różnego rodzaju tworzyw sztucznych oraz śmieci niesie ze sobą ogromne zagrożenie dla środowiska naturalnego, a przede wszystkim dla zdrowia ludzi. Spalanie odpadów to ulatnianie się do atmosfery gazów i pyłów w tym dwutlenku węgla i metali ciężkich.

Podczas realizacji założeń zmiany miejscowego planu zagospodarowania nie przewiduje się degradacji powierzchni ziemi.

Zanieczyszczenie gleb

Obszar objęty projektem planu wymaga uzyskania zmiany przeznaczenia gruntów rolnych na cele związane z proponowaną funkcją mieszkaniowo-rekreacyjną i pod rozbudowę infrastruktury. Nie ma żadnych przesłanek ku ograniczeniu tego typu zmiany. Obszar pod planowaną inwestycję nie spowoduje znaczących zmian w funkcjonowaniu gruntów rolnych. Grunty rolne terenów sąsiednich zaliczane są do V i VI klasy bonitacyjnej. W rzeczywistości nie pełnią swej funkcji rolniczej lub są wykorzystywane minimalnie. Położone są przeważnie przy drogach obciążonych znacznym ruchem komunikacyjnym w sezonie urlopowym. Analizowane obszary znajdują się w obrębie regionu z kulturowo uwarunkowaną turystyką i pełniącemu funkcje ośrodka

turystyczno-rekreacyjnego. Ich udział w produkcji rolnej nie jest perspektywiczny. Rekompensatą zajęcia tych terenów będą tereny zielone proponowane w sąsiedztwie inwestycji (zakrzewienie, zadrzewienie, itp.), a także bezwzględne pozostawienie w stanie nienaruszonym istniejących zadrzewień, zakrzaczeń i innych form roślinnych na całym terenie. W przypadku nowych tras komunikacji samochodowej – należy bezwzględnie zachować zasady dotyczące usuwania istniejących zadrzewień i zakrzewień.

Nie przewiduje się generalnie wpływu na biosferę ze względu na mało inwazyjny charakter inwestycji.

Zanieczyszczenie wód podziemnych i wód powierzchniowych

Głównym zagrożeniem wód powierzchniowych jest spływ zanieczyszczeń z pól oraz wprowadzanie do środowiska wodnego ścieków gospodarskich. Stanowi to nadal istotny problem, mimo że w minionych latach miał miejsce wyraźny postęp w ograniczaniu ładunków zanieczyszczeń odprowadzanych do wód powierzchniowych. Próby wprowadzenia gospodarki wodno-ściekowej mogłyby doprowadzić do istotnej poprawy odprowadzanych ścieków. Rozwiązania wymaga nadal problem ograniczenia ładunków ze źródeł powierzchniowych. Istotne zmniejszenie zużycia nawozów sztucznych i racjonalizacja wykorzystania środków ochrony zmniejszyło zagrożenie wód zanieczyszczeniem z tych źródeł, jednak spodziewana i konieczna, w związku z przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej, intensyfikacja produkcji rolnej może spowodować odwrócenie korzystnych tendencji. Gmina stara się przeciwdziałać zjawisku zanieczyszczeniu, rozbudowując sieć ujęć wód podziemnych, skąd woda w ilościach potrzebnych do picia udostępniana jest ludności. Podejmowane są również działania związane z udoskonaleniem technologii uzdatniania wody i poprawą jakości wody dostarczanej przez wodociągi.

Do wód gruntowych na etapie realizacji inwestycji mogą przedostawać się pewne ilości produktów ropopochodnych. Zanieczyszczenia te nie powinny spowodować większych zagrożeń.

Na analizowanym obszarze zagrożenie negatywnego oddziaływania inwestycji jest minimalne ze względu na systemy sieci kanalizacyjnej oraz specyfikę budowy geologicznej (utwory plejstocenu i holocenu oraz ich morfologia).

Przewiduje się minimalny wpływ na wody powierzchniowe usytuowane w otoczeniu inwestycji. Jednak przy odpowiedniej kontroli funkcjonowania obiektów oraz monitoringu ich oddziaływania można zredukować antropopresję. Także prowadzenie systematycznych prac porządkowych wokół obiektów powinno się przyczynić do niwelacji zanieczyszczeń.

Jeziro Rajgrodzkie nie będzie poddawane negatywnemu wpływowi inwestycji ze względu na zachowanie strefy ochronnej wokół jego linii brzegowej.

Ostatecznie: planowana inwestycja nie wpłynie bądź minimalnie wpłynie na pogorszenie stanu jakości zbiorników wodnych z danego terenu oraz jego otoczenia. Jednakże nie zmieni stosunków wodnych panujących w skali lokalnej i regionalnej.

Zmiany stosunków wodnych

Planowana inwestycja nie wywrze wpływu na stosunki wodne panujące w danym regionie.

W przypadku terenów zalewowych – w projekcie plany nie lokalizuje się zabudowy na terenach objętych takim zagrożeniem.

Zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego

Jakość powietrza atmosferycznego zależy przede wszystkim od emitowanych, (wprowadzanych) bezpośrednio lub pośrednio, substancji powstających wyniku działalności człowieka. Główne rodzaje i ilości zanieczyszczeń emitowanych do atmosfery powstają w wyniku spalania różnego rodzaju paliw. Substancje chemiczne wprowadzane do powietrza w największych ilościach to: CO₂, SO₂, NO₂, pył, CO.

Dwutlenek siarki emitowany jest przede wszystkim przez kotłownie lokalne, przy spalaniu zanieczyszczonego węgla. Tlenki azotu pochodzą ze spalania węgla, koksu, gazu i benzyn (transport samochodowy). Pyły - emitowane są do atmosfery wraz ze spalinami pochodzącymi ze spalania paliw stałych.

Na terenie gminy nie występują zakłady produkcyjne i usługowe o istotnym znaczeniu dla zagadnień zanieczyszczenia powietrza. Głównymi źródłami emisji zanieczyszczeń do powietrza są instalacje energetyczne oraz ciągi komunikacyjne (zanieczyszczenia powstające przy spalaniu paliwa samochodowego). Dwutlenek siarki emitowany jest przede wszystkim przez kotłownie lokalne, przy spalaniu zanieczyszczonego węgla. Tlenki azotu pochodzą ze spalania węgla, koksu, gazu i benzyn (transport samochodowy). Pyły - emitowane są do atmosfery wraz ze spalinami pochodzącymi ze spalania paliw stałych. Również zanieczyszczeniem powietrza jest fluor

pochodzący ze spalania węgla oraz ołowiu - z transportu samochodowego. Średnie stężenie zanieczyszczeń emitowanych do powietrza w okresie zimowym jest kilka razy wyższe niż w okresie letnim.

Projektowana inwestycja przyczyni się do zwiększenia zanieczyszczenia powietrza poprzez ruch pojazdów podczas etapu realizacji przedsięwzięcia, a także podczas jego funkcjonowania ze względu na powstanie nowych podrzędnych tras oraz rozwój turystyki. Będzie to emisja spalin oraz hałas. Będą to jednak wielkości nieznaczne, a to ze względu na mały nakład prac przy realizacji przedsięwzięcia.

Proponowane źródła energii pochodzące z własnych zasobów mogą także wpłynąć na zwiększenie emisji substancji obcych. Jednak przy zastosowaniu rozwiązań proekologicznych oraz racjonalnym gospodarowaniu, uniknie się przekroczenia norm dopuszczalnej emisji.

Proponowane rozwiązania dotyczące realizacji inwestycji podane w projekcie planu nie powinno stanowić zagrożenia dla stanu jakości powietrza tego terenu, gdyż zgodnie z założeniami projektu uchwały winno być oparte na technologiach minimalizujących wpływ na środowisko.

Emisja hałasu

W ostatnich latach w Polsce nastąpił gwałtowny rozwój transportu drogowego, a wraz z nim pojawiły się nowe zagrożenia środowiska. Prawie dwukrotnie wzrosła liczba prywatnych samochodów. Towarzyszy temu niedostateczny rozwój sieci dróg, autostrad, co powoduje zatory, korki i większą emisję substancji i hałasu do środowiska. Spaliny i hałas komunikacyjny stwarzają duże zagrożenia dla środowiska i zdrowia ludzi. Wzrastająca liczba samochodów, często starych, wyeksploatowanych – to także źródło dużej ilości odpadów.

Hałas i wibracje są w ostatnich latach rosnącym zagrożeniem dla środowiska, zdrowia i życia ludzi. Bardzo często oddziaływanie hałasu i wibracji odbierane jest w sposób subiektywny, co powoduje, że dziedzina ta jest niedostatecznie eksponowana i doceniana przy rozpatrywaniu spraw związanych z ochroną i kształtowaniem środowiska. Zagrożenie hałasem i wibracjami charakteryzuje się mnogością źródeł i powszechnością występowania.

Pomiary hałasu komunikacyjnego prowadzone były przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w 2001 roku w jednym z miast powiatu grajewskiego – Rajgrodzie. Badania te wykonano w 4 punktach pomiarowych. Z analizy wartości poziomów hałasu wynika, że klimat akustyczny miasta był bardzo zróżnicowany. Na ul. Warszawskiej będącej drogą tranzytową w kierunku granicy państwa (Warszawa – Suwałki) panuje duże zagrożenie hałasem. Emisja hałasu drogowego znacznie przekracza najwyższą, dla terenów zabudowy mieszkaniowej dopuszczalną przepisami wartość. Średnie natężenie hałasu na ul. Warszawskiej wynosiło 72 dB w porze dnia i 68,7 dB nocą. Natężenie całkowite ruchu pojazdów w porze dnia było tu największe (średnio 231 poj./h w porze dnia i 109 poj./h w porze nocy). Ulica ta ze względu na charakter drogi tranzytowej, cechowała się również najwyższym udziałem w ruchu całkowitym pojazdów ciężkich (od średnio 34% w dzień do 38% nocą). W aspekcie przeprowadzonych badań można stwierdzić, że poziom hałasu drogowego występujący przy ulicy będącej drogą tranzytową w Rajgrodzie, może mieć niekorzystny wpływ na zdrowie mieszkańców.

W związku z tym, jednym z celów ochrony środowiska powiatu powinny stać się:

- skierowanie całego ruchu tranzytowego poza granice miasta,
- poprawa stanu nawierzchni dróg miejskich,
- eliminacja z ruchu pojazdów szczególnie uciążliwych oraz niesprawnych technicznie,
- stosowania zabezpieczeń przeciwhałasowych (ekranów akustycznych),
- zachowania w projektach zabudowy odpowiednich odległości od ciągów komunikacyjnych.

Na terenie inwestycji wytycza się nowe trasy komunikacyjne – drogi wewnętrzne, dojazdowe do poszczególnych nieruchomości, będące potencjalnymi emitorami hałasu. Jednakże są to trakty do obsługi technicznej oraz ruchu związanego z funkcją mieszkaniową lub rekreacyjną. Nie wpłyną one zasadniczo na pogorszenie warunków środowiskowych. Uporządkowanie ruchu drogowego poprzez nie może zaś wpłynąć na sprawność komunikacji i wyeliminować samowolne przejazdy turystów po terenach nieprzystosowanych do ruchu drogowego.

Prace prowadzone podczas etapu realizacji inwestycji także wymagają użycia sprzętu specjalistycznego, ale nie niosą ze sobą czynności podwyższających emisję hałasu do wartości ponadnormatywnych.

Należy przestrzegać, aby zostały zachowane dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku, przewidziane Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 29 lipca 2004 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu (Dz. U. Nr 178 poz. 1841 + załączniki). Można uznać, że zakres inwestycji nie przyniesie wzrostu poziomu hałasu, gdyż na zagospodarowywanym terenie nie lokalizuje się żadnych obiektów emitujących hałas o poziomie ponadnormatywnym.

Składowanie i utylizacja odpadów

Proponowane rozwiązania dotyczące składowania i utylizacji odpadów w pełni utrzymują bezpieczeństwo i nie spowodują przedostania się substancji szkodliwych do komponentów środowiska naturalnego. Dodatkowo należy zaznaczyć, iż ilość odpadów nie stanowi istotnego problemu i przy przepisowym usuwaniu ich może być uznana za nieinwazyjną. Także zaznacza się, iż żaden element projektowanych inwestycji nie jest emitorem szkodliwych substancji. Po pełnej realizacji infrastruktury na terenie objętym prognozą nastąpi całkowite zabezpieczenie przed ogniskami zanieczyszczeń wynikających ze składowania i utylizacji odpadów.

Zagrożenia powodzią i osuwiskami

Na analizowanym terenie występują tereny zalewowe. Na ich obszarze nie dopuszcza się zabudowy.

Przeobrażenia flory i roślinności

Przewiduje się zmianę sposobu użytkowania terenów. Jednak większość z tych terenów w rzeczywistości nie pełni funkcji, jaką im przypisano w starej ewidencji. Toteż wskazana jest weryfikacja ich rzeczywistej funkcji i zagospodarowanie wedle ich potencjału. W przypadku zmiany funkcji rolnej na inną przewiduje się wprowadzanie w zamian dodatkowej roślinności w postaci np. zadrzewień czy zakrzaczeń.

Istotnym aspektem planu jest wprowadzenie zapisów dotyczących ochrony i opieki nad wartościową szatą roślinną, reprezentowaną głównie przez obszar Natura 2000 i OChK „Pojezierza Rajgordzkiego”. Generalnie inwestycja nie wpłynie na przeobrażenie szaty roślinnej.

Przeobrażenia fauny

Nie przewiduje się.

Odporność środowiska przyrodniczego na degradację oraz jego zdolność do regeneracji

W kontekście projektowanych inwestycji nie przewiduje się naruszenia równowagi środowiska. Przy zachowaniu strefy ochronnej wokół wód jezior chroni się je przed negatywnym wpływem rozwoju analizowanej przestrzeni. Wprowadzenie nowych proekologicznych rozwiązań odnośnie zaopatrzenia w media i infrastruktury jest wystarczającą barierą i nie ma przeciwwskazań ku takiemu kierunkowi zagospodarowania.

Obszary występowania uciążliwości

Nie spotyka się na analizowanym terenie. Nie notuje się obiektów będących potencjalnym źródłem uciążliwości oraz stanowiących zagrożenie dla funkcjonowania środowiska. Planowane elementy zagospodarowania przestrzennego także nie wprowadzają takiego zagrożenia.

Wpływ na życie i zdrowie ludzkie

Planowana inwestycja nie powoduje zagrożenia życia ludzkiego i nie będzie przyczyną pogorszenia się zdrowia ludzkiego. Wprowadzenie do analizowanego obszaru terenów o funkcji mieszkaniowej i rekreacyjnej może się przyczynić do poprawy jakości życia i zdrowia ludzkiego poprzez krzewienie aktywności fizycznej wśród mieszkańców regionu. Nastąpi rozwój terenów przeznaczonych pod funkcję mieszkalną, co może być korzystne dla osadnictwa na danym obszarze. Nie ma przeciwwskazań dla tego typu kierunków rozwoju regionu.

Inne zagrożenia

Bezpieczeństwo ludności wiąże się z przeciwdziałaniem zagrożeniom cywilizacyjnym, powodowanym przez wszelkiego typu awarie infrastruktury technicznej stwarzające zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi, katastrofy wywołane przez siły natury. Znaczna jest także chemizacja rolnictwa. To wszystko dodaje się do zagrożeń wywołanych transportem surowców i produktów naftowych, przesyłaniem innych substancji, pracą urządzeń podatnych na pożar i wybuch. Potencjalnym źródłem nadzwyczajnych zagrożeń są również jeziora znajdujące się na terenie gminy (powodzie, zatonięcia, dopływ nieznanymi zanieczyszczeń).

Zagrożeniami dla środowiska, jakie mogą wystąpić na terenie gminy są: powodzie, huragany, pożary, susze, powodzie, gradobicia, awarie urządzeń infrastruktury technicznej, katastrofy komunikacyjne drogowe i kolejowe, w tym katastrofy związane z transportem materiałów niebezpiecznych; zagrożenia ekologiczne.

Na terenie gminy mogą powstać groźne w skutkach pożary. Zagrożonymi rejonami są jednostki osadnicze, w których dominuje zabudowa niska i zwarta wykonana w z materiałów palnych.

Gwałtowne burze z gradobiciem, czyniące znaczne spustoszenia w zagrodach i na polach są również dużym zagrożeniem dla środowiska przyrodniczego.

Susza, powoduje wyschnięcie cieków, obniżenie się poziomu wód gruntowych, znaczne obniżenie się poziomu wód w rzekach. Skutkiem suszy jest więc zwiększenie stężeń zanieczyszczeń w wodach, śnięcie ryb w rzekach, usychanie upraw rolnych i leśnych.

W przypadku awarii (uszkodzenia) cystern lub w następstwie katastrofy drogowej czy kolejowej, istnieje realne zagrożenie skażenia ludności i środowiska wokół wymienionych tras przewozu. Zagrożenie dla ludności stwarzają również stacje i dystrybutory paliw płynnych i gazowych.

Zadania związane z ochroną przed awariami, ochroną przeciwpowodziową i innymi zagrożeniami powiat wykonuje przy pomocy powiatowych służb, inspekcji i straży.

Promieniowanie

Promieniowanie elektromagnetyczne to stosunkowo nowe zanieczyszczenie środowiska. Na terenie Gminy Rajgród nie ma urządzeń wytwarzających: pole elektryczne lub magnetyczne stałe, pole elektryczne i magnetyczne o częstotliwości 50 Hz wytwarzane przez stacje i linie elektroenergetyczne oraz promieniowanie elektromagnetyczne niejonizujące w zakresie 0,001-300 000 MHz.

Wśród zidentyfikowanych, szkodliwych dla środowiska, rodzajów promieniowania powodowanego przez działalność człowieka, wyróżnia się:

- promieniowanie jonizujące, pojawiające się w wyniku użytkowania zarówno wzbogaconych, jak i naturalnych substancji promieniotwórczych w energetyce jądrowej, ochronie zdrowia, przemyśle, badaniach naukowych,
- promieniowanie niejonizujące, pojawiające się wokół linii energetycznych wysokiego napięcia, radiostacji, pracujących silników elektrycznych oraz instalacji przemysłowych, urządzeń łączności, domowego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

Nadmierne dawki promieniowania działają szkodliwie na człowieka i inne żywe organizmy, stąd ochrona przed szkodliwym promieniowaniem jest jednym z ważnych zadań ochrony środowiska.

W południowo – wschodniej części działki nr ew. 139/24 przebiega sieć energetyczna Sn biegnąca do stacji transformatorowej zlokalizowanej na działce nr ew. 139/23. Lina energetyczna ma ustaloną strefę technologiczną wynoszącą 15 m (po 7,5 m w obu kierunkach przebiegu linii). W strefie technologicznej ustalono zakaz zabudowy.

Ponadto w gminie Rajgród znajdują się maszty telefonii komórkowej. W sąsiedztwie gminy zlokalizowane są także nadajniki w Grajewie, Radziłowie i Szczuczynie. W najbliższym sąsiedztwie działek objętych zmianą planu nie są zlokalizowane urządzenia lub obiekty telefonii komórkowej.

W przypadku stacji bazowych telefonii komórkowej pola elektromagnetyczne są wypromieniowywane na bardzo dużych wysokościach, w miejscach niedostępnych dla ludzi.

Brak stałego monitoringu w zakresie elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego uniemożliwia ocenę stopnia zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego wokół obiektów i urządzeń będących jego źródłem.

Ryzyko przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszzonego PM 2,5

Zgodnie z informacją z zamieszczoną na stronie internetowej Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Białymstoku pod adresem www.wios.bialystok.pl wystąpiło ryzyko przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszzonego PM 2,5. Ryzyko przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszzonego PM_{2,5} wystąpiło dnia 20.03.2014 r. na terenie strefy podlaskiej, w powiecie miasta Łomża. Ryzyko przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszzonego PM 2,5 jest związane z emisją niską, transportem drogowym. Prognozuje się, iż poziom stężenia pyłu zawieszzonego PM 2,5 w powietrzu wzrośnie w związku z przekroczeniem normy dopuszczalnej w poprzednich latach oraz wysokimi wynikami zanieczyszczenia w roku bieżącym.

Przewidywany czas trwania ryzyka wystąpienia przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszzonego PM 2,5 wyniesie do 31.12.2014r. Brak zagrożeń dla zdrowia ludzkiego.

Wnioski do zmiany planu

Nie ma wniosków związanych z przedmiotem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

IX. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Dokumenty o randze międzynarodowej związane z polityką przestrzenną oraz ochroną i kształtowaniem środowiska to:

- 1) *Konwencja Ramiarska o obszarach wodno-błotnych* z 1971 r. ze zmianami (Paryż 1982 r., Regina 1987 r.),
- 2) *Konwencja Genewska w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości* z 1979 r. wraz z *II protokołem siarkowym* z 1994 r. (Oslo),
- 3) *Konwencja Bernenska o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych* z 1979 r.,
- 4) *Protokół Montrealski w sprawie substancji zubażających warstwę ozonową* z 1987 r. wraz z poprawkami londyńskimi z 1990 r. i wiedeńskimi z 1992 r.,
- 5) *Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu* z Rio de Janeiro z 1992 r.,
- 6) *Konwencja ONZ o ochronie różnorodności biologicznej* z Rio de Janeiro z 1992 r.,
- 7) *Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu* z Kioto z 1997 r. wraz z *Protokołem*.

Przedmiotowy projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie narusza żadnego z wyżej wymienionych dokumentów, a zapisy zawarte w opracowanym planie są zgodne z zapisami dotyczącymi ochrony i kształtowania środowiska.

Podstawowymi dokumentami określającymi cele i zasady trwałego, stabilnego i zrównoważonego rozwoju kraju dla osiągnięcia ładu społecznego, ekonomicznego, ekologicznego oraz przestrzennego są następujące pozycje:

- 1) *Koncepcja polityki przestrzennej zagospodarowania kraju* z lipca 2001 roku,
- 2) *II Polityka ekologiczna państwa* z 2001 roku,
- 3) *Polska 2025 – Długookresowa strategia trwałego i zrównoważonego rozwoju* z 2000 roku,
- 4) *Polityka ekologiczna państwa na lata 2007-2010 z uwzględnieniem perspektyw na lata 2011-2014 z 2006 roku.*
- 5) *Narodowy Plan Rozwoju. Załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 czerwca 2004 r. (Dz. U. z 2004 r. Nr 149, poz. 1567).*

Przedmiotowy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie narusza zapisów w/w dokumentów i jest zgodna z kierunkami w nich wyznaczonymi.

Na szczeblu regionalnym zaś:

- 1) *Strategia rozwoju województwa podlaskiego do 2020 roku* z roku 2006 (Leszek Kupeć);
- 2) *Program Ochrony Województwa Podlaskiego na lata 2003 -2006*, Zarząd Województwa Podlaskiego;

Przedmiotowy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie narusza zapisów w/w dokumentów i jest zgodna z kierunkami w nich wyznaczonymi.

W *Strategia rozwoju województwa podlaskiego do 2020 roku* z roku 2006 sformułowano siedem celów strategicznych które można ująć następująco:

- 1) „Podniesienie atrakcyjności województwa” poprzez rozwój sieci drogowej, infrastruktury technicznej (kolejowej, lotniczej, teleinformatycznej, zaopatrzenia w wodę, odprowadzenia i oczyszczania ścieków, usuwania i unieszkodliwiania odpadów stałych), inwestycje w infrastrukturze badawczo-rozwojowej, przygotowanie i uzbrojenie terenów inwestycyjnych, podniesienie poziomu bezpieczeństwa publicznego.
- 2) „Rozwój zasobów ludzkich zgodnie z potrzebami rynku pracy” postuluje się takie działania, jak: powrót do aktywności zawodowej osób będących w trudnej sytuacji i pozostających bez pracy, łagodzenie skutków bezrobocia, przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu, wspieranie integracji zawodowej i społecznej grup szczególnego ryzyka, działania na rzecz kobiet i osób podejmujących działalność gospodarczą, przekwalifikowanie i podtrzymywanie aktywności zawodowej, stymulowanie aktywnych postaw społeczeństwa obywatelskiego, tworzenie nowych miejsc pracy, kształcenie ustawiczne i aktualizowanie wiedzy zawodowej, korzystanie z instytucji doradztwa i pośrednictwa zawodowego.

- 3) „Podniesienie konkurencyjności podlaskich firm w aspekcie krajowym i międzynarodowym”, do czego ma prowadzić: sprzyjanie innowacjom i nowoczesnym technologiom, opracowanie odpowiedniej oferty szkoleniowo-edukacyjnej, wsparcie finansowo-kredytowe, dywersyfikacji i restrukturyzacji bazy ekonomicznej województwa, pobudzania transferu i promocji innowacji.
- 4) „Ochrona środowiska naturalnego”, co ma być osiągnięte przez rozbudowę dróg, zmniejszenie ich zatłoczenia oraz zwiększenie przepustowości, płynności i bezpieczeństwa, stały monitoring obiektów zagrażających środowisku, inwestowanie w oczyszczalnie ścieków, kanalizacje sanitarne i wodociągowe.
- 5) „Rozwój turystyki z wykorzystaniem walorów przyrodniczych i dziedzictwa kulturowego” możliwy do osiągnięcia poprzez: kompleksowe i innowacyjne zagospodarowanie turystyczne, wydłużenie sezonu turystycznego, stymulowanie rozwoju instytucji zajmujących się kulturą i sztuką, promocję dorobku kulturowego województwa, ewidencjonowanie i badanie zabytków, zachowanie dziedzictwa kulturowego.
- 6) „Wykorzystanie przygranicznego i transgranicznego położenia województwa” w drodze współpracy w dziedzinie gospodarki, kultury, nauki, techniki, edukacji i sportu, zwłaszcza przy wykorzystaniu form miast bliźniaczych i euroregionów. Podkreślono też rolę Białegostoku jako miasta metropolitalnego.
- 7) „Rozwój rolnictwa i tworzenie warunków wielofunkcyjnego rozwoju wsi”, a akcent położono na poniższe działania: prowadzenie działalności agroturystycznej, drobne przetwórstwo spożywcze metodami tradycyjnymi, rozwój hodowli bydła mięsnego, produkcję jagnięciny i koniny, wspieranie rozwoju gospodarki leśnej, hotelarstwa i turystyki wiejskiej.

Zapisy zawarte w przedmiotowym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego nie naruszają zapisów Strategii oraz są zgodne z głównymi celami w niej wytyczonymi.

Realizacja powyższych celów odbywa się na zasadzie wzbogacenia funkcji mieszkaniowej i turystycznej danego regionu oraz podwyższeniu jakości życia ludzkiego przy zachowaniu poszanowania środowiska naturalnego i wykorzystaniu jego walorów.

X. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W KTÓRYCH ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO, A W SZCZEGÓLNOŚCI NA:

- RÓŻNORODNOŚĆ BIOLOGICZNA,
- LUDZI,
- ZWIERZĘTA,
- ROŚLINY,
- WODĘ,
- POWIETRZE,
- POWIERZCHNIĘ ZIEMI,
- KRAJOBRAZ,
- KLIMAT,
- ZASOBY NATURALNE,
- ZABYTKI,
- DOBRA MATERIALNE,

Z UWZGLĘDNIENIEM ZALEŻNOŚCI MIĘDZY TYMI ELEMENTAMI ŚRODOWISKA I MIĘDZY ODDZIAŁYWANAMI NA TE ELEMENTY

1. Klimat – oddziaływania które mogą mieć wpływ na zmianę klimatu
2. Jednolite części wód podziemnych i powierzchniowych oraz osiągnięcie celów środowiskowych jednolitych części wód wynikających z realizacji założeń Ramowej Dyrektywy Wodnej oraz analiza możliwości wpływu planowanych zadań na ryzyko nieosiągnięcia tych celów

3. Dolina rzek Jegrznia
4. Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 217 „Pradolina rzek Biebrza” - dz. nr 340/2 2 we wsi Woźnawieś
5. Wpływ planowanych działań na cel i przedmiot ochrony oraz integralność najbliższej położonych obszarów Natura 2000
6. Powiązania przyrodnicze i korytarze ekologiczne
7. Gatunki podlegające ochronie
8. Obszar objęty ochroną krajobrazu

W przypadku ustaleń zmiany planu miejscowego byłoby uzasadnione zalecenie odstąpienia od realizacji zawartych w dokumencie rozwiązań.

Rezygnacja z wdrażania w życie tegoż dokumentu byłaby dla jakości środowiska przyrodniczego i życia mieszkańców rozwiązaniem mniej korzystnym niż potencjalne znaczące oddziaływania.

Podstawowym celem sporządzenia niniejszej prognozy jest wskazanie potencjalnych skutków realizacji ustaleń zmiany planu miejscowego na środowisko oraz życie i zdrowie mieszkańców. Ze względu na stopień ogólności sformułowań w zakresie priorytetów zawartych w dokumencie, możliwe jest dokonanie jedynie ogólnej ich oceny.

Aktualnie analizowane tereny- działka nr ew. 139/24, położona w Czarnej Wsi w przeważającej części we wcześniejszych miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego były przeznaczone pod zainwestowanie. Zasadniczo można uznać, że nie ma znaczących zmian w proponowanych funkcjach w porównaniu analizowanego dokumentu z wcześniejszymi dokumentami o tej samej randze.

Podkreślić należy także, że proponowany dokument – zmiana planu miejscowego został sporządzony zgodnie ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Działka nr ew. 340/2 we wsi Woźnawieś we wcześniejszych planach miejscowych nie była przeznaczona pod zabudowę. Stosownie do Uchwały nr VIII/78/11 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 23 maja 2011 roku w sprawie zmiany Rozporządzenia Wojewody Podlaskiego w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Rajgrodzkiego na działce nr ew. 340/2 dopuszczono zabudowę jednorodzinną – aktualnie uchwała Nr XII/91/15 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 22 czerwca 2015 roku w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Rajgrodzkie”.

Dokonano analizy zapisów wynikających z funkcjonowania OCHK „Pojezierza Rajgrodzkiego” w kontekście wprowadzenia proponowanego w analizowanym dokumencie przeznaczenia terenu. Stwierdzono, że żaden z zapisów nie narusza spójności i nie wpływa negatywnie na kondycję obszaru. Wprowadzenie w planie stref ochronnych 100-m (z wyjątkiem m. Rajgród – co wynika z cyt. Uchwały i działki nr ew. 340/2 we wsi Woźnawieś) przyczyni się do zabezpieczenia linii brzegowej zbiorników wód stojących przed naruszeniem funkcjonowania ich ekosystemów.

W Tabeli nr 1 zestawiono Ocenę oddziaływań projektowanego przeznaczenia terenów na zakazy wynikające z funkcjonowania Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierza Rajgrodzkiego”. We wszystkich przypadkach stwierdzono nienaruszalność przepisów prawnych bądź stwierdzono brak zagrożenia naruszeń.

W Tabeli nr 2 zestawiono zależności między elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy. Analizę dokonano na podstawie założeń wynikających z ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród oraz przeprowadzonej w niniejszej prognozie analizy stanu i funkcjonowania środowiska wraz z oceną oddziaływania na środowisko inwestycji wynikających z założeń przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Jako kryteria do oceny przyjęto analizę na podstawie:

- rodzaju oddziaływania,
- czasu trwania oddziaływania,
- sposobu oddziaływania,
- jakości oddziaływania.

Oddziaływania zestawione w dwóch ostatnich kolumnach są najbardziej istotne z punktu widzenia oceny oddziaływania na środowisko. W przypadku niniejszej inwestycji jednak obecność aspektu negatywnego, pomimo, że pojawia się w przypadku: różnorodności biologicznej, zwierząt, roślin, powietrza, powierzchni ziemi, klimatu i zasobów naturalnych zostaje uznana za minimalną ze względu na typ planowanych zmian i ich minimalną inwazyjność względem środowiska.

Tabela nr 1. Ocena oddziaływań projektowanego przeznaczenia terenów na zakazy wynikające z funkcjonowania Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierza Rajgrodzkiego”

Zakaz	Ocena w kontekście analizowanego dokumentu
zakaz zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, lęgówisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;	nie narusza
zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;	nie narusza
zakaz wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;	nie dotyczy
zakaz wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwoztopowym, przeciwpowodziowym lub przeciwoświsiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;	nie narusza
zakaz dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;	nie narusza
zakaz likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno – błotnych;	nie dotyczy
zakaz lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej; zakaz ten nie dotyczy części Obszaru stanowiącego tereny w granicach administracyjnych miasta Rajgród i terenów, dla których obowiązują plany zagospodarowania przestrzennego oraz terenów, które były przeznaczone na cele zabudowy w planach zagospodarowania przestrzennego uchwalonych przed dniem 1 stycznia 1995 roku, które utraciły moc z dniem 31 grudnia 2003 roku; nie dotyczy również ogólnodostępnych kąpielisk, plaż i przystani wodnych oraz z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztorowym;	nie narusza

W odniesieniu do Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierza Rajgrodzkiego” nie wykazuje się istotnego negatywnego wpływu na cele i przedmiot ochrony. Nie wykazano także zagrożeń dla stanu i funkcjonowania obszaru Natura 2000. Nie wykazuje się także zagrożeń dla innych form ochrony przyrody w sąsiedztwie analizowanego terenu.

Tabela nr 2. Zależności między elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy

ELEMENTY ŚRODOWISKA	TYP ODDZIAŁYWANIA										
	bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	state	chwilowe	pozytywne	negatywne
różnorodność biologiczna	▼		▼	▼		▼		▼	▼	▼	▼
ludzie	▲		▲	▲			▲	▲		▲	
zwierzęta		▼	▼	▼			▼	▼		▼	▼
rośliny	▼	▼	▼	▼			▼	▼		▼	▼
woda		▼	▼	▼	▼				▼		
powietrze	▼		▼	▼	▼	▼		▼		▼	▼
powierzchnia ziemi	▼		▼	▼	▼			▼		▼	▼
krajobraz	▼		▼	▼			▼	▼		▲	
klimat		▼	▼							▼	▼
zasoby naturalne	▼	▼	▼	▼	▼	▼			▼	▼	▼
zabytki		▼	▼	▼			▼		▼	▲	
dobry materialne	▼	▼	▼	▼			▼		▼	▲	

▼ minimalny charakter

▲ maksymalny charakter

W Tabeli nr 3 dokonano punktacyjnej oceny Typów oddziaływań między elementami środowiska i oddziaływaniami na te elementy. Otrzymano sumę 11 pkt. W przyjętej metodzie uznano punktację w zakresie -3 do 3, gdzie -3 to oddziaływanie destrukcyjne, zaś +3 to oddziaływanie

najkorzystniejsze. Oceniono typy oddziaływań i przyznano im punkty. Następnie dokonano sumowania, a na koniec wyliczono średnią arytmetyczną zbioru danych. Z przeprowadzonej analizy dla przedmiotowego dokumentu wyliczono średnią arytmetyczną dla oddziaływań wielości 0,92. Zgodnie z kluczem jest to ocena przedziału +1 czyli widoczny pozytywny wpływ.

Ujemne oceny zostały przyznane różnorodności biologicznej, powietrza i powierzchni ziemi. Są elementy szczególnie narażone na oddziaływania. Uzyskały ocenę -1. Nie jest to ocena zagrażająca ich spójności. Są to też te elementy, które w przypadku zaniechania realizacji projektowanego planu mogłyby być na ocenie minusowej. Dlatego też z przeprowadzonej analizy można wyciągnąć wnioski o generalnym pozytywnym wpływie realizacji planu na stan środowiska przyrodniczego.

Tabela nr 3. Typ oddziaływań między elementami środowiska i oddziaływaniami na te elementy

Lp.	ELEMENTY ŚRODOWISKA	Ocena	TYP ODDZIAŁYWANIA	
			pozytywne	negatywne
1.	różnorodność biologiczna	-1	▼	▼
2.	ludzie	+3	▲	
3.	zwierzęta	0	▼	▼
4.	rośliny	0	▼	▼
5.	woda	+1	▼	
6.	powietrze	-1	▼	▼
7.	powierzchnia ziemi	-1	▼	▼
8.	krajobraz	+2	▲	
9.	klimat	0	▼	▼
10.	zasoby naturalne	+1	▼	▼
11.	zabytki	+2	▲	
12.	dobry materiał	+3	▲	
SUMA/średnia arytmetyczna			11 pkt./0,92 pkt.	

▼ minimalny charakter

▲ maksymalny charakter

Skala ocen (-3; 3), gdzie -3 –destrukcyjny,

-2 – negatywny

-1 – mało widoczne zmiany negatywne,

0 – neutralny,

1 – widoczny pozytywny wpływ,

2 – korzystny,

3 - najkorzystniejszy

Zgodnie z polskim prawodawstwem, według Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, **korytarz ekologiczny** to obszar umożliwiający migrację roślin, zwierząt lub grzybów. Dla całego obszaru Polski opracowano sieć korytarzy ekologicznych, która obejmuje korytarze główne (o znaczeniu międzynarodowym, a nawet kontynentalnym) oraz uzupełniające je korytarze krajowe i lokalne.

Przebieg korytarzy głównych jest następujący:

- 1) **Korytarz Północny (KPn)** łączy Puszcę Augustowską, Knyszyńską i Białowieską z Doliną Biebrzy, Puszcą Piską, Lasami Napiwodzko-Ramuckimi i Pojezierzem Iławskim. Następnie biegnie przez dolinę Wisły do Borów Tucholskich, Pojezierza Kaszubskiego, Puszczy Koszalińskiej, Goleniowskiej i Wkrzańskiej. Przechodzi przez Lasy Krajeńskie i Wałęckie oraz Drawskie, a następnie dochodzi przez Puszcę Gorzowską do Cedyńskiego Parku Krajobrazowego.
- 2) **Korytarz Północno-Centralny (KPnC)** rozpoczyna się w Puszczy Białowieskiej, przechodzi przez Lasy Mielnickie, biegnie doliną Bugu przez Puszcę Białą i Kurpiowską. W Puszczy Kurpiowskiej rozdziela się. Jedno odgałęzienie lasami leżącymi wzdłuż dolin rzek Omulew i Orzyc prowadzi do Lasów Napiwodzko-Ramuckich, a następnie skręca do Górnińskiego-Lidzbarskiego Parku Krajobrazowego. Drugie odgałęzienie dochodzi do tego parku pasem rozdrobnionych lasów powyżej Mławy. Następnie korytarz skręca na południe do Lasów Włocławskich, przekracza Wisłę i dociera do Puszczy Bydgoskiej, a potem do Lasów Sarbskich. Tam rozdziela się i dochodzi dwiema odnogami przez Puszcę Notecką i Lasy Lubuskie oraz przez Puszcę Drawską i Lasy Gorzowskie do Parku Narodowego Ujście Warty.
- 3) **Korytarz Południowo-Centralny (KPdC)** łączy Roztocze, Puszcę Solską z Lasami Janowskimi, następnie przechodzi lasami wzdłuż doliny Wisły. Potem skręca na zachód i łukiem nad Puszcą Świętokrzyską dochodzi do Przedborskiego oraz Załęczańskiego Parku Krajobrazowego. Następnie poprzez Lasy Lublinieckie i Bory Stobrawskie idzie do Lasów Milickich, Doliny Baryczy i kończy się w Borach Dolnośląskich.

- 4) **Korytarz Zachodni (KZ)** łączy kompleksy leśne Polski Zachodniej, od Sudetów poprzez Bory Dolnośląskie i Lasy Zielonogórskie po Puszcę Rzepińską i Park Narodowy Ujście Warty, gdzie dołącza do korytarza Północno-Centralnego.
- 5) **Korytarz Wschodni (KW)** łączy lasy wzdłuż wschodniej granicy kraju, rozpoczyna się na Polesiu, biegnie wzdłuż Bugu do Strzeleckiego Parku Krajobrazowego, a następnie do Chełmskiego Parku Krajobrazowego, Poleskiego Parku Narodowego, Lasów Sobiborskich, Parku Krajobrazowego Podlaski Przełom Bugu i Lasów Mielnickich, gdzie dołącza do Korytarza Północno-Centralnego.
- 6) **Korytarz Południowy (KPd)** biegnie od Bieszczadów poprzez Góry Słonne, Pogórze Przemyskie, Pogórze Dynowskie, parki krajobrazowe: Czarnorzecko-Strzyżowski, Pasma Brzanki, Ciężkowicko-Rożnowski i Wiśnicko-Lipnicki, następnie przechodzi przez Beskid Wyspowy, Gorce, Beskid Makowski, Beskid Żywiecki, Beskid Śląski, Pogórze Śląskie, lasami w pobliżu zbiornika Goczałkowickiego, Lasy Pszczyńsko-Kobiórskie, aż do Lasów Rudzkich.
- 7) **Korytarz Karpacki (KK)** przebiega przez Bieszczady, Beskid Niski, Beskid Sądecki, Pieniny aż do Tatr. Na całej swojej długości łączy się z częściami Karpat leżącymi po stronie ukraińskiej i słowackiej.

W Polsce opracowano kilka projektów korytarzy ekologicznych na poziomie krajowym. Pierwszym z nich był projekt Krajowej Sieci Ekologicznej (ECONET-PL), stanowiącej część Europejskiej Sieci Ekologicznej (ECONET). W projekcie tym priorytetem stały się korytarze ekologiczne ciągnące się wzdłuż cieków wodnych. Kolejny projekt zakładał powiązanie sieci ECONET-PL z Krajowym Systemem Obszarów Chronionych, ze szczególnym uwzględnieniem spójności terenów Natura 2000 i inne projekty.

Korytarze ekologiczne pełnią swoje funkcje tylko wtedy, gdy są ciągłe i drożne na całej swej długości. Podstawowe zagrożenia dla funkcjonowania korytarzy migracyjnych:

- 1) rozwój sieci transportowej-budowa nowych autostrad i dróg ekspresowych, które wymagają grodzienia (fizyczna bariera ekologiczna); modernizacja infrastruktury komunikacyjnej i w następstwie zwiększenie natężenia ruchu, wraz z tym zwiększenie śmiertelności zwierząt na drogach;
- 2) budowa obiektów przemysłowych, centrów handlowych, logistycznych, warsztatów, magazynów poza obszarem zabudowanym, wzdłuż głównych dróg – rozciągnięcie strefy zurbanizowanej, powstanie przewężeń korytarza ekologicznego;
- 3) chaotyczna zabudowa obszarów wiejskich – szczególnie wzdłuż głównych dróg, powoduje powstanie wielokilometrowej bariery z przylegających do siebie ogrodzonych posesji.
- 4) budownictwo w bezpośredniej bliskości cieków wodnych – coraz dłuższe odcinki cieków wodnych znajdują się w obrębie gęstej zabudowy, brzegi są degradowane a cieki wodne poddane regulacji;
- 5) rozwój budownictwa rekreacyjnego i hałaśliwych form rekreacji – przeznaczanie pod budownictwo rekreacyjne (domki letniskowe) coraz większych obszarów, wykorzystanie lasu do hałaśliwych form rekreacji (jazda motorami crossowymi i samochodami terenowymi po drogach leśnych, szlakach turystycznych);
- 6) rozwój infrastruktury narciarskiej – przeznaczanie najbardziej odległych i najwyższych pasm górskich pod budowę ośrodków narciarskich o dużej przepustowości.

Ochrona korytarzy ekologicznych w Polsce:

- 1) uwzględnienie korytarzy ekologicznych w planach zagospodarowania przestrzennego na wszystkich poziomach od krajowego po lokalny;
- 2) budowa przejść dla zwierząt – dotyczy miejsc gdzie przecinają się drogi i linie kolejowe już istniejące (o najwyższym natężeniu ruchu) z korytarzami ekologicznymi ; jednoczesna budowa przejść dla zwierząt wraz z budową nowych autostrad i dróg szybkiego ruchu; na drogach już istniejących o mniejszym natężeniu ruchu w miejscach przecięcia korytarzy migracyjnych, umieszczenie odpowiednich znaków informujących o tym oraz ograniczenie prędkości;
- 3) ochrona dolin rzecznych – poprzez zaniechanie zabudowy brzegów, regulacji koryta rzecznoego ; rewitalizacja najbardziej zdegradowanych odcinków rzek;
- 4) zalesienia – dotyczy korytarzy migracyjnych, gdzie płyty lasu w obrębie takiego korytarza są oddalone od siebie na odległość powyżej 1 km (z wyłączeniem cennych przyrodniczo siedlisk nieleśnych);
- 5) ochrona przed dalszą zabudową odcinków korytarzy ekologicznych o znacznych przewężeniach spowodowanych bezpośrednim sąsiedztwem terenów zurbanizowanych.

Omawiany dokument dotyczy terenów powiązanych ekologicznie z Korytarzem Północnym (KPn). Jednak zakres inwestycji nie wpłynie na spójność funkcjonowania i nie zaburzy dróg migracji. W projektowanym dokumencie nie dopuszcza się działań związanych z degradacją elementów środowiska związanych z korytarzem ekologicznym. Nie zaburza się funkcjonowania obiegu materii w przyrodzie, nie proponuje się wyłączenia z funkcji leśnej terenów bogatych w zasoby naturalne i nie wprowadza się obiektów mogących zaburzyć stosunki wodne na analizowanym terenie oraz w jego sąsiedztwie.

XI. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

1. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

Należy wskazać, że większość oddziaływań będzie wywoływała jednoznaczne skutki pozytywne lub skutki o zmiennym charakterze. Charakter zmienny oddziaływań zależy będzie od lokalizacji, zakresu prac przeprowadzonych w ramach konkretnego kierunku działania i podlegał będzie indywidualnej ocenie oddziaływania na środowisko, określającej czy związane z nim oddziaływanie zmieni się w pozytywne albo negatywne.

Na tym etapie nie można jednoznacznie stwierdzić, a jedynie można zasygnalizować, że w przyszłości problem ten może wystąpić.

Oddziaływania zmienne odnoszą się w dużej części do inwestycji związanych z rozwojem sieci drogowej, wodno – kanalizacyjnej i gazowej, na którą z uwagi na rolniczy charakter gminy oraz obecność obszarów ochrony trzeba zwrócić szczególną uwagę.

Wszystkie działania, które oceniono jako korzystne dla środowiska, w zakresie różnych elementów środowiska, należy rozumieć jako działania związane z zapobieganiem lub zmniejszaniem zagrożeń i negatywnych tendencji środowiskowych. W tym w odniesieniu do łagodzenia wpływu rozwoju infrastruktury, najistotniejsze będzie lokalizacja sieci i urządzeń wodno-kanalizacyjnych i gazowych w sposób najmniej ingerujący w krajobraz.

Celem zmiany ustaleń obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego jest rozbudowa funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej oraz infrastruktury danej jednostki urbanistycznej.

Obszar objęty zmianą planu położony jest na Obszarze Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Rajgrodzkie”.

Działka nr 340/2 we wsi Woźnawieś położona jest w 100–tu metrowej strefie ochronnej od rzeki Jegrznia. Na mocy Uchwały nr VIII/78/11 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 23 maja 2011 roku w sprawie zmiany Rozporządzenia Wojewody Podlaskiego w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Rajgrodzkiego na działce możliwa jest zabudowa jednorodzinna.

Nie jest objęty siecią Natura 2000.

Przeznaczenie działki nr ew. 139/24 położonej w Czarnej Wsi i działki nr ew. 340/2 położonej w Woźnawieś pod zabudowę jednorodzinną nie narusza znacząco równowagi ekologicznej tego obszaru i nie ma przeciwwskazań ku jego realizacji. Należy jednak bezwzględnie pamiętać o zachowaniu wszelkich przepisów prawnych, dotyczących ochrony przyrody oraz o nieprzekraczalności norm dotyczących funkcjonowania inwestycji.

Ze względu na zakres inwestycji nie stwierdza się jej negatywnego wpływu na stan i utrzymanie przyrody na obszarach objętych zmianą planu i w jego otoczenia.

W celu obniżenia wpływu inwestycji, zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej Rajgród odnośnie „Zmiany planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego dla wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród, w gminie Rajgród w odniesieniu do działek nr ew.: 139/24 w Czarnej Wsi i nr ew. 340/2 położonej we wsi Woźnawieś wraz z przyległymi fragmentami dróg” zaleca się:

- minimalizację uciążliwości robót budowlanych poprzez stosowanie odpowiednich technologii;
- eliminację urządzeń uciążliwych dla otoczenia (np. emitujących ponadnormatywny hałas, spaliny, itp.);
- kontrolę oddziaływania inwestycji na środowiska poprzez m.in. przestrzeganie wszelkich norm dotyczących jej funkcjonowania i dbałość o jej dobry stan techniczny i urządzeń jej towarzyszących;
- dbałość o systematyczne porządkowanie terenów i wywóz odpadów;
- rygorystyczne przestrzeganie usuwania i utylizacji odpadów;
- kontrolę stanu technicznego infrastruktury terenu;
- dbałość o rozwój szaty roślinnej poprzez pielęgnację istniejących roślin oraz wprowadzanie nowych;
- zmiana przeznaczenia terenów rolnych i leśnych na inne cele musi być zgodna z rzeczywistym potencjałem danego gruntu i wynikać z potrzeby zagospodarowania przestrzennego;
- stosowanie proekologicznych rozwiązań w kwestii ogrzewania obiektów oraz oczyszczania ścieków;
- promocję w kontekście polityki gminnej funkcji rekreacyjnej terenów objętych planem, w celu poprawy jakości życia ludzkiego i zdrowia.

Ochrona doliny rzeki Jegrznia

Rzeka Jegrznia jest jedną ze składowych rzeki Legi i leży w środkowym jej biegu. Rzeka ta płynie z Pojezierza Zachodniosuwalskiego przez Pojezierze Elckie do Kotliny Biebrzańskiej.

Lega jest prawobrzeżnym dopływem Biebrzy, uchodzącym w jej 66,2 km. Długość rzeki wynosi 157 km, z tego ok. 70 km płynie w granicach województwa warmińsko-mazurskiego. Szerokość rzeki waha się w przedziale od 5 do 15 metrów, natomiast głębokość poza nielicznymi dołkami wynosi od 0,5 do 1,00 m. Brzegi rzeki w większości są trudno dostępne lub niedostępne w ogóle dlatego koniecznością staje się posiadanie środka pływającego.

Rzeka Jegrznia jest rzeką typowo niziną, płynącą pośród równinnych łąk i terenów bagiennych. Koryto rzeki w zależności od pory roku może być w znacznym stopniu porośnięte roślinnością wodną. Od wsi Kuligi Jegrznia biegnie niemal po granicy BPN, a na wysokości Ciszewa, wpływa na teren parku wpadając do koryta Elku. Jegrznia przepływa przez Biebrzański Park Narodowy.

Duży wpływ ma na to niewątpliwie postępująca degradacja i zarastanie rzeki- szczególnie na odcinku od jeziora Dręstwo do mostu w Woźnej Wsi.

W rzece spotka się prawie wszystkie gatunki ryb żyjące w jeziorach, przez które przepływa. Występują następujące ryby: szczupak, okoń, krąp, wzdręga, płoć, leszcz. W wodach rzeki występuje również kleń, kielb, węgorz, ale są gatunki.

Średni spadek doliny Jegrzni od około 1,5% w górnym biegu do 0,16% w dolnym; średni roczny przepływ (1956-90) w Rajgrodzie 4,32 m³/s; maksymalna rozpiętość wahań stanów wody 2 m; wody Jegrzni są czyste z wyjątkiem rejonu Olecka. Większe dopływy: Czarna, Pietraszka. Najważniejsze miejscowości nad Jegrznia: Lenarty, Olecko, Kleszczewo, Chechły, Sędko, Rajgród, Woźnawieś.

Ochrona wód podziemnych

Pod względem hydrogeologicznym część terenu gminy Augustów znajduje się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 217 „Pradolina rzeki Biebrza”.

Dane zbiornika:

- powierzchnia zbiornika rozciągającego się wzdłuż zlewni Biebrzy, Wisły, Elku i dolnej Jegrzni oraz Kanału Augustowskiego wynosi 1295 km²;
- wiek piętra wodonośnego – Q;
- zasoby dyspozycyjne (szacunkowe) 200 tys. m³/dobę;
- stopień odporności – średni;
- stopień udokumentowania – nieudokumentowany;
- rok wykonania dokumentacji – 2005 – 2001.

Powierzchnia zbiornika rozciąga się wzdłuż zlewni Biebrzy, Wisły, Elku i dolnej Jegrzni oraz Kanału Augustowskiego. Zbiornik utworzył się w obrębie wachlarzowato usypanego stożka sandrowego na przedpolu lodowca. Kształt i miąższość zasypu jest nieregularna i waha się od kilku do kilkudziesięciu metrów.

Szacunkowe zasoby dyspozycyjne zbiornika kształtują się w wysokości około 200 tys. m³/dobę, przy średniej głębokości ujęć 50 m. Na przeważającej części obszaru brak jest dostatecznie wykształconej warstwy izolacyjnej z uwagi na zaleganie w podłożu osadów torfowych i piaszczystych charakteryzujących się dużą infiltracją. Z tego względu zbiornik narażony jest na zanieczyszczenie wód podziemnych. Użytkowe warstwy wodonośne związane są z piaskami i żwirami i występują między glinami

Wyniki przeprowadzonych przez Państwowy Instytut Geologiczny z Warszawy badań wskazały zadowalający stan chemiczny, przy czym dobry stan chemiczny to wody zaliczane do I, II i III klasy czystości.

Głównymi zagrożeniami antropogenicznymi wpływającymi na jakość wód podziemnych na terenie gminy Augustów jest: niewłaściwe stosowanie nawozów naturalnych (zwłaszcza gnojowicy), chemizacja rolnictwa, zanieczyszczone wody powierzchniowe i opadowe, zanieczyszczenia atmosferyczne (opady pyłów i gazów emitowanych do atmosfery), nieszczelne zbiorniki ściekowe oraz szlaki komunikacyjne o dużym natężeniu ruchu.

2. Możliwości kompensacji przyrodniczej

Poprzez „kompensację przyrodniczą” należy rozumieć zespół działań obejmujących, w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gruntu, zalesienia, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej lub tworzenie skupień roślinności prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięć i zachowanie walorów krajobrazowych.

Stosownie do art. 75 ust. 3 ustawy Prawo ochrony środowiska kompensacja przyrodnicza jest głównym narzędziem działań, których celem jest naprawianie wyrządzonych szkód w środowisku i które podejmuje się wtedy, gdy ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa.

Projektowane rozwiązania w projekcie zmiany planu nie spowodują szkód w środowisku, o których jest mowa w ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, tj. jako negatywnej, mierzalnej zmiany stanu lub funkcji elementów przyrodniczych, ocenionej w stosunku do stanu początkowego, która została spowodowana bezpośrednio lub pośrednio przez działalność prowadzoną przez podmiot korzystający ze środowiska:

- w gatunkach chronionych lub chronionych siedliskach przyrodniczych (znaczący negatywny wpływ na osiągnięcie lub utrzymanie właściwego stanu ochrony tych gatunków lub siedlisk przyrodniczych);
- w wodach (znaczący negatywny wpływ na stan ekologiczny, chemiczny lub ilościowy wód);
- w powierzchni ziemi (zanieczyszczenie gleby lub ziemi), w tym w szczególności zanieczyszczenie mogące stanowić zagrożenie dla zdrowia ludzi.

W związku z realizacją projektowanego dokumentu oraz w odniesieniu do powyższego stanu prawnego i faktycznego nie zajądą okoliczności wymagające zastosowania działań kompensacyjnych, o których mowa wyżej.

XII. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONYWANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY

1. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru

Ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wskazuje, że zakres Prognozy oddziaływania na środowisko powinien przedstawiać rozwiązania alternatywne do rozwiązań przyjętych w projekcie Studium, a w szczególności w odniesieniu do obszarów Natura 2000.

W ramach strategicznej oceny oddziaływania rozwiązania alternatywne do proponowanych w projekcie zmiany planu miejscowego mogą obejmować alternatywy: lokalizacje przedsięwzięcia, przebiegi szlaków w przypadku inwestycji drogowych, rozwiązania technologiczne lub konstrukcyjne przedsięwzięć, różne skale i rozmiary inwestycji, harmonogramy lub organizacje prac budowlanych, metody budowy, sposoby likwidacji przedsięwzięć oraz alternatywne procesy.

W przypadku projektu zmiany planu lokalizacja projektowanych funkcji, wynika z uwzględnienia z konkretnych propozycji właścicieli nieruchomości, którzy złożyli wnioski o przeznaczenie nieruchomości pod wskazane zainwestowanie lub zagospodarowanie terenu. Dlatego też przedstawienie alternatywnych rozwiązań lokalizacyjnych obszarów przewidzianych do przyszłego zainwestowania jest utrudnione. Przy rozmieszczaniu nowych obszarów uwzględniono istniejące już obszary zainwestowania urbanistycznego i uwarunkowań ekofizjograficznych oraz ochrony prawnej.

Wpływ na konkretne lokalizacje mają również ograniczenia wynikające m. in. z uwarunkowań przyrodniczych – istniejące i projektowane formy ochrony prawnej, czy też elementy systemu przyrodniczego: tereny lasów, wód i gruntów.

Uwzględniając powyższe uwarunkowania faktyczne i prawne, wyznaczone obszary nowego zainwestowania zlokalizowane są na terenach o najmniejszej kolizyjności, stanowią przedłużenie istniejących już ciągów zabudowy.

Na analizowanym terenie nie proponuje się alternatywnych rozwiązań. Wynika to z faktu, że założenia przyjęte w projekcie zmiany planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród w odniesieniu do działek nr ew.: 139/24 w Czarnej Wsi i nr ew. 340/2 położonej we wsi Woźnawieś wraz z przyległymi fragmentami dróg w pełni wyczerpują możliwości techniczne i przede wszystkim zaspokoją potrzeby wynikające z charakteru danej inwestycji i potrzeb rozwojowych gminy i skutecznie zabezpieczą przed negatywnymi oddziaływaniami.

Podstawowym instrumentem ustalającym regulacje prawne oraz standardy zapewniające niekolizyjność funkcji i jakość przestrzeni gminy w poszczególnych strefach są miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.

W zmianie planu zapewniono możliwości rozwoju sieci oraz ich eksploatację. Sieci powinny być prowadzone w miarę możliwości na terenach ogólnodostępnych, a w przypadku takich możliwości dopuszcza się prowadzenie na terenach prywatnych działek.

2. Opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych

Zgodnie z przepisem art. 25 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, wpływ przedmiotowego projektu zmiany Studium na środowisko przyrodnicze, w zakresie:

- jakości poszczególnych elementów przyrodniczych;
 - dotrzymaniu standardów jakości środowiska;
 - występujących zmian jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian
- kontrolowany będzie poprzez monitoring, polegający na ocenie aktualności studium i planów miejscowych.

Jako metodę analizy realizacji projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego proponuje się monitoring, polegający na ocenie aktualności realizowanego planu przez Burmistrza Miasta Rajgród. Określi ona zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, oceni postępy w realizacji kierunków i pozwoli na kontrolę wpływu istniejących już inwestycji na środowisko przyrodnicze i krajobraz kulturowy i wyniki tych analiz przekaze radzie gminy.

3. Wskazanie napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy

Plan zagospodarowania przestrzennego jest dokumentem zamkniętym, co pozwala na konkretyzację działań i przedsięwzięć w ramach podstawowego i dopuszczalnego przeznaczenia terenu.

Prognozy oddziaływania na środowisko są na ogół wykonywane na potrzeby ogólne gospodarki przestrzennej gminy. W opracowaniu Prognozy wykorzystano archiwalne materiały kartograficzne, planistyczne, inwentaryzacyjne i studialne, a także literaturę przedmiotu.

W ocenie wpływu projektowanych zmian posłużono się, w szczególności:

- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Rajgród uchwalonego Uchwałą nr XXV/184/01 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 26 października 2001 roku, z jego zmianą uchwaloną Uchwałą nr XXVII/176/09 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 31 sierpnia 2009 roku;
- miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród - Uchwała nr X/67/11 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 21 października 2011 roku;
- Opracowaniem ekofizjograficznym sporządzonym na potrzeby w.wym. planu w trakcie jego sporządzania w 2010 - 2011 roku;

Informacje zawarte w Prognozie oddziaływania na środowisko opracowane zostały stosownie do współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu.

XIII. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Obowiązek przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko dla projektowanego dokumentu – zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika z art. 46 pkt 1 oraz art. 50 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 z późniejszymi zmianami).

Przedmiotem opracowania jest Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród – Uchwała Nr X/67/11 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 21 października 2011 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród w odniesieniu do działki nr ew. 139/24, położonej w Czarnej Wsi wraz z przyległym fragmentem drogi gminnej oraz działki nr ew. 340/2 położonej we wsi Woźnawieś wraz z przyległymi fragmentami dróg powiatowych.

Celem prognozy jest określenie i ocena skutków ustaleń planu dla środowiska przyrodniczego, które mogą wyniknąć z realizacji projektowanej funkcji terenu oraz przedstawienie rozwiązań eliminujących lub ograniczających potencjalne negatywne wpływy na środowisko.

Konieczność sporządzenia projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego została wywołana uchwałą nr XLVI/310/14 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 29 października 2014 roku w sprawie przystąpienia do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród – Uchwała Nr X/67/11 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 21 października 2011 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród w odniesieniu do działki nr ew. 139/24, położonej w Czarnej Wsi wraz z przyległym fragmentem drogi gminnej oraz działki nr ew. 340/2 położonej we wsi Woźnawieś wraz z przyległymi fragmentami dróg powiatowych.

Celem sporządzenia zmiany planu jest wyznaczenie terenów pod budownictwo mieszkaniowe jednorodzinne. Zakłada się utworzenie ok. 10 nowych działek przeznaczonych pod budownictwo jednorodzinne. Zmiana planu obejmuje działkę nr ew. 139/24 położoną we wsi Czarna Wieś o

powierzchni – 1,0047 ha i działkę nr ew. 340/2 położoną we wsi Woźnawieś o powierzchni 0,1200 ha wraz z fragmentami przyległych dróg.

Przeznaczenie terenu pod ustaloną funkcję będzie zgodne z tzw. „zasadą dobrego sąsiedztwa” tej jednostki urbanistycznej, nie zostanie naruszony ład przestrzenny. Najbliższe sąsiedztwo to tereny istniejącej zabudowy jednorodzinnej, usług nieuciążliwych, usług turystycznych i zabudowy rekreacji indywidualnej.

Porównanie ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rajgród z przewidywanymi rozwiązaniami zamierzonymi do wprowadzenia zmian w planie zagospodarowania przestrzennego potwierdza ich wzajemną zgodność i wykazuje, że plan będzie realizował kierunki rozwoju i kształtował obszar w zakresie struktury przestrzennej – zgodnie z polityką zawartą w Studium.

Analizę spójności i powiązania projektu zmiany planu miejscowego z innymi dokumentami strategicznymi przeprowadzono w kontekście polityk i strategii wyższego lub tego samego rzędu. Przeanalizowano i oceniono cele ochrony środowiska ustanowione w dokumentach szczebla międzynarodowego, wspólnotowego, krajowego oraz wojewódzkiego, które są istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu. Analiza zgodności zmiany planu miejscowego z innymi dokumentami dotyczy zasad ochrony środowiska, a przede wszystkim zgodności z zasadą zrównoważonego rozwoju.

Wszechstronna analiza ustaleń projektu zmiany planu nie wykazała dalekosiężnych, wykraczających poza granice Polski oddziaływań na środowisko, w związku z tym nie zachodzi konieczność przeprowadzenia transgranicznej oceny oddziaływania na środowisko projektowanego dokumentu.

Teren objęty planem nie sąsiaduje bezpośrednio z obszarem innego państwa.

Część analizowanego terenu jest usytuowana w sąsiedztwie obszaru Natura 2000. Teren objęty opracowaniem położony jest w sąsiedztwie jezior i rzeki. Wody jezior i rzek są w systemie hydrologicznym całego regionu i mogą być medium biorącym udział w przewodzeniu transgranicznym. Jednak zakres i charakter inwestycji nie wiąże się z powstawaniem wpływów niedopuszczalnych substancji. Także w kwestii migracji wód podziemnych nie przewiduje się zmiany oddziaływania transgranicznego.

Dokonano analizy i oceny istniejącego stanu środowiska w nawiązaniu do istniejącego i planowanego zagospodarowania terenów sąsiednich. Do analizy i oceny środowiska wykorzystano dostępne materiały i opracowania, m. in. Opracowanie ekofizjograficzne i Prognozę oddziaływania na środowisko przyjętą przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród, materiały kartograficzne. Dokonano wizji terenowych i przeprowadzono inwentaryzację stanu środowiska. Wykorzystano informacje o środowisku udostępnione na stronach internetowych RDOŚ, WIOŚ.

Zmiana przeznaczenia funkcji terenów rolnych i leśnych nie pociąga za sobą żadnych skutków przyrodniczych, gdyż tereny te funkcjonują jedynie w ewidencji, a w rzeczywistości są niewykorzystane wedle swego potencjału. Na działce nr ew. 139/24 w Czarnej Wsi zabudowę przewiduje się od strony drogi gminnej, w miejscu gdzie nie występuje wartościowy drzewostan. Przez działkę przebiega wodociąg oraz linia telefoniczna i energetyczna. Działka stanowi las klasy LsVI. Od strony drogi gminnej jest porośnięta nielicznymi rozrzuconymi drzewami iglastymi – sosny.

Więcej drzew znajduje się przy granicy z działką nr ew. 139/9 (istniejący ośrodek wypoczynkowy). Istniejący drzewostan nie stanowi cennego, wartościowego lasu. W projekcie wyznaczono obowiązującą linię zabudowy od drogi, ustalono gabaryty obiektów oraz ustalono minimalną powierzchnię biologicznie czynną do działek budowlanych. Natomiast działka 340/2 stanowi: grunty orne klasy RVI i nieużytek – N. Nie stanowi rolniczej przestrzeni produkcyjnej, nie jest wykorzystywana rolniczo.

Projekt zmiany planu miejscowego w swoim założeniu ma sprzyjać realizacji celów związanych z polepszeniem warunków mieszkaniowych w oparciu o zasadę zrównoważonego rozwoju, która polega na zespojeniu polityki środowiskowej, gospodarczej i społecznej w sposób, nienaruszający równowagi przyrodniczej i równocześnie powinien sprzyjać przetwarzaniu zasobów środowiska.

Wymaga to traktowania zasobów środowiska jak ograniczonych zasobów gospodarczych oraz wykorzystania kapitału przyrodniczego w sposób pozwalający na zachowanie funkcji ekosystemów w perspektywie długookresowej. Zasada ta gwarantuje, że przyjęte w projekcie zmiany planu miejscowego rozwiązania sprzyjają zachowaniu środowiska regionu w odpowiednim stanie, a brak realizacji założeń dokumentu utrwaląc będzie jego niekorzystne zmiany.

Odstąpienie od realizacji zamierzeń inwestycyjnych zawartych w projekcie zmiany planu miejscowego byłoby prawdopodobnie niekorzystne, także dla zachowania bioróżnorodności i stanu środowiska na obszarach chronionych.

Ponadto brak realizacji dokumentu, jakim jest zmiana planu, mógłby doprowadzić do realizacji działań w sposób nieuporządkowany. Zakładając, że wszelkie działania przebiegałyby zgodnie z wymogami i przepisami prawa w zakresie ochrony środowiska, można przypuszczać, że odstąpienie od kompleksowej realizacji pozostałoby bez znaczącego wpływu na środowisko.

Wśród najistotniejszych problemów z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu należy wymienić możliwość:

- pogorszenia się jakości wód powierzchniowych,
- obciążenie terenów cennych przyrodniczo i lasów nadmiernym ruchem samochodowym,
- występowanie uciążliwości związanych z przebiegiem dróg powiatowych i gminnych.

W związku z projektowanym dokumentem należy też wziąć pod uwagę położenie terenu objętego zmianą planu miejscowego na obszarach cennych przyrodniczo, w tym Obszarze Chronionego Krajobrazu „Pojezierza Rajgrodzkiego”.

W przypadku obszaru chronionego krajobrazu najważniejsze zagrożenia, związane są z: likwidowaniem i niszczeniem zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nawodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych; wydobywaniem na cele gospodarcze skał, wykonywaniem prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych; lokalizowaniem obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegowej rzek, jezior i innych zbiorników wodnych (z wyjątkiem obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej).

W projekcie zmiany planu miejscowego uwzględniono takie planowanie inwestycji, które nie będzie mu zagrażać. Uwzględniono np. konieczność budowy sieci kanalizacyjnej.

Konieczne będzie również ograniczenie emisji niskiej, z opalanych węglem kamiennym kotłowni i palenisk domowych.

W zakresie ochrony środowiska przyrodniczego zmiana planu zagospodarowania przestrzennego, będzie chroniła walory naturalne m.in. poprzez ograniczenie powstawania wokół brzegów jezior chaotycznej zabudowy. Dodatkowo będą one zapobiegać powstawaniu takich obiektów, które swą architekturą, mogłyby doprowadzić do degradacji walorów krajobrazowych. Rolą planów miejscowych jest również ochrona powierzchni biologicznie czynnej poszczególnych działek.

W przypadku ustaleń zmiany planu miejscowego byłoby uzasadnione zalecenie odstąpienia od realizacji zawartych w dokumencie rozwiązań.

Rezygnacja z wdrażania w życie tegoż dokumentu byłaby dla jakości środowiska przyrodniczego i życia mieszkańców rozwiązaniem mniej korzystnym niż potencjalne znaczące oddziaływania.

Podstawowym celem sporządzenia niniejszej prognozy jest wskazanie potencjalnych skutków realizacji ustaleń zmiany planu miejscowego na środowisko oraz życie i zdrowie mieszkańców. Ze względu na stopień ogólności sformułowań w zakresie priorytetów zawartych w dokumencie, możliwe jest dokonanie jedynie ogólnej ich oceny.

Aktualnie analizowane tereny- działka nr ew. 139/24, położona w Czarnej Wsi w przeważającej części we wcześniejszych miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego były przeznaczone pod zainwestowanie. Zasadniczo można uznać, że nie ma znaczących zmian w proponowanych funkcjach w porównaniu analizowanego dokumentu z wcześniejszymi dokumentami o tej samej randze.

Podkreślić należy także, że proponowany dokument – zmiana planu miejscowego został sporządzony zgodnie ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Działka nr ew. 340/2 we wsi Woźnawieś we wcześniejszych planach miejscowych nie była przeznaczona pod zabudowę. Stosownie do Uchwały nr VIII/78/11 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 23 maja 2011 roku w sprawie zmiany Rozporządzenia Wojewody Podlaskiego w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Rajgrodzkiego dopuszczono zabudowę jednorodzinna.

Należy wskazać, że większość oddziaływań będzie wywoływała jednoznaczne skutki pozytywne lub skutki o zmiennym charakterze. Charakter zmienny oddziaływań zależy będzie od lokalizacji, zakresu prac przeprowadzonych w ramach konkretnego kierunku działania i podlegał będzie indywidualnej ocenie oddziaływania na środowisko, określającej czy związane z nim oddziaływanie zmieni się w pozytywne albo negatywne.

Na tym etapie nie można jednoznacznie stwierdzić, a jedynie można zasygnalizować, że w przyszłości problem ten może wystąpić.

Oddziaływania zmienne odnoszą się w dużej części do inwestycji związanych z rozwojem sieci drogowej, wodno – kanalizacyjnej i gazowej, na którą z uwagi na rolniczy charakter gminy oraz obecność obszarów ochrony trzeba zwrócić szczególną uwagę.

Wszystkie działania, które oceniono jako korzystne dla środowiska, w zakresie różnych elementów środowiska, należy rozumieć jako działania związane z zapobieganiem lub zmniejszaniem zagrożeń i negatywnych tendencji środowiskowych. W tym w odniesieniu do łagodzenia wpływu rozwoju infrastruktury, najistotniejsze będzie lokalizacja sieci i urządzeń wodno-kanalizacyjnych i gazowych w sposób najmniej ingerujący w krajobraz.

W związku z realizacją projektowanego dokumentu oraz w odniesieniu do powyższego stanu prawnego i faktycznego nie zajądą okoliczności wymagające zastosowania działań kompensacyjnych, o których mowa wyżej.

Na analizowanym terenie nie proponuje się alternatywnych rozwiązań. Wynika to z faktu, że założenia przyjęte w projekcie zmiany planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród w odniesieniu do działek nr ew.: 139/24 w Czarnej Wsi i nr ew. 340/2 położonej we wsi Woźnawieś wraz z przyległymi fragmentami dróg w pełni wyczerpują możliwości techniczne i przede wszystkim zaspokoją potrzeby wynikające z charakteru danej inwestycji i potrzeb rozwojowych gminy i skutecznie zabezpieczą przed negatywnymi oddziaływaniami.

Podstawowym instrumentem ustalającym regulacje prawne oraz standardy zapewniające niekolizyjność funkcji i jakość przestrzeni gminy w poszczególnych strefach są miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.

W zmianie planu zapewniono możliwości rozwoju sieci oraz ich eksploatację. Sieci powinny być prowadzone w miarę możliwości na terenach ogólnodostępnych, a w przypadku takich możliwości dopuszcza się prowadzenie na terenach prywatnych działek.

Ze względu na zakres inwestycji nie stwierdza się jej negatywnego wpływu na stan i utrzymanie przyrody na obszarach objętych planem i w jego otoczeniu.

W celu obniżenia wpływu inwestycji, zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej Rajgród odnośnie „Planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego dla wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród” zaleca się:

- minimalizację uciążliwości robót budowlanych poprzez stosowanie odpowiednich technologii;
- eliminację urządzeń uciążliwych dla otoczenia (np. emitujących ponadnormatywny hałas, spaliny, itp.);
- kontrolę oddziaływania inwestycji na środowiska poprzez m.in. przestrzeganie wszelkich norm dotyczących jej funkcjonowania i dbałość o jej dobry stan techniczny i urządzeń jej towarzyszących;
- dbałość o systematyczne porządkowanie terenów i wywóz odpadów;
- rygorystyczne przestrzeganie usuwania i utylizacji odpadów;
- kontrolę stanu technicznego infrastruktury terenu;
- dbałość o rozwój szaty roślinnej poprzez pielęgnację istniejących roślin oraz wprowadzanie nowych;
- zmiana przeznaczenia terenów rolnych i leśnych na inne cele musi być zgodna z rzeczywistym potencjałem danego gruntu i wynikać z potrzeby zagospodarowania przestrzennego;
- stosowanie proekologicznych rozwiązań w kwestii ogrzewania obiektów oraz oczyszczania ścieków;
- promocję w kontekście polityki gminnej funkcji rekreacyjnej terenów objętych planem, w celu poprawy jakości życia ludzkiego i zdrowia

Teren objęty planem nie sąsiaduje bezpośrednio z obszarem innego państwa.

Teren objęty opracowaniem położony jest w sąsiedztwie jezior. Wody jezior są w systemie hydrologicznym całego regionu i mogą być medium biorącym udział w przewodzeniu transgranicznym. Jednak zakres i charakter inwestycji nie wiąże się z powstawaniem wpływów niedopuszczalnych substancji. Także w kwestii migracji wód podziemnych nie przewiduje się zmiany oddziaływania transgranicznego.

Analiza celów strategicznych i operacyjnych oraz głównych kierunków działania nie wykazała konieczności przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko. W związku z realizacją dokumentu nie przewiduje się wystąpienia znaczącego oddziaływania na środowisko.

Reasumując należy ocenić, że realizacja ustaleń zmiany miejscowego planu w proponowanym kształcie umożliwi gminie stworzenie nowych terenów pod zabudowę jednorodzinną, zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju, minimalizując negatywne oddziaływanie na środowisko zachowaniu dobrego stanu środowiska, które nie ulegnie pogorszeniu, a w przypadku niektórych elementów środowiska należy spodziewać się poprawy.

LITERATURA

- 1) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Rajgród uchwalonego Uchwałą nr XXV/184/01 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 26 października 2001 roku, z jego zmianą uchwaloną Uchwałą nr XXVII/176/09 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 31 sierpnia 2009 roku;
- 2) miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród - Uchwała nr X/67/11 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 21 października 2011 roku wraz z Opracowaniem ekofizjograficznym sporządzonym na potrzeby w.wym. planu w trakcie jego sporządzania w 2010 - 2011 roku;
- 3) miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Rajgród uchwalony uchwałą nr XXIX/164/94 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 16 maja 1994 roku (opublikowaną w Dz. Urz. woj. łódzkiego Nr 5, poz. 53 z dnia 08.06.1994 roku);
- 4) pismo Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku znak: WOOŚ-I.411.1.1.2015.EC z dnia 12 stycznia 2015 roku;
- 5) uzgodnienie Nr 1/U/UZ/2-015 z dnia 14 stycznia 2015 roku Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Grajewie;
- 6) uchwała nr XLVI/310/14 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 29 października 2014 roku w sprawie przystąpienia do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród – Uchwała Nr X/67/11 Rady Miejskiej w Rajgrodzie z dnia 21 października 2011 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rybczyzna, wsi Czarna Wieś, części wsi Woźnawieś i części miasta Rajgród w odniesieniu do działki nr ew. 139/24, położonej w Czarnej Wsi wraz z przyległym fragmentem drogi gminnej oraz działki nr ew. 340/2 położonej we wsi Woźnawieś wraz z przyległymi fragmentami dróg powiatowych;
- 7) Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 roku ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. U.UE.L z dnia 22 grudnia 2000 r.) tzw. Ramowej Dyrektywie Wodnej;
- 8) Pakiet klimatyczno – energetyczny (przyjęty przez Komisję Europejską w grudniu 2008 roku);
- 9) Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju (KPZK 2030);
- 10) Polityka ekologiczna państwa w latach 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016 i Polityka ekologiczna państwa - dokument z perspektywą do 2025 roku;
- 11) Krajowy Plan Gospodarki Odpadami 2014;
- 12) Krajowy Program Oczyszczania Kraju z Azbestu (2009 – 2032);
- 13) Strategia Rozwoju Województwa Podlaskiego do roku 2020;
- 14) Program ochrony środowiska województwa podlaskiego na lata 2011 – 2014;
- 15) Program ochrony powietrza dla strefy podlaskiej;
- 16) Programu usuwania wyrobów zawierających azbest z terenu województwa podlaskiego;
- 17) Plan gospodarki odpadami województwa podlaskiego na lata 2012 – 2017;
- 18) Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego;
- 19) Plan Rozwoju Lokalnego Gminy Rajgród na lata 2008-2015;
- 20) Program ochrony środowiska Gminy Rajgród;
- 21) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 29 lipca 2004 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. Nr 178 poz. 1841 + załącznik),
- 22) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004 roku w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz. U. z 2007 roku, Nr 229, poz. 2313, ze zm.),
- 23) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 5 września 2007 roku zmieniające rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz. U. z 2007 roku, Nr 179, poz. 1275),
- 24) Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r., poz. 1235 z późniejszymi zmianami);

- 25) Ustawa z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647 z późniejszymi zmianami);
- 26) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, z późniejszymi zmianami);
- 27) Ustawa z dnia 18 lipca 2001 roku Prawo wodne (Dz. U. z 2002 roku, poz. 145, z póź. zm.);
- 28) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902 z późniejszymi zmianami).
- 29) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 listopada 2002 r. w sprawie szczegółowych warunków, jakim powinna odpowiadać prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2002 r. Nr 197, poz. 1667), oraz Projekt nowelizacji z dnia 17 marca 2008 r. (Dz. U. z 2002 r. Nr 197, poz. 1667);
- 30) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 sierpnia 2001 r. w sprawie określenia rodzajów siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie (Dz. U. z 3.09.2001, poz. 1029);
- 31) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 28 września 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną (Dz. U. Nr 220, poz. 2237);
- 32) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004 r. w sprawie określenia gatunków dziko występujących roślin objętych ochroną (Dz. U. Nr 168, poz. 1764);
- 33) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004 r. w sprawie określenia gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną (Dz. U. Nr 168, poz. 1765);
- 34) Sieć Natura 2000, 2004, Ministerstwo Środowiska;
- 35) Uchwała Nr XII/91/15 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 22 czerwca 2015 roku w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Rajgrodzkie” (opublikowanej w Dz. Urz. Woj. Podlaskiego z dnia 26 czerwca 2015 roku, poz. 2119); Obszar powstał z połączenia Obszaru Chronionego Krajobrazu „Jeziora Rajgrodzkie” utworzonego w dniu 2 maja 1991 roku rozporządzeniem Wojewody Suwalskiego oraz Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Rajgrodzkiego utworzonego w dniu 27 kwietnia 1982 roku uchwałą Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łomży;
- 36) Stan czystości rzek woj. podlaskiego w 2004, 2005, WIOŚ w Białymstoku,
- 37) Informacje i Komunikaty Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Białymstoku – 2014 r., 2015 r.;
- 38) Raport o stanie środowiska województwa podlaskiego w latach 2002-2003, WIOŚ 2004 r.